

റീത്തും ബലിയും

IV # 122

വെള്ളിയാൻ

ബോറർ ലൈഫ് സെന്റർ

ആളൂർ-ഇരിങ്ങാലക്കുട

m/264.01
VEL

REETHUM BELIYUM

By

Fr: JACOB VELLIAN

ROME

Published by

BETTER LIFE MOVEMENT
ALOOR-IRINJALAKUDA

First Impression :

October 1964

Copies 1000

Nihil Obstat:

FR. JAMES CHAVELY
ALWAYE

Imprimatur:

† GEORGE ALAPATT
Bishop of Trichur.

Printed at

THE POPULAR PRESS,
BETTER LIFE CENTRE
Aloor - Irinjalakuda

Price: Re. 1

സ മ പ്ത ണ മ

ചുരുങ്ങിയ കാലത്തെ വൈദികജീവിതത്തിനുശേഷം
പരലോകപ്രാപ്തരായ നാലു യുവസുഹൃത്തുക്കൾ

പോൾ വെട്ടിക്കനാക്കടി (തലശ്ശേരി)

തോമസ് പീടികയിൽ (കോട്ടയം)

ജോസഫ് പാറങ്കുളങ്ങര (പാല)

മാത്യു പുത്തൻപുര (ചങ്ങനാശ്ശേരി)

അവരുടെ സ്റ്റാരകപീഠത്തിന്റെ കരൊഴിഞ്ഞ കോ
ണിൽ ഈ ചെറുഗ്രന്ഥം ആരേപൂർവ്വം സമർപ്പിച്ചുകൊ
ള്ളുന്നു.

—ഗ്രന്ഥകർത്താ.

അവതാരിക

ആരാധനക്രമസംബന്ധമായി ക്രൈസ്തവലോകത്തിൽ പൊതുവെ അടുത്തകാലത്തുണ്ടായിട്ടുള്ള അഭിനിവേശം അതേ അളവിൽ കേരളത്തിൽ ദൃശ്യമാകുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിനുള്ള ഒരു പ്രധാന കാരണം ഏതദ്വിഷയകമായ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ മലയാളഭാഷയിൽ വളരെ വിരളമാണെന്നതാണ്. സഭയിൽ പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്ന വിവിധ ആരാധനക്രമങ്ങളെപ്പറ്റി സാധാരണ ജനങ്ങൾക്കു വേണ്ടത്ര ജ്ഞാനം ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. യൂറോപ്പിലും അമേരിക്കയിലും പൗരസ്ത്യരീത്തുകാരായ ലക്ഷക്കണക്കിനു കത്തോലിക്കരും അതാതു രീത്തുകളിൽപ്പെട്ട മെത്രാന്മാരും ഉണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുത പലർക്കും അജ്ഞാതമായിരിക്കാം. വിവിധ രീത്തുകൾ സഭയുടെ പൊതു സ്വത്താണെന്നും അവയെല്ലാം തുല്യസ്ഥാനമാണു സഭ കല്പിക്കുന്നതെന്നും പലരും ഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ലെന്നു തോന്നുന്നു.

പൗരസ്ത്യസഭകൾ അധികവും റോമായുമായുള്ള ബന്ധം, ഇരുകൂട്ടരുടേയും കുറവുകൊണ്ടു്, ഉപേക്ഷിച്ചു പിരിയുവാൻ ഇടയായി. അതോടെ, ലത്തീൻരീതു് കത്തോലിക്കരിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷത്തിന്റേയും രീത്തായിത്തീർന്നു. തുടന്നുള്ള നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ വേർപെട്ട സഭകളും കത്തോലിക്കരും തമ്മിലുള്ള വിടവു് വർദ്ധിച്ചതേയുള്ളൂ. പൗരസ്ത്യരീത്തുകൾ കൂടുതൽകൂടുതൽ സംശയത്തോടെ വീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. ലത്തീൻരീത്തിനു പ്രത്യേക പ്രാമാണ്യവും മേന്മയും ഉണ്ടെന്നു വാദിക്കുന്നതിനു ചിലർ ധൈര്യം

പ്പെട്ടു. തനി കത്തോലിക്കരും റോമൻറീത്തിലാണെന്നു വരെ വാദം മുന്പോട്ടുപോയി.

ഈ നില ഇന്നു പാടേ മാറിയിരിക്കുകയാണ്. രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ സൂനഹദോസ് അതിനു വളരെ സഹായകമായിട്ടുണ്ട്. ആരാധനക്രമം സംബന്ധിച്ചു സൂനഹദോസ് അംഗീകരിച്ച ഡിക്രിയിൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു: “നിയമാനുസൃതം അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള എല്ലാ റീത്തുകൾക്കും തിരുസ്സഭാമാതാവിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ തുല്യസ്ഥാനവും അവകാശവുമാണുള്ളതെന്നും, പാരമ്പര്യത്തെ വിശ്വസ്തതാപൂർവ്വം അനുസരിച്ചുകൊണ്ടും, ഈ സൂനഹദോസ് പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു.” ലത്തീൻ റീത്തു പരിഷ്ക്കരണത്തിൽ പൗരസ്ത്യസഭകളുടെ സ്വാധീനത സ്പഷ്ടമായിക്കാണാം. മാതൃഭാഷയിൽ ദിവ്യബലി അർപ്പിക്കുക, ഇരുരൂപങ്ങളിലും വിശുദ്ധകർബാന സ്വീകരിക്കുവാൻ വിശ്വാസികളെ അനുവദിക്കുക, സംഘാതമായി ബലി സമർപ്പിക്കുക (Concelebration) തുടങ്ങിയ പൗരസ്ത്യചാരങ്ങൾ തനി ക്രിസ്തീയതപത്തിനു യോജിക്കാത്തതായി ചിലർ കരുതിയിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഇവയെല്ലാം റോമൻറീത്തിലും അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

റോമിൽ ഉപരിപഠനം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഫാദർ ജേക്കബ് വെള്ളിയാൻ രണ്ടുകൊല്ലം മുമ്പാണ് സീറോ മലബാർ കർബാനക്രമത്തെ അധികരിച്ചു “സീറോ മലബാർ സഭയുടെ പുനരുദ്ധരിക്കപ്പെട്ട കർബാന” എന്ന പുസ്തകം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്. ഈ പുതിയ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അദ്ദേഹം നിലവിലുള്ള വിവിധ റീത്തു

കളേയും അവയുടെ ഉത്ഭവത്തേയുംപറ്റി ചുരുക്കമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നു. ആരാധനക്രമങ്ങളെപ്പറ്റി പൊതുവായ ജ്ഞാനം ലഭിക്കുവാൻ ഈ ചെറുഗ്രന്ഥം ഏറെ പര്യാപ്തമാണ്. സഭയിൽ പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്ന വിവിധ റീത്തുകളെപ്പറ്റി ചുരുങ്ങിയത് ഇത്രയുമെങ്കിലും സകല ക്രൈസ്തവരും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണ്. വേദോപദേശ ക്ലാസ്സുകളിൽ ഇതൊരു പാഠപ്പുസ്തകമാക്കുന്നതും നന്നായിരിക്കും.

പൗരസ്ത്യറീത്തുകളെപ്പറ്റി ഗ്രന്ഥകാരൻ നൽകുന്ന വിവരങ്ങളിൽനിന്ന് ഒരു നിഗമനം സിദ്ധിക്കുന്നു. അമേരിക്കയിലും ആസ്ട്രേലിയയിലും കാനഡയിലും മറ്റും പല പൗരസ്ത്യസഭകൾക്കും സ്വന്തമായ ഇടവകയും വൈദികാദ്ധ്യക്ഷന്മാരുമുള്ളതായി കാണാം. കൂടിയേറിപ്പാത്ത യൂക്രേനിയൻറീത്തുകാർക്കുവേണ്ടിതന്നെ അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിൽ മൂന്നു രൂപതകളും കാനഡയിൽ നാലു രൂപതകളുമുണ്ട്. കൂടാതെ, പശ്ചിമയൂറോപ്പ്, ജർമ്മനി, ഫ്രാൻസ്, ഇംഗ്ലണ്ട്, ആസ്ട്രേലിയ, ബ്രസീൽ, അർജൻറീന എന്നീ രാജ്യങ്ങളിൽ കാരോ മെത്രാന്മാരുമുണ്ട്. (പുറം 38) കൽദായറീത്തിൽപ്പെട്ട രണ്ടായിരംപേർക്കുവേണ്ടി അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിൽ മൂന്നു ഇടവകകളും രണ്ടു മിഷൻ കേന്ദ്രങ്ങളും, അഞ്ഞൂറുപേർക്കുവേണ്ടി ഫ്രാൻസിൽ ഒരിടവകയുമുള്ളതായി 1962-ൽ റോമിൽനിന്നു പൗരസ്ത്യതിരുസംഘം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ കണക്കുകളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (Oriente Cattolico 1962, P. 376) ലോകത്തിൽ എവിടെയെല്ലാം പൗരസ്ത്യറീത്തിൽപ്പെട്ട കത്തോലിക്കർ

ടെ ഗണ്യമായ സംഖ്യയുണ്ടോ അവടെയെല്ലാം അവരുടെ ആദ്ധ്യാത്മികാവശ്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനു സ്വന്തമായ ഇടവകകളും സ്വന്തരീത്തുകാരായ വൈദികരേയും നൽകുക എന്ന നയമാണ് സഭ അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ പൊതുനിയമം സീറോ മലബാർ രീത്തിനെ സംബന്ധിച്ചും പ്രാവർത്തികമാക്കുന്നതിൽ, ഭാരതത്തിലോ ഭാരതത്തിനു വെളിയിലോ എവിടെയെല്ലാം സീറോമലബാർ രീത്തുകാർ പത്തുമുന്തൂറുപേരെങ്കിലും അധിവസിക്കുന്നുണ്ടോ അവിടങ്ങളിലെല്ലാം അവർക്കും സ്വന്തം ഇടവകകളും സ്വന്തം രീത്തുകാരായ വൈദികരുടെ സേവനവും ഉണ്ടാകേണ്ടതാണ്.

പുസ്തകത്തിന്റെ രണ്ടാംഭാഗത്തു് ഗ്രന്ഥകാരൻ കുർബാനയുടെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളെ വിവിധ രീത്തുകളിലെ ക്രമങ്ങളുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തി പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നത് വളരെ ഉപകാരപ്രദമാണ്. കേരളസഭയിൽ അടുത്തകാലത്തു നടപ്പിലാക്കിയിട്ടുള്ള പരിവർത്തനങ്ങളുടെ ആവശ്യകതയും പശ്ചാത്തലവും ഗ്രഹിക്കുവാൻ ഈ ഭാഗം പ്രത്യേകിച്ചും സഹായകമായിരിക്കും.

ഈ ദശഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇന്നത്തെ ഒരാവശ്യമാണ്. ഗ്രന്ഥകാരനെ അനുമോദിക്കുന്നതോടൊപ്പം ഇനിയും പലഗ്രന്ഥങ്ങൾ അദ്ദേഹം കേരളക്രൈസ്തവർക്കു സംഭാവന നൽകട്ടെ എന്നു പ്രത്യാശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അങ്കമാലി,)
25-11-'64. }

ഫാദർ ഏ. ഡി. മററം.

പ്രസ്താവന

രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ സുന്നഹദോസ് സമ്മേളിക്കുന്ന ഇക്കാലത്ത് പൗരസ്ത്യരീതുകാരായ ക്രിസ്ത്യാനികളെപ്പറ്റി കൂടുതൽ ഗ്രഹിക്കാൻ ലോകമാകെ ജിജ്ഞാസുവായിട്ടുണ്ട്. പന്ത്രണ്ടു കോടിയോളം വരുന്ന ഇക്കൂട്ടരെപ്പറ്റിയുള്ള പഠനം ലത്തീനെന്നോ സുറിയാനിയെന്നോ ഉള്ള ഭേദമില്ലാതെ എല്ലാവർക്കും ആസ്വാദകരമാണ്. അകത്തോലിക്കരെന്നോ കത്തോലിക്കരെന്നോ ഉള്ള വ്യത്യാസം മാനദണ്ഡമാക്കിയല്ല ഈ ചെറുഗ്രന്ഥം വിരചിതമായത്. കേരളത്തിലെ സീറോ-മലബാർ സഭക്കാരേയും നെസ്തോറിയൻകാരേയും കൽദായരീതിയിൽപ്പെട്ടവരെന്ന കാരണത്താൽ ഏകമായിട്ടാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം വീക്ഷിക്കുന്നത്. സീറോ-മലങ്കരകത്തോലിക്കരും മലയാളത്തിലെ യാക്കോബായക്കാരും അന്ത്യോക്യൻ രീതിയിൽപ്പെട്ടവരായാൽ അവരെ ഒന്നായി പരിഗണിക്കുന്നു.

“റീത്തും ബലിയും” എന്ന ഈ ഗ്രന്ഥം രണ്ടു ഭാഗമായിട്ടാണ് തിരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഒന്നാംഭാഗത്തിലെ ആദ്യത്തെ രണ്ടുദ്ധ്യായങ്ങൾ പൗരസ്ത്യരീതുകളെപ്പറ്റി പൊതുവായ ചില ലേഖനങ്ങളാണ്. ഇത്തരത്തിലുള്ള ലേഖനങ്ങളെഴുതുന്നതിന് എനിക്കുവേണ്ട പ്രോത്സാഹനവും നിദ്ദേശങ്ങളും നല്കിയ റോമൻ പൗരസ്ത്യസമൂഹാധിപ പ്രൊഫസർ റവ. ഫാദർ LACKO S. J. ജൂ എന്റെ കൂപ്പുകൈ. പൗരസ്ത്യരാധനക്രമപഠനത്തിൽ ആശയങ്ങൾ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനും വ്യക്തമാക്കുന്നതിനും ഉപകാരപ്രദമെന്നു കണ്ടതിനാൽ “പാശ്ചാത്യരീതുകൾ” എന്നൊരു ലേഖനം ഒന്നാംഭാഗത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. രണ്ടാമത്തെ ഭാഗം പൗരസ്ത്യരാധനക്രമങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള താരതമ്യ

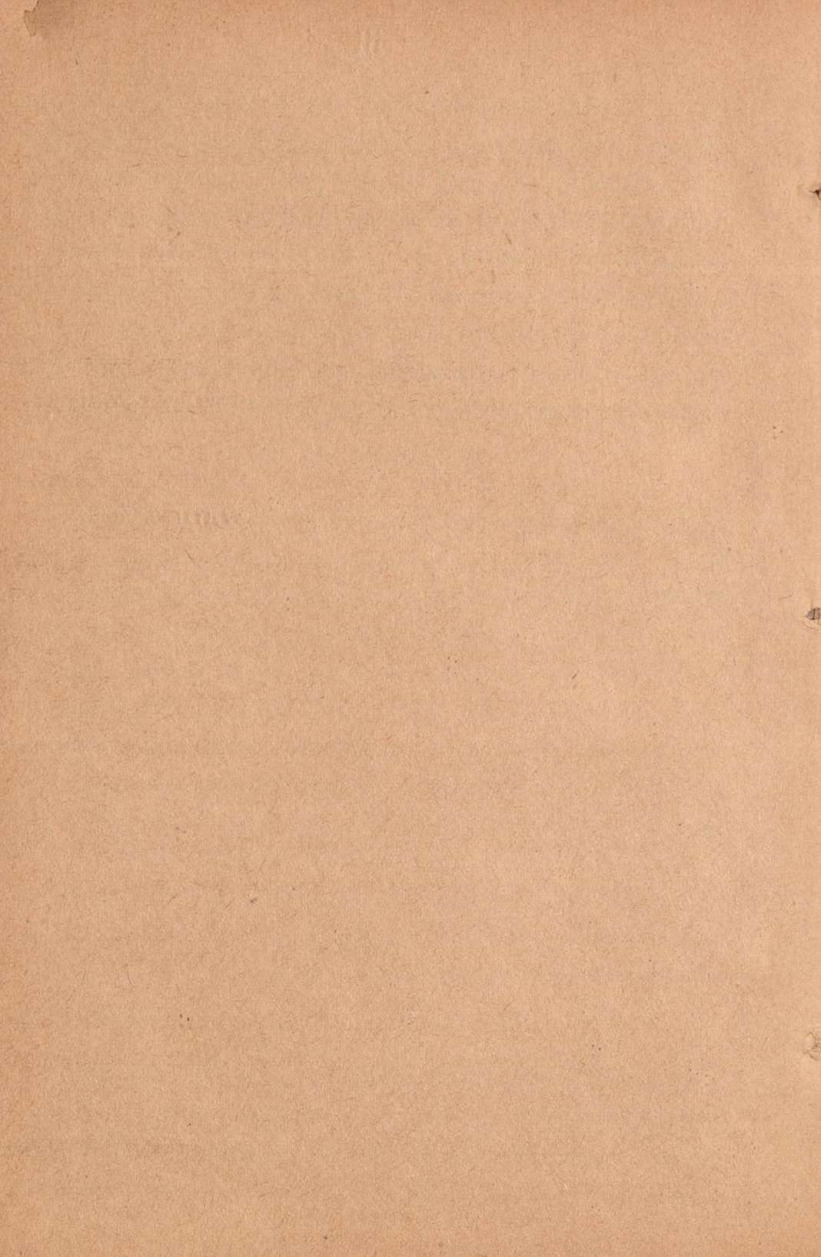
പഠനമാണ്. ഇത് സങ്കീർണ്ണമായ വിഷയമാകയാൽ സ്പഷ്ടമായ വ്യത്യാസങ്ങളും പുഷ്ടമായ സാധനങ്ങളും മാത്രമെടുത്തുകാണിക്കുകയും അതേസമയം അല്പമായ വിശദീകരണം ആശയക്കുഴപ്പമുളവാക്കാനിടയുള്ളപ്പോൾ അപ്രകാരമുള്ള സൂചനകൾ നൽകാതിരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഒരേരീതിയിൽതന്നെ നടപടിക്രമങ്ങൾ പ്രാദേശികമോ വിശ്വാസസംബന്ധമോ ആയ കാരണങ്ങളാൽ വിവിധരൂപം പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളപ്പോൾ ഏറ്റവും പൊതുവായതോ മാറിൽ പുരാതനമായതോ ആയ ഘടകം മാത്രമേ വിഷയവിശദീകരണത്തിൽ കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളൂ.

ഒരേ കാര്യത്തെപ്പറ്റി ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കണ്ടപരസ്പരവിരുദ്ധങ്ങളായ ആശയങ്ങളുടെ വാസ്തവസ്ഥിതി ഗ്രഹിക്കാൻ പലേ ആരാധനക്രമങ്ങളിൽ സസൂക്ഷ്മ പങ്കെടുക്കുകയും അതതു രീതിയിലെ പണ്ഡിതരോടു ചോദിച്ച സംശയനിവാരണം വരുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇക്കാര്യത്തിൽ എന്നെ സഹായിച്ച സിറിയൻ പാത്രിയർക്കാ അത്യുന്നത കട്ടിനാൻ രാപ്പാപ്പ, തിരുവനന്തപുരം മെത്രാപ്പോലീത്താ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്, റമേനിയൻ മെത്രാൻ മാർ ക്രിസ്തേയ, എത്യോപ്യൻ മെത്രാൻ അബ ഗേബ്റ, വത്തിക്കാൻ സുനഹദോസിൽ പൗരസ്ത്യ സഭാ കമ്മീഷന്റെ കാര്യദർശി പെ. ബ. ആർക്കമന്ത്രിയെ വിൽക്കി, സുനഹദോസ് നിരീക്ഷകരിൽ മലങ്കര മാതോമ്മാസഭയെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന പ്രൊഫസർ സി. പി. മാത്യു, ആരാധനക്രമശാസ്ത്രപണ്ഡിതനായ റവ. ഫാദർ യൂജിംഗ് S. J. തുടങ്ങിയവർ എന്റെ അകമഴിഞ്ഞ കൃതജ്ഞത.

ഇതൊരു 'ചെറുഗ്രന്ഥ'മാക്കണമെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടത് പെ. ബ. പ്ലാസിഡച്ചനാണ്. പൗരസ്ത്യതിരുസംഘത്തിന്റെ ഉപദേശകൻ, റോമിലെ മലബാർ കോളജിന്റെ റെക്ടർ, രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ സുനഹദോസിൽ വിദേശോപദേശകൻ എന്നീ നില

കളിൽ വളരെ ജോലിത്തിരക്കുള്ള ആ മാനുഷേഹം ഈ പുസ്തകം മുഴുവൻ വായിച്ചു വായനക്കാരെ തിരുത്തിവായിക്കുന്ന ഭാരത്തിൽ നിന്നു വളരെയേറെ മോചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിനും ഈ സംരഭത്തിൽ എന്നെ സഹായിച്ച സുഹൃത്തുക്കൾക്കും ഇതു പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ സസന്തോഷം മുന്നോട്ടുവന്ന 'ബെറർ ലൈഫ് മൂവ്‌മെൻറി'ന്റെ ഭാരവാഹികൾക്കും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അനവചകർക്കും എന്റെ ഭാവുകങ്ങൾ. ഇതിന്റെ പാരായണം അനവചകരിലാരിലേകിലും ധന്യമായ ആരാധനകൂമഞ്ഞപ്പറ്റി കൂടുതലറിയാൻ ജിജ്ഞാസയുളവാക്കിയെങ്കിൽ ഞാൻ കൃതാർത്ഥനായി.

—ഗ്രന്ഥകർത്താ.

ചില വിദേശഭാഷാവദങ്ങൾ

ഈ പുസ്തകത്തിൽ

— ൦ —

Anamnesis — കല്പനാനുസ്മരണ

Anaphora — Offering, ബലി, ദിവ്യബലികൂടം ല
ത്തിൻ കർബാനയിലെ കാനനോടു ഏതാണ്ടു തുല്യ
മാണിതു.

Antimensis — ബൈസന്റയിൻ റീത്തിൽ കർബാനക്കു
ല്പിതപകരം ഉപയോഗിക്കുന്നതാണിതു.

Byzantine Rite — ബൈസന്റയിൻ റീത്തു (കോൺ
സ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ റീത്തു)

Canonical Hours — കാനോനനമസ്കാരം

Concelebration — സഹകാർമ്മികക്കർബാന

Consecration-words — കൗദാശികവാക്കുകൾ (അന്ത്യ
ത്താഴവിവരണവും കൂദാശസ്ഥാപനവാക്കുകളും)

Creed — Credo, വിശ്വാസപ്രമാണം

Deacon — ദിയാക്കോൻ, ആറാംപട്ടക്കാരൻ

Eparchy — രൂപത, diocese

Epiclesis — റൂഹാക്ഷണം

Filioque — പരിശുദ്ധാരൂപി “പുത്രനിൽനിന്നുകൂടി” പുറ
പ്പെടുന്നുവെന്നു വ്യക്തമാക്കാൻ വിശ്വാസപ്രമാണ
ത്തിൽ ചേർത്ത പദം.

Liturgy — പരസ്യാരാധനകൂടം, ക്രിപ്താർത്ഥത്തിൽ ദിവ്യ
ബലി

Mass of the Catechumens — ജ്ഞാനാസ്നാനാത്ഥി
കളുടെ കുർബാന, അദ്ധ്യയനക്കുർബാന

Mass of the Faithful — വിശ്വാസികളുടെ കുർബാന,
അന്ത്യോഷക്കുർബാന

Missal — തക്ക, ദിവ്യബലിക്രമമടങ്ങിയ പുസ്തകം

Monophysites — ഏകസ്വഭാവവാദികൾ

Monothelites — ഏകചിത്തവാദികൾ

Narration of the Last Supper — അന്ത്യത്താഴ
വിവരണം

Nave — ഹൈക്കല

Sanctuary — മഠ്ബഹ

Subdeacon — ഹെവ് പൂട്ടിയാക്കോൻ, അഞ്ചാം പട്ടി
ക്കാരൻ

Trisagion — ത്രൈഗുദ്ധകീർത്തനം

Words of Institution — കൂദാശസ്ഥാപനവാക്കുകൾ

Veil — വിരി, തിരശ്ശീല

ഉള്ളിലേക്കു കടന്നാൽ

ഒന്നാംഭാഗം റീത്തുകൾ

അദ്ധ്യായം I പൗരസ്ത്യറീത്തുകൾ, നിർവ്വചനം, ആവി
ഭാവം, പരസ്സരവ്യത്യാസങ്ങൾ 1

അദ്ധ്യായം II പൗരസ്ത്യറീത്തുകൾ ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ 24

അദ്ധ്യായം III പാശ്ചാത്യസഭകൾ 41

രണ്ടാംഭാഗം ആരാധനക്രമങ്ങൾ

അദ്ധ്യായം IV ആദിമന്ത്രാണ്ടുകളിലെ ദിവ്യബലിക്രമം
താരതമ്യപഠനം, ദൈവാലയസംവിധാനം,
ആൻറിമെൻസിസ്, തിരുവസ്ത്രങ്ങൾ 57

അദ്ധ്യായം V ദിവ്യബലി, ബലിവസ്തുക്കൾ, പ്രാരംഭപ്രാ
ർത്ഥനകളും അദ്ധ്യയനങ്ങൾബാനയും, അ
യോഗ്യരെ പിരിച്ചുവിടൽ, സാമൂഹികാ
പേക്ഷ, അനാഥർ, സഹകാർമ്മികങ്ങൾബാന,
കൗടാശികവാക്കുകൾ, വിശ്വാസികളുടെ
ദിവ്യകാരണ്യസ്വീകരണം, വി. കുർബാന
യുടെ വാഴ്വ്, ദിവ്യവിരുന്നിന്റെ സമാ
പനം, ഉപസംഹാരം. 96

പൗരസ്ത്യ റീത്തുകൾ

പൗരസ്ത്യം

നാം സാധാരണമായി ഉപയോഗിക്കുന്ന 'പൗരസ്ത്യ സഭകൾ' എന്നതിലെ 'പൗരസ്ത്യം' എന്ന വാക്കുകൊണ്ട് വിവക്ഷിക്കുന്നത്, ആധുനിക കാലത്തെ ഭൂപടമനുസരിച്ചുള്ള പുതു ദേശങ്ങളല്ല. റോമൻ സാമ്രാജ്യം ഡയോക്ലീഷ്യൻ ചക്രവർത്തി (293) നാല് പ്രവിശ്യകളായി തിരിച്ചു. 395-ൽ തിയഡോഷ്യസ് ചക്രവർത്തിയുടെ മരണാനന്തരം പിൻഗാമികൾ സാമ്രാജ്യം സാഖ, ഡീന, സേത്ത എന്നീ നദികൾ അതിർത്തിയാക്കി രണ്ടായി തിരിക്കുകയും, Illyricum, Oriens എന്നീ പ്രവിശ്യകൾ പൗരസ്ത്യസാമ്രാജ്യത്തിലും Gallicum, Italia എന്നീ പ്രവിശ്യകൾ പാശ്ചാത്യസാമ്രാജ്യത്തിലുമാക്കി പുതിയ ഭരണക്രമം ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. പൗരസ്ത്യസാമ്രാജ്യത്തിൽ നിരവധി ക്രിസ്തീയസഭാനാമകൾ കൂടെയുണ്ടായിരുന്നു, സഭാമന്ദിരം ഗുണവൽകമായി വർദ്ധിച്ചതുകൊണ്ട് കരുത്തോടെ ചയനംനിന്നിരുന്നു. അങ്ങനെയുള്ളവയിൽ പ്രസിദ്ധിയും പ്രബലതയും ആർജ്ജിച്ചവയായിരുന്നു, കോൺസ്റ്റാൻറിനോപ്പിൾ, അലക്സാൻഡ്രിയ, അന്തോക്യ, ജറുസലേം എന്നിവ. ഈ സഭാകേന്ദ്രങ്ങൾ പൗരസ്ത്യറോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിനു പുറത്തു നിരവധി സഭകൾ സ്ഥാപിച്ചു. അങ്ങനെ പൗരസ്ത്യറോമാസാമ്രാജ്യത്തിലെ ഏതെങ്കിലുമൊരു സഭയാൽ സ്ഥാപിതമോ, പ്രത്യേകവിധത്തിൽ ബന്ധപ്പെട്ടതോ (ഉദാ: പേർഷ്യൻ സഭ, അർമ്മേനിയൻ സഭ) ആയ എല്ലാ സഭകൾക്കും പൗരസ്ത്യ റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിലെ സഭകൾക്കും കൂടിയാണ് 'പൗരസ്ത്യ സഭകൾ' എന്ന പേർ പറയുന്നത്.

റീത്തു്

വിശുദ്ധബലിയുടെ അർപ്പണം, മറ്റു കൂദാശകളുടേയും ആരാധനക്രമങ്ങളുടേയും അനുഷ്ഠാനം, നോമ്പു്, ഉപവാസം മുതലായവ ചാലിക്കേണ്ടവിധം, സഭാഭരണം.... എന്നിത്യാദി നടപടി ക്രമങ്ങളെല്ലാം ‘റീത്തു്’ എന്ന പദംകൊണ്ടു് ഇന്നു വിവക്ഷിക്കുന്നുണ്ടു്. ആദ്യകാലത്തു് ആരാധനക്രമം മാത്രമേ ഈ പദം സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. പുരാതനസംസ്കാരങ്ങളും ജനതകളുടെ സ്വകീയഗുണവിശേഷങ്ങളും ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിൽ സ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചതോടെ ‘റീത്തി’ന്റെ അർത്ഥവ്യാപ്തി വർദ്ധിച്ചു. ദൈവാലയം, അതിലെ സംവിധാനം, തിരുവസ്ത്രങ്ങൾ, വൈദികചണ്ഡാംഗം, കാനോന നമസ്കാരം, വൈദികരുടെ വേഷഭൂഷാദികൾ ഇവയൊക്കെ റീത്തിന്റെ ഗുണവിശേഷങ്ങളായി. ഇവയൊക്കെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന കാനൻ നിയമവും ‘റീത്തി’നകത്തുതന്നെ.

എന്നാൽ ഇതിലും വിപുലമായ ആശയമാണു് ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഈ പദം സൂചിപ്പിക്കുന്നതു്. * ഒരു പ്രത്യേക ജനതതിയുടെ ആരാധനക്രമവും കാനൻ നിയമവും ഭരണകൂടവും മാത്രമല്ല, ആ ജനത്തേത്തന്നെയും—അതായതു് ആ ജനങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്ന നിശ്ചിതസഭയേത്തന്നെയും—അർത്ഥമാക്കി റീത്തു് എന്ന പദം ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടു്. അപ്പോൾ പൗരസ്ത്യ റീത്തുകൾ എന്നതുകൊണ്ടു് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു പൗരസ്ത്യസഭകൾ എന്നാണു്. ഈ അർത്ഥത്തിലാണു് ‘പൗരസ്ത്യറീത്തു്’ എന്ന പദം ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

ഈ നിവൃച്ഛനത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ പൗരസ്ത്യസഭകളെ അലക്സാണ്ടു്റിയൻ, അന്തോക്യൻ, അമേനിയൻ, കൽദായ, ബൈസൻറയിൻ എന്നീ അഞ്ചു് പ്രമുഖറീത്തുകളിലായി തരം

* JOUBIER A. La Notion Canonique de Rite Romae 1961.

തിരിക്കാം. മറ്റു റീത്തുകളൊക്കെ ഇവയിലേതെങ്കിലുമൊന്നിനോടു ബന്ധപ്പെട്ടവയാണ്. ഉദാഹരണമായി സീറോ-മലബാർ റീത്തെടുക്കും. കൽദായ ക്രമത്തിൽനിന്ന് വിഭിന്നമായ നടപടിക്രമങ്ങളും മറ്റുമുള്ള ഈ റീത്തിലെ ആരാധനക്രമം കൽദായ സഭയിലേതുതന്നെയാണെന്നു പറയാം. (അല്പസപ്തവൃത്യാസങ്ങളുണ്ട്.) ഇത്തരത്തിലുള്ള നിരവധി റീത്തുകളുടെ അസ്തിത്വം കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിന് താഴെ പറയുന്ന ഘടകങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ അവയെ പരിശോധിച്ചാൽ മതി.

a) ഇത്തരത്തിലുള്ള പ്രത്യേക അസ്തിത്വത്തിനു പരി:സിംഹാസനത്തിന്റെ അംഗീകാരമുണ്ടായിരിക്കുക. b) അതതു റീത്തിലുള്ള എല്ലാ വിശ്വാസികൾക്കും മാത്രമായി നിശ്ചിത നിയമങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുക. c) പ്രതിപാദ്യറിന്ത് മാറി മററൊന്നെടുക്കാൻ പ്രത്യേകനടപടികൾ ഉണ്ടായിരിക്കുക. d) ഒരേ സ്ഥലത്തുതന്നെ രണ്ടു സഭാമേലധികാരികൾ ഉണ്ടായിരിക്കുക. *

ഇവിടെ റീത്തുഭാഷയെപ്പറ്റി അല്പം പ്രതിപാദിക്കുന്നതു സംഗതമാണെന്നു തോന്നുന്നു. കൽദായറിന്ത്, ഗ്രീക്കുറിന്ത് എന്നൊക്കെ ഭാഷകളോടു ചേർന്നു റീത്തിനെ നാമകരണം ചെയ്യാറുണ്ടെങ്കിലും റീത്തും (ആരാധനക്രമം) റീത്തുഭാഷയും

* ഈ നിയമത്തിന് അപവാദമാണ് പീറ്റർസ് ബർഗിലെ രത്തേനിയൻ മെത്രാനും തെക്കുംഭാഗസമുദായക്കാരുടെ കോട്ടയം മെത്രാനും.

വിഭിന്നങ്ങളാണ്. ഒരേ ആരാധനക്രമം ചില ഭാഷകളിലാകാം. സീറോ മലബാർ റീത്തിലെ ആരാധനക്രമം അറമായ ഭാഷയിലും മലയാളത്തിലും ആകാം. അതുപോലെ ഒരു ഭാഷ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒന്നിലധികം ആരാധനക്രമങ്ങൾ ഉണ്ടാകാവുന്നതാണ്. മലയാള ഭാഷയിൽത്തന്നെ സീറോ മലങ്കര, സീറോ മലബാർ എന്നീ ആരാധനക്രമങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടല്ലോ. ദേശീയഭാഷ ഉപയോഗിക്കാതിരിക്കാൻ യാതൊരു കാരണവും കാണാത്തതിനാൽ പൗരസ്ത്യസഭകൾ അവ ഉപയോഗിച്ചുടങ്ങി. എങ്കിലും റീത്തിന്റെ വൈവിധ്യത്തിന് ആധാരം റീത്തുഭാഷയാണെന്ന നിഗമനം ശരിയല്ലെന്നു മേൽപറഞ്ഞതിൽനിന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ. *

* പൗരസ്ത്യർ ജീവൽഭാഷകളേ ആരാധനക്രമത്തിൽ ഉപയോഗിക്കൂ എന്നു പറയുന്നതു ശരിയല്ല. കൽദായരുടെ സുറിയാനി മൂതഭാഷയാണല്ലോ. ഗ്രീക്കുസഭയിലെ ഗ്രീക്കുഭാഷ ജനങ്ങൾക്കു മഴുവൻ മനസ്സിലാകയില്ല. അപ്രകാരംതന്നെ അമേനിയൻ, കോപ്റ്റിക് റീത്തുകളിലെ അറബി നീക്കിയുള്ള ഭാഷകളും. ചൊതുവേ പറഞ്ഞാൽ ജീവൽഭാഷയെന്നതിനേക്കാൾ തദ്ദേശഭാഷകളാണ് പൗരസ്ത്യ റീത്തുകളിൽ നാം ദർശിക്കുക. തദ്ദേശഭാഷകളല്ലാത്തതായി സീറോ മലങ്കരസഭയും സീറോ മലബാർസഭയും ഉപയോഗിക്കുന്ന സുറിയാനിഭാഷയേ ഉള്ളൂ. ആരാധനക്രമങ്ങളിലെ ഭാഷ സംശയരണമായി വെറും സംസാരഭാഷയാകാതെ ശുദ്ധവും സുന്ദരവും ആയിരിക്കും. അതിനു മകുടോദാഹരണമാണ് കോപ്റ്റിക്, സിറിയൻ, മെൽക്കീത്ത എന്നീ റീത്തുകളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന അറബി ഭാഷ. cfr. KOROLEVSKY, Living languages in Catholic worship, Longmans, London, 1957.

സംഗ്രഹം 1

പൗരസ്ത്യരുടെ ജനസംഖ്യ

കത്തോലിക്കർ. അകത്തോലിക്കർ.

അലക്സാണ്ട്രിയൻ	{ കോപ്റ്റിക	82,891		2,500,000
	{ എത്യോപ്യൻ	59,215		9,000,000
അന്ത്യോക്യ	{ സീറോമലങ്കര	124,433		1,000,000 (യാക്കോബായ)
	{ മാറോനീത്ത	850,000		
	{ സിറിയൻ	80,000		130,000 (")
കൽദായർ	{ കൽദായക്കാർ	190,000		75,000 നെസ്തോറിയൻ
	{ സീറോ-മലബാർ	1,475,464		5,000 സൂരായികൾ
അമേനിയൻ		97,100		1,600,000
ബൈസന്റീൻ (എല്ലാ വിഭാഗക്കാരും കൂടി)		8,800,000		90,000,000
	ആകെ ഏകദേശം	1,10,00000		11,10,00000
	ഒരുക്കോടി പത്തുലക്ഷം			പതിനൊന്നുക്കോടി പത്തുലക്ഷം.

N. B. ഇരുമ്പുമാർജ്ജിയിലെ പൗരസ്ത്യ ക്രൈസ്തവരുടെ കണക്ക് ഇവിടെ ചേർത്തിരിക്കുന്നത് ഏറ്റവും അടുത്ത കാലത്തേതല്ല. സീറോ-മലബാർ, സീറോ മലങ്കര എന്നീ സഭകളിലെ ജനസംഖ്യ കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്, 1962-ലെ Catholic Directory അനുസരിച്ചാണ്.

പ്രമുഖങ്ങളായ 5 പൗരസ്ത്യ റീത്തുകളും ഉപവിഭാഗങ്ങളും.

അലക്സാന്ദ്രിയൻ	അന്ത്യോക്യൻ	അന്ത്യോനിയൻ	കുർദായ	ബൈസന്റയിൻ
കോപ്റ്റിക് - (കത്തോലിക്കരും ഏകസഭാവാദികളും)	സിറിയൻ (കത്തോലിക്ക) മാറോനിത്താ,, സീറോ മലങ്കര,,	അന്ത്യോനിയൻ (കത്തോലിക്കരും ഏകസഭാവാദികളും)	കുർദായ (കത്തോലിക്കരും പേഷ്യൻ നെ ബ്ലോറിയരും തുളുരെ സുറായികളും... സീറോ മലങ്കര (കത്തോലിക്കർ)	X അൽബേനിയൻ X ബുർഗേറിയൻ X ഗ്രീക്ക് X ഇറാഖിലും അൽബേനിയൻ X ഹങ്കേറിയൻ X യൂഗോസ്ലാവിയൻ X മെൽക്കീത്താ X റമേനിയൻ X റഷ്യൻ X റമേനിയൻ X ഗോർഗത്തേനിയൻ X സ്പാനാക്യൻ X യൂക്രേനിയൻ
ഏത്യാപ്യൻ (,,)	(സിറിയായിലെ യാക്കോബായ, ഇൻഡ്യയിലെ യാക്കോബായ, മാർത്തോമ്മ, ഏവൻഗേലിയൻ....സഭകൾ)			

കത്തോലിക്കർ

അൽബാനിയൻ
 ബുറുഗേനിയൻ
 ഗ്രീക്ക്
 യുഗോസ്ലാവിയൻ
 ജോർജിയൻ
 എസ്തോണിയൻ
 ലെത്തോണിയൻ
 ചിനീസ്
 ജപ്പാൻ
 മെൽക്കീത്
 റമേനിയൻ
 റഷ്യൻ
 റത്തേനിയൻ
 ശുപതരത്തേനിയൻ
 യൂക്രേനിയൻ
 ചീന
 ഉഗാണ്ട

വിവിധ റീത്തുകളുടെ ആവിർഭാവം

രണ്ടാം സംഗ്രഹത്തിൽനിന്ന് ക്രൈസ്തവസഭയിൽ നിന്നു വന്ന റീത്തുകൾ ഇന്ന് നിലവിലുണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ഇത്രയേറെ വ്യത്യസ്ത റീത്തുകൾ ഉത്ഭവിക്കുവാനും ഉപയോഗം കൊണ്ട് രൂപീകരിക്കാനും സഹായകമായ ഘടകങ്ങൾ പലതാണ്.

a) അപ്പസ്തോലന്മാർ സ്ഥാപിച്ച വിവിധസഭകൾ:

പാശ്ചാത്യ റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിൽ അപ്പസ്തോലന്മാരാൽ സ്ഥാപിതമായ റോമിലെ സഭയായിരുന്നു ഏകക്രൈസ്തവസഭാ കേന്ദ്രം. എന്നാൽ പൗരസ്ത്യ റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിലെ സ്ഥിതി അതല്ലായിരുന്നു. ജറുസലേം, അന്ത്യോക്യ, അലക്സാൻഡ്രിയ, സൈപ്രസ് തുടങ്ങിയ സഭകൾ അപ്പസ്തോലസ്ഥാപിതങ്ങളാണ്. അങ്ങനെയൊരു പദവി യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇല്ലാതിരുന്ന കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ, അതു ലഭിച്ചുവാനായി വി. അന്ത്രയോസിനാൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടുവെന്ന കെട്ടുകഥ ചമച്ചിരുന്നു. ഈ അപ്പസ്തോലികസഭകൾ കാലക്രമേണ പദവികളും പ്രത്യേകഭരണരീതിയും ആജ്ജിച്ചു തുടങ്ങുകയും അതോടൊപ്പം പ്രത്യേകറീത്തും രൂപംകൊള്ളുകയും ചെയ്തു.

b) വ്യത്യസ്ത സംസ്കാരങ്ങളുടെ കേളിാംഗമായിരുന്നു

പൗരസ്ത്യം. സിറിയൻ, ഇരജിപ്ഷ്യൻ, അമേനിയൻ, ജോർജിയൻ തുടങ്ങിയ ദേശീയസംസ്കാരങ്ങൾ, പൗരസ്ത്യത്തെ ഏകീകരിച്ചിരിക്കാൻ ഗ്രീക്കു സംസ്കാരം ചെയ്ത യത്നങ്ങളെ അതിജീവിച്ചുനിന്നു. ദേശീയസംസ്കാരം റീത്തിന്റെ സാദാഭാവികവൽക്കരണത്തിൽ കയറിപ്പറ്റി.

c) രാഷ്ട്രീയശക്തികൾ: പാശ്ചാത്യർക്ക് ആദ്യം റോമൻ

സാമ്രാജ്യവും, അതിനെത്തുടർന്ന് ജർമ്മൻ സാമ്രാജ്യവും

മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ പൗരസ്ത്യരുടെ സ്ഥിതി വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. റോമൻസാമ്രാജ്യത്തിനു പുറത്തു് പൗരതനങ്ങളായ എത്യോപ്യൻ, പേഷ്യൻ, അമേനിയൻ, ജോർജിയൻ തുടങ്ങിയ സാമ്രാജ്യങ്ങൾ രാഷ്ട്രീയമണ്ഡലത്തിൽ പ്രബലങ്ങളായിരുന്നു. കൂടാതെ നവമായി ഉടലെടുത്ത ബുറഗേറിയൻ, സേർബിയൻ, റഷ്യൻ എന്നിത്യാദി സാമ്രാജ്യങ്ങൾ സ്വതന്ത്ര സഭകൾക്കുവേണ്ടി നിലകൊണ്ടു. റീത്തിന്റെ ഘടകങ്ങളായ സഭാഭരണം, കാരാൻ നിയമം ഇവയെയാക്കെ ഇതു ബാധിക്കുമല്ലോ.

d). ദേശീയസഭകൾ: പാശ്ചാത്യർക്കു് ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ഒരു റീത്തുഭാഷയും (ലത്തീൻ)* ഏകപാത്രീയക്കീസും (റോമിലെ മാർപ്പാപ്പ) ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ പൗരസ്ത്യർ, വിഭിന്നമായ ഭർണ്ണവും ദേശീയഭാഷയും ഉപയോഗിച്ചുള്ള വിവിധ സഭാഘടകങ്ങൾ മനഞ്ഞെടുത്തു. x നിരവധി പാത്രീയക്കാസിഹൊസനങ്ങൾ അതിനു വഴികെളിച്ചു.

* ലത്തീൻസഭാക്രമങ്ങൾ മദ്ധ്യശതകം മുതൽ സ്ലാവിക് ഭാഷയിലും നടത്തപ്പെടുന്നുണ്ടു്. (Galgolothic) ലത്തീൻ ക്രമത്തിലെ ഉപവിഭാഗങ്ങൾക്കു് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ “പാശ്ചാത്യ റീത്തുകൾ” കാണുക.

x മാർപ്പാപ്പയുടെ പരമാധികാരത്തെ ചോദ്യംചെയ്യുകൊണ്ടുള്ള നിലപാടായിരുന്നില്ല ഈ വിവിധസഭകൾകൊണ്ടു വിവക്ഷിച്ചിരുന്നതു് എന്ന് പാത്രീയാക്കാസിഹൊസനങ്ങളേയും ഓരോ സഭയേയുംപറ്റി പഠിക്കുമ്പോൾ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണു്.

പരസ്കരം വ്യത്യസ്തങ്ങളായ റീത്തുകൾ

ഒന്നാം സംഗ്രഹത്തിൽനിന്നും 5 പ്രമുഖറീത്തുകളെക്കുറിച്ചെടുത്തു അവയോടു ബന്ധമുള്ള 17 റീത്തുകൾക്കുടിയുണ്ടെന്നു കണക്കാക്കാം. പരസ്കരറീത്തുകൾ കാരോന്നിനേയംപറ്റി പഠിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് ഏതുകാരണങ്ങൾകൊണ്ടാണ് നാം ഇന്നവയെ വ്യത്യസ്തങ്ങളായി കണക്കാക്കുന്നത് എന്ന് പരിശോധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിന് ഏറ്റുപറയുന്ന വിശ്വാസം, ഭരണകൂടം, മാതൃഭാഷ, ആരാധനക്രമം എന്നിവ കാരോ റീത്തിലും എപ്രകാരമാണെന്നു കാണാം.

a) ഏറ്റുപറയുന്ന വിശ്വാസം അടിസ്ഥാനമാക്കി വീക്ഷിച്ചാൽ പരസ്കരറീത്തു് പാലിക്കുന്നവരായി റെസ്റ്റോറിന്, ഏകസ്വഭാവവാദികൾ, കാത്ത്ഡോക്സ്,* കത്തോലിക്കർ എന്നിവർ ഉള്ളതായി കാണാം. പരസ്കരമെന്താണു് മുഴുവനായി ഉപേക്ഷിക്കാതെ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് ആശയഗതികളും, ആരാധനക്രമങ്ങളും സ്വീകരിച്ചു കേരളത്തിലെ മാതൃഭാഷാക്കാരെപ്പോലുള്ള സഭക്കാരെയും ഇളുത്തത്തിൽ കൂട്ടാവുന്നതാണ്. മൂന്നാം സംഗ്രഹത്തിൽനിന്നും ഒരേ റീത്തിൽ വ്യത്യസ്തമായ വിശ്വാസം പാലിക്കുന്നുണ്ടെന്നു കാണാം.

b) മാതൃഭാഷ: മാതൃഭാഷകളിൽനിന്നു വിശ്വാസംതന്നെയോ നടപടിക്രമങ്ങൾക്കുടിയോ സ്വീകരിച്ചു് പുതിയ സഭാസന്താനങ്ങൾ ജന്മമെടുത്തു. ചിലപ്പോഴെല്ലാം ഭരണപരമായ ബന്ധംമാത്രമേ പുത്രിസഭകൾക്കു മാതൃഭാഷയുമായുള്ളൂ. പുത്രിസഭകൾ ക്രിസ്തീയവിശ്വാസവും നടപടിക്രമങ്ങളും (റീത്തു മുഴുവനായും) നല്ലീ പുതിയസഭകൾ സ്ഥാപിച്ചു. അതുകൊണ്ടു് ഇന്നു ഒരു പ്രത്യേക റീത്തിനെപ്പറ്റി ശരിയായി പഠിക്കണമെങ്കിൽ അതിന്റെ മാതൃഭാഷയെപ്പറ്റി അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമാണു്.

* ഈ സംജ്ഞകളുടെ വിശദീകരണം അന്യത്ര കാണുക.

ചന്ദ്രസൂര്യനീതുകൾ വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ

നെസ്തോറിയിൻ	ഏകസഭാവവാദി	ജാതവേഷാക്സ്	കത്തോലിക്കർ	ഘോഷ്യൻറ
ജെസുപ്പാട്ടേ ജിരായിലെ അസീറിയക്കാർ: തുറുതെ സുറായികൾ	സിറിയായിലെ യാക്കോബായക്കാർ അന്ത്യനിയർ കോപ്റ്റ് എത്യോപ്യൻ	ബൈസന്റീൻ റീത്തിലുള്ള അകത്തോലിക്ക റെല്ലാം (ജനാം സംഗ്രഹം കാണുക)	മറോനീത്ത, ഇത്താലേ, അൽബേനിയൻ, സ്രൊവാക്യൻ, സീറോ-മലബാർ എന്നീ നീതുകളിൽ അകത്തോലിക്കരില്ല. എന്നാൽ ജോർജിയൻ, എസ്തോണിയൻ, ലെത്തോനിയൻ, ഫിനീഷ്യൻ, ജപ്പാൻ, വീന, ഉൾപ്പെടെ എന്നീ വിഭാഗങ്ങളിൽ കത്തോലിക്കാ റായരക്കി ഇല്ല (ചിലതിലെ ല്യാംകത്തോലിക്കരേ യില്ല)	മിജൻയൂരിലെ മാതോമ്മാസഭ, വി. തോമ്മായുടെ ഏവങ്കെലിസ്തൻ സഭ,... - അമേരിക്കൻ ഐക്യനാട്ടിൽ പ്രസ്താവിതൻ സഭയിൽ ചേർന്ന സെന്റോറിയൻ-- - ക്യാമ്പഡായിൽ, കോൺഗ്രിഗേഷണലിസ്തസഭയിൽ ചേർന്ന യൂക്രേനിയൻകാർ - റഷ്യയിൽ ബാപ്റ്റിസ്റ്റ് സഭയിൽ ചേർന്ന കാത്തഡോക്സുകാർ

സംഗ്രഹം 4 പൗരസ്ത്യ സഭകൾ
ഭരണകൂടവും കേന്ദ്രീകരണങ്ങളും ആധാരമാക്കി.

പാത്രീയാക്കാമാർ		കത്തോലിക്കർ	പരി. സിംഹാസന
പാത്രീയാക്കാമാർ		മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ	ത്തിന്റെ നേരിട്ടുകീഴിൽ
1 അലക്സാണ്ട്രിയൻ (കോപ്റ്റിക്)	എത്യോപ്യൻ-അധീസ്	അബാണി	- മററജുവയെല്ലാം
2 അന്ത്യോക്യൻ (മാറോനിത്ത)	സീറോ മലങ്കര-തിരുനിന്ത്യൻ		(ലത്തീൻ രൂപതയോട്
3 അന്ത്യോക്യൻ (സിറിയൻ)	സീറോ-മലബാർ-എറണാകുളം,		ചേർന്നിരിക്കുന്ന രണ്ടു രൂപ
4 അന്ത്യോക്യൻ (മെൽക്കിത്ത)	വടമനിയൻ-അൽബജൂലിയ	ചങ്ങനാശ്ശേരി	തകൾ ക്രീസേവ് മി,
5 സിലീഷ്യൻ (അർമേനിയൻ)	യൂക്രേനിയൻ-ഫിലാഡൽഫിയ		ഹയരിയുഡോറെ
6 ബാബിലോൺ (കൽദായ)	{ വിന്നിപെഗ് (കാനഡ) ഖെയോപോലിറ്റൻ		എന്നിവ ഒഴിച്ച്)

അകത്തോലിക്കർ

2) പാത്രീയാക്കാമാർ

സ്വതന്ത്രസഭകൾ (Autonomous)

- 1 അലക്സാണ്ട്രിയൻ (കോപ്റ്റിക്)
- 2 എത്യോപ്യൻ (അധീസ് അബാബ)
- 3 അന്ത്യോക്യൻ (യാക്കോബായ)
- 4 പൗരസ്ത്യ അസ്സീറിയൻ (നെസ്തോറിയ)
- 5 അർമേനിയൻ (എസ്റ്റീയാവ് സിൻ)

മലങ്കര യാക്കോബായ കാത്തോലിക്കോസ്

- 6 " (സീലിഷ്യൻ)
- 7 " (ജരസലേം)
- 8 " (കോൺസ്റ്റാൻറിനോപ്പിൾ)

9 കോൺസ്റ്റാൻറിനോപ്പിൾ

- 10 അലക്സാണ്ട്രിയൻ
- 11 അന്തോക്യൻ
- 12 ജരസലേം
- 13 റഷ്യൻ
- 14 ജോർജിയൻ (കാതോലിക്കോസ്)
- 15 സേർബിയൻ
- 16 റമേനിയൻ
- 17 ബുൾഗേറിയൻ

b) ആച്ച്ബിഷപ്പന്മാർ (Major)

- സെപ്രസ് (നിക്കോസിയ)
- ഗ്രീക്ക് (ആതൻസ്)

c) മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ

- അൽബേനിയൻ
- പൊളോണിയൻ
- പെക്കോസ്ലോവാക്കിയൻ

മറുപില ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളുടെ കാനോനികനില (മാതൃസഭയുമായുള്ള ബന്ധമോ വിഭിന്നതയോ) അവിതർക്കിതമല്ല.

{ ഫിനീഷ്യൻ, ഏസ്തോണിയൻ, ലെത്തോണിയൻ
റഷ്യൻ (വാർസാ) മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ

സീനായ് മലയിലെ ആച്ച്ബിഷപ്പ്
ചീനസഭ....

ഓർത്തഡോക്സ്

c) ഭരണകൂടം : ഒരു റീത്തു് സ്വയംഭരണമുള്ളതോ മറ്റു സഭയാൽ ഭരിക്കപ്പെടുന്നതോ എന്നാണ് നാം ഇവിടെ പരിശോധിക്കേണ്ടതു്. പാത്രീയാക്കാരോ ആർച്ചുബിഷപ്പോ ഒരു റീത്തിനു തലവനായി ഉണ്ടെങ്കിൽ അതിനു മറ്റു റീത്തുകളിൽനിന്നു് എന്തോ വ്യത്യസ്തമായുണ്ടെന്നു് സാധാരണമായി അനുമാനിക്കാം. ആധുനിക സഭയിലേപ്പോലെ കെട്ടുറപ്പുള്ളതും കേന്ദ്രീകൃതവുമായ ഭരണഘടന ആദിമകാലങ്ങളിൽ നിലവിലിരുന്നുവെന്നു സങ്കല്പിക്കുകപോലും സാദ്ധ്യമല്ല. വിശ്വസനീയമായ കാര്യങ്ങളിൽ അപ്പസ്തോലന്മാർ പ്രസംഗിച്ച പ്രമാണിച്ചിട്ടു സഭകൾ ഐകരൂപ്യമുള്ളവയായിരുന്നുവെന്നതു വാസ്തവംതന്നെ. എന്നാൽ ആരാധനരീതി, ആരാധനഭാഷ, ആചാരങ്ങൾ എന്നിവയിൽ 'പ്രാദേശികത' കടന്നുകൂടി സ്വകീയ ഗുണങ്ങളും പ്രത്യേകതകളും ഉള്ളവയായി. ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ പരിശീലനം, ജനതതികൾ തമ്മിലുള്ള പരിചയം, അന്തോടൊപ്പം സുരക്ഷിതങ്ങളും ശീശ്ചരങ്ങളുമായ യാത്രാമാർഗ്ഗങ്ങൾ ഇവ പ്രാദേശികാധികാരത്തിന്റെ ശക്തികുറയ്ക്കുകയും പ്രമുഖനഗരങ്ങളിൽ കേന്ദ്രീകൃതഭരണം ആരംഭിക്കുന്നതിനു കാരണമാകുകയും ചെയ്തു. ഇപ്രകാരം പ്രമുഖങ്ങളായിത്തീർന്ന നഗരങ്ങളിലെ സഭാധിപന്മാർ, വിശേഷതരങ്ങളായ അധികാരാവകാശങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുതുടങ്ങി. ഇങ്ങനെയുള്ള സഭാഭരണാധികാരികളാണു് പലപ്പോഴും പാത്രീയാക്കീസന്മാരായിത്തീർന്നതു്. * ഈ വിധത്തിൽ അലക്സാണ്ട്രിയ, അന്തോക്യ, ജദസലേം, കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ എന്നിവ x രോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിലുയർന്നുവന്നപ്പോൾ അതിനു പുറത്തു റോഷ്യ, അമേരിക്കയൻ എന്നീ സഭകൾ സ്വതന്ത്രമായി വളർന്നുവന്നു. ഇത്തരത്തിലുള്ള സ്വതന്ത്രങ്ങളായ കേന്ദ്രസഭകൾ ആരാധനക്രമത്തിനു രൂപം കൊടുക്കാൻ വളരെയധികം സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു് അടുത്തു് പ്രതിപാദിക്കുന്നതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം.

* പാത്രീയാക്കാസിംഹാസനങ്ങൾ ഉയർന്നുവരുന്നതിനു പലഘടകങ്ങൾ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. അപ്പസ്തോലസ്ഥാപിതം, രാഷ്ട്രീയമായ പ്രാമുഖ്യം, സഭാപരമായ പ്രാധാന്യം ഇവ അർത്ഥത്തിലുള്ളതായാണു്. വി. പത്രോസ് അന്ത്യോക്യയിലും വി. മർക്കോസ് അലക്സാണ്ട്രിയിലും വി. യാക്കോബു ജരസലേമിലും സഭ സ്ഥാപിച്ചു. വളരെത്താമസിച്ചുമാത്രം (റോമൻസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനം ആയപ്പോൾ) സഭാകേന്ദ്രസ്ഥാനം ആഗ്രഹിച്ച കോൺസ്റ്റാൻറിനോപ്പിൾ, വി. അന്ത്യോസ് അതിന്റെ സ്ഥാപകനെന്ന കെട്ടുകഥ പടുത്തെടുത്തു. (അപ്പസ്തോലികസഭകളെല്ലാം പാത്രീയാക്കാസിംഹാസനങ്ങളല്ലെന്ന നാം ഇവിടെ സ്മരിക്കണം). ഹെറാക്ലിയ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കീഴിലുള്ള ഒരു രൂപതയായിരുന്നു കോൺസ്റ്റാൻറിനോപ്പിൾ. സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ പുതിയ തലസ്ഥാനം കോൺസ്റ്റാൻറിനോപ്പിൾ ആയതോടെ പഴയറോമിന്റെ എല്ലാ പദവികളും ബഹുമതികളും റോമിനുശേഷം രണ്ടാംസ്ഥാനത്തു് അതു സ്വീകരിച്ചുവെന്ന അർത്ഥത്തിൽ അതിനെ 'രണ്ടാമത്തെ റോമ' എന്നു വിളിച്ചുതുടങ്ങി. കോൺസ്റ്റാൻറിനോപ്പിൾ കൗൺസിലിലെ 3-ാം കാനോനും, കൽക്കദോനിയ സൂനഹദോസിന്റെ 28-ാം കാനോനും ഈ സ്ഥാനം അംഗീകരിച്ചെങ്കിലും പരി. സിംഹാസനം അക്കാലങ്ങളിൽ അതു് അംഗീകരിച്ചില്ല. സഭാപരമായ പ്രാധാന്യമുണ്ടായിരുന്ന ജരസലേമിൽനിന്നു് ആരാധനക്രമങ്ങളും രീതികളും തീർത്ഥാടകർമൂലം മറ്റു പ്രദേശങ്ങളിൽ പ്രചരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജരസലേമിൽ ജനങ്ങളും വൈദികരും ചേർന്ന (കാനോന) നമസ്കാരം ചൊല്ലിയിരുന്നതു മറ്റു സഭകൾ അനുകരിച്ചു. പലരീതിയിലും കാണുന്ന ഓഖവെള്ളിയാഴ്ചക്രമം കാൽവരിയിലും ക്രിസ്തുവിന്റെ കവറിടത്തിലും ആചരിച്ചുപോന്ന ആരാധനക്രമങ്ങളുടെ അനുകരണമാണു്.

x പുരാതനങ്ങളായ ഈ നാലു സഭാകേന്ദ്രങ്ങളോടു ചെ

സപ്തമം ഇന്ന് അറിയപ്പെടുന്ന പാത്രിയാർക്കാസിംഹാസനങ്ങൾക്കു ദിവാ സംഗ്രഹം കാണുക. പാരസ്ത്യസഭകളുടെ ഇന്നിലുവിലിരിക്കുന്ന ഭരണകൂടവും കേന്ദ്രീകരണവും നാലാം സംഗ്രഹത്തിൽനിന്നു ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. വിവിധപാത്രിയാർക്കാസിംഹാസനങ്ങളുടേയും പാരസ്ത്യസഭകളുടേയും ചരിത്രപരമായ ഉത്ഭവം മനസ്സിലാക്കുവാൻ cfr. Fr. Placid, പാരസ്ത്യസഭകൾ, മാന്നാനം 1930; Oriente Cattolico, Rome, 1962 pp. 89-465; Attwater, Christian Churches of the East 2. Vol. Milwaukee, 1961 Passim; De Uries S. J. Oriente Christiano ieri e oggi, Roma 1949, pp. 1-123; King A, The Rites of Eastern Christendom, 2. Vol. Rome 1947-48 Passim; Janin, les Eglises orientales et les rites orientaux, Paris 1955, Passim.

d) ആരാധനക്രമം (ദിവ്യബലി)

പ്രധാനഭവത്തിന്റെ തലേരാത്രി ക്രിസ്തുനാഥൻ സ്ഥാപിച്ച ദിവ്യബലിയാണ് എല്ലാ ആരാധനക്രമത്തിനും അടിസ്ഥാനമായിരിക്കുന്നത്. 'ഇതെന്റെ അനുസ്മരണയ്ക്കായി ചെയ്യവിൻ' എന്ന അന്ത്യശ്വാസനം അനുസരിച്ചും, ദിവ്യനാഥനെ അനുസ്മരിച്ചും എല്ലാ ക്രൈസ്തവദൈവാലയങ്ങളിലും പുരോഹിതൻ അപ്പവും വീഞ്ഞം 'എടുത്തുവാഴ്ത്തി സ്മൃതിപറഞ്ഞു' കൂദാശ വചനങ്ങൾ ഉച്ചരിക്കുകയും വിശ്വാസികളെല്ലാം ദിവ്യഭോജനം അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തുപോന്നു. ഇതു 'വിശ്വാസികളുടെ കർബാന'യുടെ ഭാഗമാണ്. എന്നാൽ സ്നാനാത്മികളുടെ (Catechumens) കർബാന * ആദിമനൂറാണ്ടിൽ നട

* സിനഗോഗിലെ സാബത്തുപ്രഭാതാചാരണം ക്രമവൽക്കരിച്ചതാണിത്. ക്രിസ്തുമതത്തെ ആശ്വേദിക്കുവാനാഗ്രഹി

പിരിയുന്നെന്ന് ശ്രീഹനാരുടെ നടപടിയിൽ കാണുന്നുണ്ട്. ഈ ഭാഗം പലപ്പോഴും വിശ്വാസികളുടെ ബലിയുടെകൂടെയല്ല നടത്തിയിരുന്നത്. ജ്ഞാനസ്നാനത്തിന് അധികം ആളുകളുള്ളപ്പോൾ ഈ ഭാഗം ഉപേക്ഷിച്ചിരുന്നുവെന്നു റി. ജസ്റ്റിസ് 155-ൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ആദ്യത്തെ രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടുകളിലെ ശുശ്രൂഷകൾ പ്രത്യേക ക്രമമോ ക്ലിപ്തമായ പരിപാടിയോ കൂടാതെയുള്ളവയായിരുന്നു. പ്രാർത്ഥനകളും സങ്കീർ്നങ്ങളും അപ്പുപ്പോൾ തെരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നു. ആരംഭമുതൽതന്നെ ബലിയിൽ മെത്രാനും വൈദികരും വിശ്വാസികളും ഒന്നിച്ചു സംബന്ധിക്കുന്ന രീതി നടപ്പിലായി. വിശ്വാസികളുടെ ഏറ്റവും വലിച്ചുതോടെ ക്രമക്കേടരീക്ഷവാൻ നിശ്ചിതവും വ്യവസ്ഥിതവുമായ ഒരു സഞ്ചയം പ്രാർത്ഥനകൾ മുൻകൂട്ടി തെരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടിവന്നു. അങ്ങനെ ഓരോ പ്രദേശത്തു് ഓരോ തരത്തിലുള്ള പ്രാർത്ഥനസഞ്ചയം രൂപംകൊണ്ടു. ആവാർന്നിട്ടുള്ള ഉപയോഗംകൊണ്ട് അവയ്ക്കു രൂപം സിദ്ധിച്ചു. പണ്ഡിതന്മാരായ സഭാപിതാക്കന്മാർ കളയണ്ടതു കളഞ്ഞും ചേക്കേണ്ടതു ചേർത്തും അവയ്ക്കു ക്ലിപ്തരൂപം നൽകി. ഇപ്രകാരമുള്ള സഞ്ചയങ്ങൾ ഒരു പ്രധാനസഭയോ പ്രമുഖമെത്രാനോ ഉപയോഗിച്ചുകണ്ടപ്പോൾ മറ്റുള്ളവർ അവയെ അനുകരിച്ചും അനുസരിച്ചും അതേസമയം അല്പസ്വല്പവ്യത്യാസങ്ങളോടുകൂടിയും അവയെ സ്വീകരിക്കാൻ തുടങ്ങി. അല്പംകൂടി ക്ലിപ്തമായി പറഞ്ഞാൽ, നാലും അഞ്ചും നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ ഓരോ പാത്രിയാക്കായുടേയും മെത്രാപ്പോലീത്തായുടേയും അധികാരത്തിലുള്ള സഭയിൽ ഓരോതരം ദിവ്യബലിക്രമം ഉടലെ

ച്ചവക്ക് പഠനത്തിനുള്ള സൗകര്യം നൽകിയ ഈ അധ്യയന ക്ഷർണാനയിൽ വേദപുസ്തകപാരായണത്തിനും ഉപദേശത്തിനും പ്രാധാന്യം നൽകിയിരുന്നു.

ടുത്തുകഴിഞ്ഞു. ഇവയെ നാലുഗണങ്ങളായിത്തിരിക്കാം.*

a) ഈജിപ്തിലും (പിന്നീട് അബ്സീനിയായിലും) നടപ്പിലിരുന്ന അലക്സാന്ദ്രിയൻ ആരാധനക്രമം: 215-ൽ രചിക്കപ്പെട്ട Apostolic tradition എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഒരു അനാഫൊറ x ഉണ്ട്. നമുക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ ഏറ്റവും പുരാതനമായ ഒരു കുർബാനക്രമമാണത്. എത്യോപ്യൻ രീതിയിൽ ഇപ്പോൾ ഉള്ളതുപോലെ സമാധാനചുംബനം (Kiss of peace) കൊണ്ടാരംഭിക്കുകയും ദിവ്യകാരുണ്യസ്ഥാപനവിവരണത്തിനുശേഷമുള്ള കാനോനുകൊണ്ട് അവ നടത്തിക്കുന്നതുമാണത്. 4-ാം നൂറ്റാണ്ടോടുകൂടെ വി. മക്കോസിന്റെ നാമത്തിലുള്ള അനാഫറ രൂപംകൊണ്ടു.

b) അന്ത്യോക്യയിലും ജറുസലേമിലും നിലവിലിരുന്ന പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി ആരാധനക്രമം: വി. യാക്കോബിന്റെ കുർബാന എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഈ അനാഫൊറയുടെ ഒരു ഭാഗം വി. അപ്രേം ഉദ്ദേശിക്കുന്നതിൽനിന്ന് ഇതിന്റെ പുരാതനതം ഗ്രഹിക്കാം. യാക്കോബായക്കാർ, സീറോമലങ്കരക്കാർ, ഗ്രീക്ക് കാത്ഥോലിക്സുകാർ (അപൂർവ്വമായി മാത്രം) എന്നിവരുടെയിടയിൽ ഇത് ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്.

* Saleville, An introduction to the study of Eastern liturgies. London 1938, P 10.

x ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കം, എഴുതപ്പെട്ട സമയം ഇവയെപ്പറ്റി അടുത്ത കാലത്തു വളരെ പഠനം നടന്നിട്ടുണ്ട്. cfr. Jungman, The Early liturgy. Notre Dame 1959 PP. 52-73

c) കപ്പയോച്ചിയായോടു ബന്ധപ്പെട്ട ബൈസന്റയിൻ ആരാധനക്രമം: വി. ബേസിൽ (329-379) ക്രമവൽക്കരിച്ചതാണ് ആ പുണ്യവാന്റെ നാമത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്ന അനാഫൊര. നാലാം നൂറ്റാണ്ടോടുകൂടിത്തന്നെ ആരംഭിച്ചതാണ് വി. ജോൺ ക്രിസോസ്റ്റോമിന്റെ കുർബാനയും.

d) മെസപ്പൊട്ടേമിയായിലും പേർഷ്യായിലും നടപ്പിലിരുന്ന പൗരസ്ത്യസുറിയാനി ആരാധനക്രമം കൽദായരുടെ ഇടയ്ക്കുള്ള 'അദായി, മാറി' എന്നീ ശ്ലീഹന്മാരുടെ നാമത്തിലുള്ള അനാഫൊര അതിപുരാതനമാണ്. ഇതുകൂടാതെ, തെയോദോരിന്റെയും റൈസ്റ്റോറിയസിന്റെയും പേരിൽ രണ്ട് അനാഫൊരകൾ കൂടിയുണ്ട്. *

ഈ ഗണത്തിന് ഏതാണ്ട് തുല്യമായി അമ്മേനിയൻ ആരാധനക്രമം ഉണ്ട്. അത്, ചിലചിലിറ്ററവ്യത്യാസങ്ങളോടുകൂടിയാണെങ്കിലും, വി. യാക്കോബിന്റെ (ഗ്രീക്കിലുള്ള)യും വി. ക്രിസോസ്റ്റോമിന്റെയും അനാഫൊരകളുടെ ഒരു സങ്കലനമാണെന്നു പറയാം.

പ്രത്യേകതകൾ

ഏതാണ്ട് സമകാലികമായി വ്യവസ്ഥാപിതമായ രൂപവും ക്ലിപ്തമായ ഭാവവും സിദ്ധിച്ച ഈ അഞ്ച് ആരാധനക്രമങ്ങൾ തമ്മിൽ വളരെ സാമ്യം ഉണ്ടെങ്കിലും അവയോരോന്നിനും സ്വ

* ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടിനുമുമ്പു വേറെ ചില അനാഫൊരകളും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസ് (1599) ദിയോറിന്റെ അനാഫൊരയെപ്പറ്റിയും യെബദ്ശേൽ (1298) ദിയോർ, ബർസുഖ, നർസേ എന്നിവരുടെ പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന അനാഫൊരയെപ്പറ്റിയും പറയുന്നുണ്ട്.

കീയമായ പ്രകൃതിഗുണങ്ങൾ സ്പഷ്ടമായി ഇന്നു ദർശിക്കാവുന്നതാണ്.*

ബൈസന്റയിൻ റീത്തു: മദ്ബഹായെ ഹൈക്കലായിൽനിന്നു വേർതിരിക്കുന്ന (Iconostasis) വീതി, സുവിശേഷ പുസ്തകവും ബലിവസ്തുക്കളുംകൊണ്ടുള്ള ആഘോഷമായ പ്രദക്ഷിണം, പ്രത്യേക പഞ്ചാംഗവും അനാഥൊറകളും, ദിവ്യബലിയിൽ ദൈവികകൗതാഹ കന്യകമറിയം, അപ്പസ്തോലന്മാർ മരിച്ചവർ:...മുതലായവരുടെ കാമ്സ്തായി, അർപ്പിക്കാനുള്ള അപ്പം ചെറുകുപ്പങ്ങളാക്കി, പീലാസായിൽ ക്രമീകരിക്കുന്നത്.

അമേനിയൻ റീത്തു: അരാത്താരസ്തും മദ്ബഹാക്കും കാരോ തിരശ്ശീല, കമനീയമായ തിരുവസ്ത്രങ്ങൾ, പ്രത്യേക കോളർ, (തലമുണ്ടു്) തിരുശ്ശാരിരക്ഷങ്ങൾ ആഘോഷമായി ജനങ്ങളെ കാണിക്കുന്നത്, ആരാധനക്രമവഷ് (liturgical year)ത്തിനൊപ്പിച്ചുള്ള പ്രത്യേക പഞ്ചാംഗം.

അന്ത്യോക്യൻ റീത്തു: (സിറിയൻ, മാറോനീത്താ, സീറോ-മലങ്കര) മെത്രാന്മാരുടെ മസനഹ്സ (ശീലമുടി) എഴുപ

.....

* ഇവയെപ്പറ്റി കൂടുതലായി ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ രണ്ടാംഭാഗത്തിൽ കാണുക. പൗരസ്ത്യറീത്തുകളിൽ കാണുന്ന ദൈവശാസ്ത്രപ്രബോധനങ്ങളിൽ സമൃദ്ധം, ഭക്താരൂപി നല്ലാൻ പ്രാപ്തം, ധാർമികസിദ്ധാന്തങ്ങളിൽ ധനവും, വി. ലിഖിതത്തേയും സഭാപിതാക്കന്മാരേയും ഉദ്ധരിക്കുന്നതിലുള്ള ബഹുലത, കീർത്തനങ്ങളുടെ ആസ്വാദ്യത എന്നീ ഗുണങ്ങളും ദൈർഘ്യം, ആവർത്തനം എന്നീ ദോഷങ്ങളും മനസ്സിലാക്കാൻ cfr. Salaville, liturgies orientales, chapter IV.

തോളം അനാഥമാകരു, സെട്ടോ എന്ന പ്രത്യേക പ്രാർത്ഥനാ ക്രമം.

കൽദായരീതു്: (കൽദായ, സീറോ-മലബാർ)

കാനോന നമസ്ക്കാരത്തിൽ സങ്കീർത്തനത്തിനുള്ള പ്രമുഖ സ്ഥാനം, ആദിമശനകങ്ങളിലേതുപോലെ കുർബാനയിൽ പുതിയനിയമത്തിലും പഴയനിയമത്തിലുംനിന്നുള്ള ഈരണ്ടുവായനകൾ, മൂന്നു് അനാഥമാറ.

അലക്സാന്റിയൻ (കോപ്റ്റിക്, എത്യോപ്യൻ)

പുതിയനിയമത്തിൽനിന്നു നാലുവായനകൾ, ബലിക്കിടയ്ക്കുള്ള പാപസങ്കീർത്തനപ്രാർത്ഥനകൾ (Confession)

ഈ പ്രത്യേകതകളൊക്കെ കാണുന്നുണ്ടെങ്കിലും പൗരസ്ത്യരീതുക്കളിലെ ആരാധനക്രമങ്ങൾക്കു് ഒരു പൊതുവായ പലതി വച്ചു മനഞ്ഞെടുത്തതാണെന്നു തോന്നിക്കുമാറു പ്രകൃതത്തിൽ വളരെ സാധുത്വമുള്ളവയാണു്. ദിവ്യബലിയിൽ ഇവയ്ക്കെല്ലാം പൊതുവായ ഒരു ക്രമം ഉള്ളതു് 5-ാം സംഗ്രഹത്തിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം.

ഈ ആരാധനക്രമങ്ങൾ ഏല്പാത്തന്നെ ഏതാണ്ടു മൂന്നു മുതൽ ആറുവരെയുള്ള നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ മുളച്ചുവളർന്നതായാൽ വളരെയധികം ഘടകങ്ങൾ പരസ്പരം കൈമാറിയിട്ടുണ്ടു്. കൽദായരീതിനോടു മറ്റു രീതികൾക്കുള്ള കടപ്പാടുതന്നെ ഉദാഹരണമായെടുക്കാം.* കെസ്രോമായിലും, മദ്ബഹായിലും നില്ക്കുന്നവർ സങ്കീർത്തനം ഇടവിട്ടുചൊല്ലുന്ന രീതി മറ്റു സഭകൾ അനുകരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. ഒരാര ചൊല്ലുന്ന

പരസ്പരീതുകൾക്കു പൊതുവായുള്ള ദിവ്യബലികൾ.

A സ്താനാത്മികളുടെ (അധ്യയന) കുർബാന.

പ്രാരംഭപ്രാർത്ഥനകളും ഗാനങ്ങളും.

തൈയേകശുദ്ധീകീർത്തനം: (ദൈവമേ നീ പരിശുദ്ധനാകുന്നു, ബലവാനേ നീ....)

വായനകൾ - പഴയനിയമം, ലേഖനം, സുവിശേഷം.

B വിശ്വാസികളുടെ കുർബാന.

a) അനാഫൊരസ്തമ്യ:-

വിശ്വാസികൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥന (കാരോസുസ്) ബലിവസ്തുക്കൾ ആഘോഷമായി ആനയിക്കൽ കാഴ്ചവസ്തു.

(സ്നേഹചുംബനം)

വിശ്വാസപ്രമാണം.

b) അനാഫൊര:

നീണ്ട ദിവ്യകാരുണ്യപ്രാർത്ഥന (Sursum dialogue, Sanctus, കർത്താവിന്റെ ജീവിതത്തിന്റേയും അന്ത്യത്താഴ്ചത്തിന്റേയും കാഴ്ച കൊണ്ടാടൽ)

ദിവ്യകാരുണ്യസ്ഥാപനം (സ്ഥാപനവാക്യം, കാഴ്ചവസ്തു, ഘോഷണം (epiclesis)

മാധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥന:- (മരിച്ചവർക്കും ജീവിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി; കർത്താപ്രാർത്ഥനയും അതിന്റെ സമാപനവും (Embolism)

എഴുന്നള്ളിച്ചയർത്തൽ, വിഭജനം ദിവ്യകാരുണ്യസപീകരണം { (തലകുനിച്ചുള്ള പ്രാർത്ഥന, പരിശുദ്ധവസ്തു വിശുദ്ധക്കുയോജിച്ചത് എന്ന അറിയിപ്പ്,.....)

N. B. ഇതിൽ അല്പസംഖ്യയുൾപ്പെട്ട പരസ്പരീതുകൾക്കുള്ള ക്രമങ്ങളെ താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ (രണ്ടാംഭാഗത്തിൽ) ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതാണ്.

തിന്ന മറുജീവർ ഉത്തരിക്കുന്നതിനപകരം സങ്കീർത്തനഭാഗം രണ്ടുഗണമായി ചൊല്ലുവാൻ തുടങ്ങി. എല്ലാ സങ്കീർത്തനങ്ങളുടേയും അവസാനം 'ത്രിതപസ്തുതി' പാടുന്നരീതിയും സുറിയാനി ക്ഷാത്രം ഇടയിൽ ആരംഭിച്ചതാണെന്ന് Jungmann അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. സുറിയാനിയിൽ, വിരചിതങ്ങളായ പല കീർത്തനങ്ങളും ഇതരറിത്തുകാർ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. x സീറോ-മലബാർ റീത്തിൽ ദിവ്യബലിയുടെ അവസാനം ആരംഭിക്കാത്തതോട് വിടവാങ്ങുന്ന പ്രാർത്ഥനയുണ്ട്. അതു മാറോന്നീത്ത റീത്തിൽനിന്നു സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അതേ പ്രാർത്ഥനയെ അല്ലസ്വപ്തവ്യത്യാസത്തോടെ സിറിയൻ റീതിലുമുണ്ട്

x ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച ലത്തീൻ റീത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന *Popule Meus* എന്ന കീർത്തനത്തിന്റെ രണ്ടാംഭാഗം സുറിയാനിയിലേക്കു വിവർത്തനംചെയ്താൽ സുറിയാനി പദ്യരീതിക്കൊപ്പിച്ചു ശ്ലോകങ്ങളുടെ ആദ്യക്ഷരം അക്ഷരമാലയുടെ ക്രമത്തിൽ (ആലപ്പ്, ബേസ്, ഗാമൽ) വരുന്നതായി കാണാം എന്ന് Baumstark സമർത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ട്. Baumstark, *The Comparative Liturgy*, London. P. 104

പൗരസ്ത്യസഭകൾ ഓറന്റോട്ടിൽ

വിവിധരീതികളുടെ ഉത്ഭവത്തെപ്പറ്റി സമ്യക്കായി കണ്ട ശേഷം ആരാധനക്രമം ആധാരമാക്കി ഒരു താരതമ്യപഠനം നടത്തുന്നതിനുമുമ്പ് ഓരോ പൗരസ്ത്യസഭയുടേയും ആധുനിക സ്ഥിതി മനസ്സിലാക്കുന്നതു വളരെ ഉപകാരപ്രദമാണ്. ഓരോ സഭയ്ക്കും ഇപ്പോഴുള്ള പ്രത്യേകതകൾ *ജനസംഖ്യ, രീതി, വിശ്വാസം, പ്രചരിച്ചിരിക്കുന്ന രാജ്യങ്ങൾ എന്നിവ ആസ്പദമാക്കിയാണു്, ഈ ചുരുക്കെഴുത്തുവിവരണം.

I അലക്സാന്റിയൻ: കോപ്റ്റിക, എത്യോപ്യൻ എന്നു് രണ്ടായിത്തിരിക്കാം.

1 കോപ്റ്റിക (Coptic)

അകത്തോലിക്കർ: തലവൻ “പാപ്പ” എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന അലക്സാന്റിയൻ പാത്രിയാർക്കായാണ്. മെത്രാന്മാർ “അന്ധാ” എന്ന സ്ഥാനപ്പേരാണ്. ആകെ 22 രൂപതകളുള്ളതിൽ 19 ഈജിപ്തിലാണ്. ഈ സഭയിലാകെ 2,600,000

.....

* കമ്മ്യൂണിസ്റ്റായിപത്യത്തിൽ ഇന്നു കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന സഭകളിലെ ജനസംഖ്യ കൃത്യമായി അറിയുക വിഷമമാണ്, ഇരുമ്പു മറ വിരിയുന്നതിനുമുമ്പുള്ള എണ്ണമാണ് പലതിലും കൊടുത്തിരിക്കുന്നതു്. cfr. De Uries G. oriente christiano ieri e oggi. Rome 1949; Oriente Catholico, Rome 1962; Attwater, the Christian Churches of the East 2 Vol. Milwaukee 1961.

ഏകസ്വഭാവവിശ്വാസി (monophysites)കളുണ്ട്. മുഹമ്മദീയരാജ്യത്തുള്ള ഏറ്റവും വലിയ ക്രിസ്തീയസഭയാണിത്. ദൈവാലയഗീതങ്ങളിൽ ഒരു പ്രത്യേക ത്രികോണോപകരണം ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ രീതിയിൽ 8 സന്യാസസമൂഹവും 3 സന്യാസിനിസമൂഹവുമുണ്ട്.

കത്തോലിക്കർ: തലവൻ കെയിറോയിലെ അലക്സാന്ദ്രിയൻ പാത്രിയാർക്ക; നാലു രൂപതകളിലായി 82891 വിശ്വാസികൾ; സ്വന്തമായ സന്യാസസമൂഹങ്ങൾ ഇല്ല.

2 എത്യോപ്യൻ (Ethiopians)

അകത്തോലിക്കർ: ആദ്യമായി പാത്രിയാർക്കസിംഹാസനം സ്ഥാപിച്ചുകിട്ടിയത് 1959ലാണ്. നാമമാത്ര ഏകസ്വഭാവവാദികളായി 9,000,000 ആളുകൾ 15 രൂപതകളിലായുണ്ട്. പാത്രിയാർക്ക അഡീസ് അബാബായിൽ താമസിക്കുന്നു. നിരവധി (180,000) വൈദികരുള്ളതിൽ വിദഗ്ദ്ധസ്വന്തമായ സന്യാസികളും ഉൾപ്പെടുന്നു.

ദൈവാലയങ്ങൾ: ദൃഢാകാരത്തിലുള്ളവയാണ്. ആഘോഷമായ ആരാധനക്രമത്തിനിടയ്ക്ക് അനുവദനീയമായ, പ്രത്യേക റുത്തമുണ്ട്.

കത്തോലിക്കർ: അഡീസ് അബാബയിലുള്ള മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കീഴിൽ മൂന്നു രൂപതകളിലായി 59215 വിശ്വാസികളുണ്ട്.

II അന്ത്യോക്യൻ: (പശ്ചിമ) സിറിയൻ, മാറോനിത്ത, സീറോമലങ്കര എന്നിവ കാണുക.

(പശ്ചിമ) സിറിയൻ (West Syrian)

അകത്തോലിക്കർ: കിഴക്കിന്റെ മുഴുവൻ* പാത്രിയർക്കായായ മാർ ഇഗ്നേഷ്യസ് യാക്കോബു മൂന്നാമൻ ഹെസിൽ താമസിക്കുന്നു. ഏകസഭാവചാരികളായ ഒരുലക്ഷം ആളുകളുള്ളതിൽ 45,000 സിറിയായിലും ബാക്കി ഇറാക്ക്, യോർദാനിയ, ലിബനോൻ എന്നിവിടങ്ങളിലുമാണ്. വനങ്ങളിൽ ആശ്രമമുണ്ടാക്കി വസിക്കുന്ന സന്യസ്തരുണ്ട്.

കത്തോലിക്കർ: (പാശ്ചാത്യ) സിറിയൻ എന്നും പേരുണ്ട്. അന്ത്യോക്യായുടേയും കിഴക്കിന്റെ മുഴുവന്റെയും പാത്രിയർക്കായായ കട്ടിനാര തപ്പണിയാണ് സഭാതലവൻ. പാത്രിയർക്ക സിംഹാസനം ബെയ്റൂട്ടിലാണ്. 7 രൂപതകളിലായി 80,000 വിശ്വാസികളുണ്ട്.

മാറോനിത്താ (Maronite)

അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിൽ സിറിയായിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന 'മാറോനി'ൽനിന്നാണ് ഈ പേരുരുളവിച്ചത്.

.....

* “പൗരസ്ത്യം” എന്ന വാക്കു വിശദീകരിച്ചപ്പോൾ (ഒന്നാം അദ്ധ്യായം) റോമൻ സാമ്രാജ്യം ഇല്ലീറിക്കും, റിയൻസ് (പൗരസ്ത്യം) ഗാലിക്കും ഇറാഖി എന്ന നാലായി വിഭജിച്ചതായി പ്രസ്താവിച്ചല്ലോ. അതിൽ റിയൻസ് പ്രവിശ്യയിൽപ്പെട്ട കിഴക്കൻ രൂപത (The diocese of Oriens)യിൽനിന്നാണ് കിഴക്കിന്റെ പാത്രിയർക്ക എന്ന സംജ്ഞ ഉരുളവിച്ചത്.

ഇള്ളൂർ എന്നെങ്കിലും അകത്തോലിക്കരായിരുന്നു എന്നു വലിയ തർക്കമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും അടുത്തകാലത്തു നടന്ന ഗവേഷണങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ^x ക്രിസ്തുവിൽ ഏകജ്ഞാശക്തിയേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളുവെന്നു വാദിച്ച Monothelites കാരോട് ഇവർക്കു ശത്രുത ഉണ്ടെന്നു കാണുന്നതിനാൽ ഇവർ എന്നും കത്തോലിക്കരായിരുന്നുവെന്നു അനുമാനിക്കാം. മാറോനീത്തക്കാരുടെയിടയിൽ അകത്തോലിക്കവിഭാഗം ഇല്ല. 770,000 ജനസംഖ്യയുള്ള ലിബനോനിൽതന്നെ 377544 മാറോനീത്തക്കാരുള്ളതിനാൽ ആ രാജ്യത്തെ ഔദ്യോഗിക മതക്കാരെന്നതു പോലെ ആയിരിക്കുവാൻ ഈ കത്തോലിക്കാവിഭാഗം. (ലിബനോനിൽ മാറോനീത്തക്കാരുടെകൂടാതെ 81,764 മൽക്കീത്തക്കാർ, 5911 സിറിയൻ കത്തോലിക്കർ, 14,218 അന്ത്യനിയർ, 3000 കൽദായക്കാർ, 4127 ലത്തീൻകാർ എന്നിങ്ങനെ വിവിധരീത്തുകാരായ കത്തോലിക്കർ ഒരുമിച്ചു താമസിക്കുന്നു). കൂടാതെ ലിബനോനിൽനിന്നു മൂന്നുലക്ഷത്തോളം മാറോനീത്തക്കാർ മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിൽ കുടിയേറി പാക്കുന്നുണ്ട്. വളരെയധികം ലത്തീൻമതം കടന്നുകൂടിയിട്ടുള്ള അന്ത്യോക്യൻ രീത്താണ് മാറോനീത്തക്കാർ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതു്. ഇപ്പോൾ ആ രീത്തും പുനരുദ്ധാരണത്തിലാണ്. പാത്രിയാക്കായുടെ പേരോടുകൂടി പത്രോസ് എന്നു ചേർക്കുന്നുണ്ട്. മാറോനീത്തക്കാരുടെ അന്ത്യോക്യൻ പാത്രിയാക്കാ എന്നാണ് സ്ഥാനപ്പേരു്. ലിബനോനിൽ 12 രൂപതകളുണ്ട്. കുടിയേറിപ്പാർത്തവർക്കുവേണ്ടി അർജൻറീനായിലും ബ്രസീലിലും ഓരോ വികാരി ജനറാളും അമേരിക്കൻ ഐക്യനാട്ടിൽ രണ്ടു കോർ-എപ്പിസ്കോപ്പാമാരുമുണ്ട്. സന്യാസാശ്രമങ്ങളാൽ ധന്യമാണ് മാറോനീത്താസഭ.

x Biblioth. National Pares, Codex Arab 169. fol 8-7

സീറോ-മലങ്കര (Syro-Malankara)

അകത്തോലിക്കർ: പശ്ചിമസിറിയൻ റീത്തിലെ ആരാധനക്രമങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ നടത്തുന്ന യാക്കോബായക്കാരുടെ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുമതം (പ്രത്യേകിച്ച ദൈവശാസ്ത്രത്തിൽ) കലൻ മാർത്തോമ്മാക്കാരുമാണ് ഇതിൽ പ്രമുഖസഭകൾ. പ്രോട്ടസ്റ്റന്റിനും മുഴുവനായി സ്വീകരിച്ച മാർത്തോമ്മാ ഏവങ്കേലിസ്തൻസഭ 1961ൽ രൂപംകൊണ്ടു. മുമ്പായിരത്തോളം ജനങ്ങളുള്ള അഞ്ഞൂറു സഭ 1772ൽ ജന്മമെടുത്തതാണ്. യാക്കോബായക്കാർ ഏഴരലക്ഷവും മാർത്തോമ്മാക്കാർ രണ്ടുലക്ഷവുമുണ്ട്. കോട്ടയത്താണ് യാക്കോബായ കത്തോലിക്കോസിന്റെ ആരുഡസ്ഥാനം. കോട്ടയം, കൊല്ലം, നിരം, തമ്പമൺ, അങ്കമാലി, കൊച്ചി, കണ്ടനാട്, കുന്നായ ഇടവക എന്നിങ്ങനെ എട്ടു രൂപതകൾ (ഭദ്രാസനങ്ങൾ) മലങ്കര യാക്കോബായക്കാർക്കുണ്ട്. തിരുവല്ലായിലെ മാർത്തോമ്മാ യൂറനോന്റെ കീഴിൽ വടക്കേ ഭദ്രാസനം (കോട്ടയം) തെക്കേഭദ്രാസനം (അട്ടൂർ) മദ്ധ്യഭദ്രാസനം (മാരാമൺ) എന്നീ രൂപതകളും ഒരു മിഷനറി മെത്രാനുമുണ്ട്. അഞ്ഞൂറുകാക്കു് ഒരു മെത്രാനേ ഉള്ളൂ.

അകത്തോലിക്കർ: യാക്കോബായസഭയിൽനിന്നു കത്തോലിക്കാസഭയിലേക്കു പുനരെകുറച്ചു പശ്ചിമസിറിയൻ റീത്തു കാരാണിവർ. തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപത, തിരുവല്ലരൂപത എന്നിവയിലുള്ള 24000 വിശ്വാസികളും, കോട്ടയം മെത്രാന്റെ കീഴിൽ പശ്ചിമസിറിയൻ റീത്തു പാലിക്കുന്ന കുന്നായക്കാരുമുണ്ടു്. മാർ ഇവാനിയോസിനാൽ സ്ഥാപിതമായ “ക്രിസ്തപനകരണസഭ” സന്യാസസഭയും സന്യാസിനിസഭയും കൂടാതെ “മറിയപുത്രികളും” ഈ സഭയ്ക്കു ഭാഗ്യമുണ്ടു്.

III കൽദായരീതു് (Chaldean Rite)

ഇപ്പോൾ സാധാരണമായി കത്തോലിക്കർ മാത്രമേ കൽദായസഭ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നുള്ളൂ. പൗരസ്ത്യഅസ്സീറിയൻ സഭയെന്നാണു് നെസ്തോറിയൻ തങ്ങളെപ്പറ്റി പറയുന്നതു്. തൃശൂരെ സുറായികളും ഇക്കൂട്ടത്തിൽ പെടും. സീറോ-മലബാർ സഭയ്ക്കു മലബാറിലെ കൽദായ സുറിയാനിസഭയെന്നും പേരുണ്ടു്. ഇവയ്ക്കെല്ലാംകൂടി പൗരസ്ത്യസീറിയൻ രീത്തുകൾ എന്നോ കൽദായരീത്തുകാർ എന്നോ പേരുപറയാറുണ്ടു്.

അസീറിയൻ നെസ്തോറിയൻസഭ: ഒരു കാലത്തു് ഇതു് ഇരുപത്തേഴു മെത്രാപ്പോലീത്തൻ രൂപതകളോടും 200 രൂപതകളോടുംകൂടി പ്രതാപത്തിൽകഴിഞ്ഞ മിഷനറിയൈതന്യംനിറഞ്ഞ സഭയായിരുന്നു.* ഇന്നു “കിഴക്കിന്റെ മുഴുവൻ പാത്രിയർക്കീ”സായ റെമയോൻ 23-ാമൻ പാത്രിയർക്കായുടെ കീഴിൽ അഞ്ചുരൂപതകളേ ഉള്ളൂ. (3 ഇറാക്കു്, 1 പേർഷ്യ, 1 തൃശൂർ) 1450 മുതൽ പാത്രിയർക്കാസ്ഥാനം (മരുമക്കത്തായംവഴിക്കു) ഒരു കുടുംബത്തിൽനിന്നുതന്നെയാണു്. ഇപ്പോഴത്തെ പാത്രിയർക്കാലിഫോർണിയായിലാണു് വസിക്കുന്നതു്. ഇപ്പോൾ വൈദികർ വളരെ വിരളമായേ ഉള്ളൂ.

അസീറിയൻ പാത്രിയർക്കായുടെ കീഴിലുള്ള തൃശൂരെ സുറായി (നെസ്തോറിയൻ)കൾ അയ്യായിരത്തോളംവരും. കൽദായരീതു പാലിക്കുന്ന ഇവക്കു 5 ദൈവാലയങ്ങളും 8 വൈദികരും ഉണ്ടു്. അടുത്തകാലത്തുണ്ടായ ചില സംഭവവികാസങ്ങൾമൂലം മെത്രാൻകുക്കി ബാവാകുക്കി എന്ന രണ്ടു വ്യത്യസ്ത ചേരികൾ രൂപംകൊണ്ടിട്ടുണ്ടു്.

* Stewart, Nestorian Missionary Enterprise, Edinburgh 1928.

കത്തോലിക്കർ: ഇറാക്ക്, പേഷ്യ, ആലെപ്പോ, ബെയ് റൂട്ട് എന്നിവടങ്ങളിലായി 190,000 കൽദായരുണ്ട്. 'കൽദായരുടെ ബാബിലോണിയൻ പാത്രിയർക്കാ' എന്ന സ്ഥാനപ്പേരുള്ള ഷെയിക്ക്കോ പൗലോസ് രണ്ടാമനാണ് ഇപ്പോഴത്തെ സഭാതലവൻ. പാത്രിയർക്കായുടെ ഒരുഭാഗികവസതി ബാഗ്ദാദിലാണ്. ആകെ പന്ത്രണ്ട് രൂപതകളുണ്ട്.

സീറോ-മലബാർ (Syro-Malabar)

ഇത്രയേറെ ലത്തീൻറീത്ത ക്രമങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള പൗരസ്ത്യസഭ വേറെയില്ല. 16-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മലബാറിൽ വന്ന പോർട്ടുഗീസ് മിഷനറിമാർക്ക് "പാഷണ്ഡത മാറാൻ" മെന്ന സഭദ്രേശ്യമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും ആ സഭദ്രേശ്യം മിക്കവാറുംതന്നെ പൗരസ്ത്യരീത്തകളെപ്പറ്റിയുള്ള അജ്ഞതയിൽ വേരുറച്ചതായിരുന്നു. തൽഫലമായി മലബാറിൽ നിലവിലിരുന്ന പൗരസ്ത്യസുറിയാനി ആരാധനക്രമം മുഴുവൻ മാറിക്കളയാനുള്ള ശ്രമം നടന്നു. കൂടാശകർമ്മങ്ങൾ, പൊന്തിഫിക്കൽ മുതലായവ ലത്തീൻ ക്രമത്തിലേതെന്നെ മലബാറിലും നടപ്പിലാക്കി. ദിവ്യബലിക്രമത്തിൽതന്നെയും പല വ്യത്യാസങ്ങൾ വരുത്താൻ ശ്രമിച്ചു. കാലം നീങ്ങിയതോടെ ചലപ്പോഴെല്ലാം ചില മലബാറുകാർതന്നെ ആ രീതി സന്തോഷത്തോടെ സ്വീകരിച്ചു. ഇങ്ങനെ ഒരുത്തരുടെ ഭാഗത്തുനിന്നു യാതൊരു ഓരോളവും കൂടാതെയും എന്നാൽ, പ്രതിപാദ്യവിഷയത്തിലുള്ള പലരുടെ അജ്ഞതകൂലവും ജനമെടുത്ത 'സങ്കലറിത്ത' 1962 ജൂലൈ 3 വരെ സമ്പൂർണ്ണമായി നിലനിന്നുവെന്നു പറയാം. അന്നു സീറോ-മലബാർ സഭാമേലധ്യക്ഷന്മാർ ഒരു സംയുക്ത ഇടയലേഖനംവഴി പുനരുദ്ധരിച്ചു കർബാനക്രമം നടപ്പിലാക്കി. പുരാതനരീതിന്റെ പരിശുദ്ധിയിലേയ്ക്കുള്ള ആഹ്വാനം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പ്രസ്തുത ഇടയലേഖനത്തിൽ മലബാറിലെ പുരാതനരീതിനെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്: "എബ്രാ

യപാരമ്പര്യങ്ങളോടും വേദഗ്രന്ഥങ്ങളോടും അടുത്ത ബന്ധമുള്ളതാണത്രെ. കൂടാതെ കൽദായസുറിയാനിരീത്ത രൂപമെടുത്ത എദേസാനഗരം ആദ്യനൂറ്റാണ്ടുകളിൽ ദൈവശാസ്ത്രപഠനത്തിന്റേയും വേദപുസ്തകധ്യയനത്തിന്റേയും വിശുതകേന്ദ്രവും... സെമറിക സസ്സാരത്തിന്റെ ആസ്ഥാനവുമായിരുന്നു. ഈ അന്തരീക്ഷത്തിൽ വളർന്നുകൊണ്ട് കൽദായസുറിയാനി രീത്ത തികച്ചും പരസ്പരമായ ഒരു സംസ്കാരവിശേഷത്തെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന ഒന്നാണ്, ഇതത്രേ നമ്മുടെ പുരാതനമായ രീത്ത”.

സീറോ-മലബാർ രീത്തിൽ 1962ലെ കണക്കനുസരിച്ച ജനസംഖ്യ 1475464 ആണ്. രണ്ട് അതിരൂപതകളിലായി 7 രൂപതകളും 1172 ഇടവകപ്പട്ടക്കാരും 385 സന്യാസപ്പട്ടക്കാരും 7385 കന്യാസ്ത്രീകളുമുണ്ട്. വടക്കേ ഇൻഡ്യയിൽ മറാഠ (പ്രോവിൻസ്) മിഷൻവേലയ്ക്കായി അമലോത്ഭവമാതാവിന്റെ കമ്മലീത്താസഭക്കാരെ (C. M. I.) എല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ സന്യാസസഭയിൽ ആകെ ആയിരത്തോളം അംഗങ്ങളുണ്ട്.

IV അർമേനിയൻ (Armanian)

അകത്തോലിക്കർ: ആകെ 1,600,000 അതിൽ

1,552000 അർമേനിയായിലും ബാക്കി റഷ്യ, അമേരിക്ക, സിറിയ, ഇറാക്ക്, പേഷ്യ, ഗ്രാൻസ് മുതലായ രാജ്യങ്ങളിലുമാണ്. തൊഴുത്തിൽക്കൂതും രാഷ്ട്രീയനിയന്ത്രണവുമിനിമിത്തം അർമേനിയർ ഇന്ന് നാലു ഭരണാധികാരികളുടെ കീഴിലാണ്. എസ്തീയാഡ്സിൻ, സിലിമിയാ എന്നിവടങ്ങളിലെ കാതോലിക്കോസുമാരും ജറുസലേം കോൺസ്റ്റാൻറിനോപ്പിൾ എന്നിവടങ്ങളിലെ പാത്രിയക്കാമാരുമാണ് ഈ അധികാരികൾ. ഇതിൽ ഒന്നാമത്തേയാൾ റഷ്യയിലേയും അർമേനിയായിലേയും അർമേനിയൻകാരുടെ മേലധ്യക്ഷനാണ്. “ദൈവത്തിന്റെ കൃപയാലും രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഇച്ഛയാലും അർമേനിയരെല്ലാവരും

ഭേദം കത്തോലിക്കോസും ഉന്നതമെത്രാൻ യേശുചിശിഹായുടെ
ദാസൻ, എസ്കിയാഡ്സിൻ, അറാറാറാ എന്നീ അപ്പസ്തോ
ലിക സഭാമാതാവിന്റേയും രാഷ്ട്രത്തിന്റെ പ്രമുഖസിംഹാസന
ത്തിന്റേയും അത്യുന്നതപാത്രിയർക്കാ എന്നാണു് എസ്കി
യാഡ്സിൻ (സോവിയറ്റ് അമേനിയായിൽ) കാതോലി
ക്കോസിന്റെ സ്ഥാനപ്പേരു്. അദ്ദേഹത്തിന്നു 26 രൂപതകളും
സിലിഷിയൻ കാതോലിക്കോസിന് 4 രൂപതകളും ജറുസലേം
പാത്രിയാർക്കാത്തു് ഒരു രൂപതയും കോൺസ്റ്റാൻറിനോപ്പിൾ
പാത്രിയാർക്കാത്തു് ഇപ്പോൾ ഒരു രൂപതയും ഉണ്ടു്. (1914ൽ 46
ഉണ്ടായിരുന്നു) ഏകസ്വഭാവവാദികളായ ഇവർ ഇപ്പോൾ
'ക്ലാസിക' അമേനിയൻ ആണു് ആരാധനഭാഷയായി ഉപ
യോഗിക്കുന്നതു്.

കത്തോലിക്കർ: സിലിസിയായിലെ അമേനിയൻ പാ
ത്രിയർക്കാ ബഥാനിയൻ ഗ്രീഗോറിയോസ് 16-ാമൻ ബൈത്
റുട്ടിലാണു് ഇപ്പോൾ വസിക്കുന്നതു്. ജനസംഖ്യ 97100;
11 രൂപതകൾ. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഭരണം ഭയന്നു വിപ്രവാസം കഴി
ക്കുന്നവർ നിരവധിയാണു്.

V ബൈസന്റയിൻ റീത്തു്: ഈ റീത്തിലുള്ള കത്തോലി
ക്കരും അകത്തോലിക്കരും ഉപയോഗിക്കുന്ന ആരാധനക്രമങ്ങൾ
മിക്കവാറും ഒന്നുതന്നെ. ആരാധനക്രമത്തിൽ എല്ലാ സഭ
ക്കാരും തദ്ദേശഭാഷ ഉപയോഗിക്കുന്നു.

അൽബേനിയൻ (Albanian)

അകത്തോലിക്കർ: 1937ൽ കോൺസ്റ്റാൻറിനോപ്പിൾ
പാത്രിയർക്കാ സിംഹാസനത്തിൽനിന്നു സ്വതന്ത്രമായി (auto-
cephel). എങ്കിലും സോവിയറ്റ് ഗവണ്മെൻറിന്റെ പാവ
യായി ഈ സഭ കഴിയുന്നു. അൽബേനിയൻ മെത്രാപ്പോലീ

ത്തായാണ് തലവൻ. 4 രൂപതകളിലായി മൂന്നലക്ഷം ജനങ്ങൾ.

കത്തോലിക്കർ: ബൈസൻറയിൻ റീത്തിൽപ്പെട്ട 400 വിശ്വാസികളേ ഉള്ളൂ. ഇവർക്കും വേറെ അൽബേനിയായിലുള്ള 4000 ലത്തീൻകാക്കുംകൂടി നിയമിച്ചിരുന്ന ഡലഗററ്റ് അപ്പസ്തോലിക്കാരും അൽബേനിയായിൽ ജോലിചെയ്തിരുന്ന ഇറ്റാലിയൻ മിഷനറിമാരും നാടുകടത്തപ്പെട്ടതോടെ അൽബേനിയൻ കത്തോലിക്കാസഭ ധർമ്മക്കടത്തിലാണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

ഇറ്റാലോ അൽബേനിയൻസഭ എന്ന പേരിൽ ആരാധനക്രമത്തിൽ ഗ്രീക്കുഭാഷ ഉപയോഗിക്കുന്ന ബൈസൻറയിൻ റീത്തുകാരായ കത്തോലിക്കർ അൽബേനിയായിൽനിന്നു തുട്തികളുടെ മതമുട്ടനത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ട് ഇറ്റാലിയിൽ കുടിയേറിപ്പാർത്തവരാണ്. ഇവർക്കു കാലാബ്രിയായിലും സിസിലിയിലും ഓരോ രൂപതയും റോമിനടുത്തു ഗ്രോത്തോഫെരാത്തായിൽ ഒരാശ്രമവും (exarchic) ഉണ്ട്. ജനസംഖ്യ 70400.

ബുൾഗേറിയൻ (Bulgarian)

അകത്തോലിക്കർ: “ബുൾഗറി മുഴുവൻറയും പാത്രിയാർക്കാ”യായ കൂറില്ലോസ്, സോഫിയായിൽ വസിക്കുന്നു. 1961ൽ സ്വതന്ത്രസഭയായി. 10 രൂപതകൾ ബുൾഗറിയായിലും ഒന്ന് അമേരിക്കയിലുമുണ്ട്. മെത്രാന്മാർ സാധാരണമായി ‘മെത്രാപ്പോലീത്താ’ എന്നാണ് വിളിക്കപ്പെടുക.

കത്തോലിക്കർ: 9480 ജനങ്ങൾ. ഒരു അപ്പസ്തോലിക എക്സാർക്കേറ്റ് സോഫിയായിൽ ഉണ്ട്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് മതമുട്ടനംനിമിത്തം റോമായുമായി യാതൊരു ബന്ധവും പുലർത്താൻ സാധിക്കുന്നില്ല.

ചെക്കോസ്ലോവാക്കിയ (Czechoslovakian)

അകത്തോലിക്കർ: 1948ൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റിനത്തിലായ ചെക്കോസ്ലോവാക്കിയിൽ അധികം കാത്ത്ഡോക്സുകാർ ഇല്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ 1950ൽ കത്തോലിക്കരെയെല്ലാം ബലംപ്രയോഗിച്ച് കാത്ത്ഡോക്സുകാരാക്കി. അതിനുമുമ്പു പ്രാഗായിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കീഴിൽ 4 രൂപതകളിലായി 50000 ജനങ്ങളേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

കത്തോലിക്കർ: 1948ൽ സ്ലോവാക്കിയിൽ 305,645 ഉണ്ടായിരുന്നു. ബലപ്രയോഗത്താൽ അധികാരികളുടെ മുമ്പിൽ ഇവർ അകത്തോലിക്കരാണെങ്കിലും നല്ലൊരുഭാഗം കത്തോലിക്കാസഭയിൽതന്നെ.

യുഗോസ്ലാവിയ (Yugoslavian)

1945ൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഫെഡറൽ റിപ്പബ്ലിക്കായിത്തീർന്ന യുഗോസ്ലാവിയയിൽ; സ്ക്ലോവേനിയൻ, ക്രോഷ്യൻ, സേർബി, മാസിഡോണിയൻ തുടങ്ങിയ രാജ്യങ്ങൾ (ജാതികൾ) ഇതിൽ ഉൾക്കൊണ്ടിട്ടുണ്ട്.

സേർബിയൻ പാത്രിയർക്കേറ്റ്: കാത്ത്ഡോക്സുവിശ്വാസത്തിൽപ്പെട്ട സേർബിയൻ, മാസിഡോണിയൻ എന്നീ മെത്രാപ്പോലീത്താസഭകൾ ചേർന്നുണ്ടായതാണിത്. 25 രൂപതകളുള്ളതിൽ മൂന്നെണ്ണം മാസിഡോണിയൻ മെത്രാപ്പോലീത്താസഭയിൽ പെട്ടവയാണ്.

കത്തോലിക്കർ: യുഗോസ്ലാവിയ മുഴുവൻ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു രൂപതയിലായി 56000 ബൈസന്റയിൻ കത്തോലിക്കരുണ്ട്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുഭരണത്തിൻകീഴ് നശിപ്പിക്കപ്പെടാത്ത ഏക സ്ലാവിക് രൂപതയാണിത്. ബെൽഗ്രാഡിലെ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് ബുക്കാഡ്കോയാണ് മേലദ്ധ്യക്ഷൻ.

ഗ്രീക്ക് (Greek)

അകത്തോലിക്കർ: കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ, ഗ്രീസ്, സൈപ്രസ് എന്നീ മൂന്നുസഭകൾ ഉൾപ്പെടുന്നു. a) കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ പാത്രിയർക്കാരന്മാർക്കു അത്തനാഗോറസിന് 12 മെത്രാന്മാരുള്ള “പരിശുദ്ധ സൂനഹദോസ്” ആലോചനാസമിതിയായുണ്ട്. രൂപതകൾ തുടർന്നിരുന്നതിൽ 5. റോഡോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കീഴിൽ 4. ഹെരാക്ലിയൻ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കീഴിൽ 8. ലണ്ടനിൽ ന്യൂയോർക്കിലെ ആർച്ച്ബിഷപ്പിന്റെ കീഴിൽ 10. സിഡ്നി 1. പാരീസ് 1. ആകെ ജനസംഖ്യ 15 ലക്ഷം. ‘ആതോസ്’ മലയിലെ സന്യാസാശ്രമം വളരെ വിശുദ്ധമാണ്. b) ഗ്രീസ് രാജാവിന്റെ കീഴിലുള്ള സൂനഹദോസിനാൽ ഭരിക്കപ്പെടുന്ന ഈ സഭയിൽ 80 ലക്ഷം ജനങ്ങളുണ്ട്. ആതൻസിലെ തെയോക്രിത്തോസ് ആച്ച്ബിഷപ്പിന്റെ കീഴിൽ 67 രൂപതകളുണ്ട്. രൂപതാമെത്രാന്മാർ ‘മെത്രാപ്പോലീത്താ’ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നു. c) സൈപ്രസ്: രാഷ്ട്രീയഭരണകൂടിയുള്ള മക്കാരിയോസ് ആച്ച്ബിഷപ്പിന്റെ കീഴിൽ നാലു രൂപതകളുണ്ട്. ജനസംഖ്യ മൂന്നുലക്ഷം.

കത്തോലിക്കർ: ജനസംഖ്യ 3000. കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലും ആതൻസിലും ഭാരോ അപ്പസ്തോലിക എക്സാർക്കേട്ടുണ്ട്.

മെൽക്കീത്ത (Melkite)

ക്രിസ്തുവിന്റെ ഇരുപതാമത്തെപ്പറ്റിയുണ്ടായ തർക്കങ്ങളിൽ രാജാവിന്റെ പക്ഷംചേർന്നതിനാലാണ് ഈ പേർ ലഭിച്ചത്. (മൽക്ക = രാജാവ്). പിതൃക്കാലങ്ങളിൽ ബൈസന്റയിൻ റീത്തു സ്വീകരിച്ചു.

അകത്തോലിക്കർ അന്ത്യോക്യ, അലക്സാൻഡ്രിയ, ജറുസലേം എന്നീ മൂന്നു പാത്രിയർക്കാരന്മാരുടെ കീഴിലാണ്.

a) അന്തോക്യ ഡമാസ്കസിൽ വസിക്കുന്ന പാത്രിയർക്കായുടെ കീഴിൽ 18 രൂപതകളിലായി മൂന്നുലക്ഷം ജനങ്ങളുണ്ട്. സിറിയയിലും ലിബനോനിലുമാണ് ജവരിൽ ഭൂരിഭാഗവും വസിക്കുന്നത്. b) അലക്സാണ്ട്രിയൻ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അധികാരത്തിൽപ്പെട്ടവരായി 120,000 ജനങ്ങളുണ്ട്. ആകെ പതിനൊന്നു രൂപതകൾ. c) ജറുസലേം പാത്രിയർക്ക 75,000 പേരുടെ മേലധികാരിയാണ്. അവരധികവും ഇസ്രായേലിലും യോർദാനിയിലുമുമാണ്. 3 രൂപതകൾക്കൂടാതെ ഒരാർച്ച്ബിഷപ്പ് ഭരിക്കുന്ന സീനായിമലയിലെ സന്യാസാശ്രമവുമുണ്ട്.

കത്തോലിക്കർ: മാക്സിമൂസ് നാലാമൻ, “കിഴക്കിന്റെ മുഴുവന്റെയും അന്തോക്യ, അലക്സാണ്ട്രിയ, ജറുസലേം എന്നിവയുടേയും പാത്രിയർക്ക”യാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ നാലുലക്ഷം വിശ്വാസികൾ 16 രൂപതകളിലായിട്ടുണ്ട്. കെയിറോയിലും ഡമാസ്കസിലും പാത്രിയർക്കായ്ക്കു് ഔദ്യോഗികവത്സരികൾ ഉണ്ട്. മെൽക്കീത്തൻസഭയാണ് ഏറ്റവുമധികം വൈദികമേലധ്യക്ഷന്മാരുള്ള (16) പൗരസ്ത്യകത്തോലിക്കസഭ.

സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ (Russian)

അകത്തോലിക്കർ: റഷ്യൻ, യുക്രേനിയൻ, ശേപതർത്തേനിയൻ എന്നീ വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ടവർ മോസ്കോപാത്രിയർക്കീസിന്റെ കീഴിലുണ്ട്. ആകെ ഏഴുപത്തിനാലു രൂപതകളും എണ്ണത്തൊമ്പതു മെത്രാന്മാരും അഞ്ചുകോടി ജനങ്ങളും 20000 ഇടവകകളും 30,000 വൈദികരുമുണ്ട് (1961). ഗവൺമെന്റിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലിരിക്കുന്ന ഈ സഭയിൽനിന്ന് സ്വതന്ത്രലോകത്തുള്ള പുത്രിസഭകൾ അല്ലാത്തതായി സ്വാതന്ത്ര്യം നേടി വരുന്നു. പാരീസ്, ബർലിൻ, ന്യൂയോർക്ക് എന്നിവിടങ്ങളിലുള്ള സഭകൾ ഇതിനുദാഹരണമാണ്.

കത്തോലിക്കോസ്: പാത്രിയർക്കാ എന്ന സ്ഥാനനാമമുള്ള യാളാണ് ജോർജിയായിലെ മേലദ്ധ്യക്ഷൻ. 5 രൂപതകളിലായി 25 ലക്ഷം ജനങ്ങളുണ്ട്.

കത്തോലിക്കർ: സ്ലോവാക് വർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട യുക്രേനിയൻ, റുതേനിയൻ, റുമേനിയൻ, ഹങ്കേറിയൻ എന്നീ സഭകളിലെല്ലാം കത്തോലിക്കരുമുണ്ട്.

യുക്രേനിയൻ (Ucranian)

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഭരണത്തിൽ വളരെയധികം മട്ടനമോറ ഒരു സഭയാണിത്. മൂന്നു മെത്രാപ്പോലീത്തൻ രൂപതകളുണ്ട്. ഹലീചിയിൽ 4 രൂപതകളുണ്ട്. 1946ൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രടകലിൽ അടയ്ക്കപ്പെട്ട മെത്രാന്മാരിൽ ഒരാൾമാത്രം-ലെയോപ്പോളിലെ മോൺ. സ്ലിപ്പി-ഇന്നു ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ രൂപതയിൽ ആയിരം വൈദികരുണ്ടായിരുന്നു. വിപ്രവാസം കഴിക്കുന്ന യുക്രേനിയൻ വിശ്വാസികൾക്കായി അമേരിക്കയിൽ 3 രൂപതകളും കാനഡയിൽ നാലു രൂപതകളുമുണ്ട്. കൂടാതെ പശ്ചിമയൂറോപ്പ്, ജർമ്മനി, ഫ്രാൻസ്, ഇംഗ്ലണ്ട്, ആസ്ട്രേലിയ, ബ്രസീൽ, അർജൻറീന എന്നീ രാജ്യങ്ങളിൽ ഓരോ മെത്രാന്മാരുണ്ട് (Exarch or Ordinary). 1946നുമുമ്പു യുക്രേനിയായിൽ 3,586,000 വിശ്വാസികളുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നു വിപ്രവാസമനുഭവിക്കുന്നവർ 8 ലക്ഷമുണ്ട്. അകത്തോലിക്ക യുക്രേനിയൻസഭ മോസ്കോ പാത്രിയർക്കായുടെ കീഴിലാണെന്നു മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. യുക്രേനിയൻ സഭയാണ് വിശ്വാസികൾ ഏറ്റവും അധികമുള്ള പൗരസ്ത്യകത്തോലിക്കാസഭ.

റുതേനിയൻ (Ruthenian)

‘കാർപാത്തി’ താഴ്വരകളിൽ താമസിക്കുന്നവരും അവിടെനിന്നു കുടിയേറിപ്പാർത്തവരുമായ റുതേനിയൻ കത്തോലിക്കർ എട്ടുലക്ഷത്തോളംവരും. രണ്ടു രൂപതകളും മൂന്നു മെത്രാ

നാരുണ്ട്. അകത്തോലിക്കർ മോസ്കോ പാത്രിയാർക്കേറ്റിലുൾപ്പെടുന്നു.

റുമേനിയൻ (Rumanian)

അകത്തോലിക്കർ: കാത്ത്ഡോക്സസഭകളിൽ ഏറ്റവും പ്രവർത്തനോന്മുഖമാണിത്. 1925ൽ പാത്രിയർക്കാസിംഹാസനം സ്ഥാപിതമായി. 12 രൂപതകളിലായി ഒന്നരക്കോടി ജനങ്ങളുണ്ട്.

കത്തോലിക്കർ: 5 രൂപതകളിലെ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരും 1948ൽ തടങ്കലിൽ അടയ്ക്കപ്പെട്ടു. റുമേനിയയിൽ പതിനാറു ലക്ഷം ബൈസന്റയിൻ റീത്തുകാരുണ്ട്. പതിനായിരത്തോളം വിശ്വാസികൾ അമേരിക്കയിൽ വിപ്രവാസം കഴിക്കുന്നു. അവർക്കായി 1960ൽ ഒരു മെത്രാനെ വാഴിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഹങ്കേറിയൻ (Hungarian)

കത്തോലിക്കർ: ജനസംഖ്യ 215000. രണ്ടു സഭാഭരണ പ്രവിശ്യകളു (Ecclesiastical provinces)ണ്ടെങ്കിലും ഒരു മെത്രാനേ ഉള്ളൂ.

അകത്തോലിക്കർ: മോസ്കോ പാത്രിയർക്കായുടെ അധീനത്തിലാണ്.

പോളണ്ട് (Polish)

നാലു രൂപതകളിലായി നാലുലക്ഷം കാത്ത്ഡോക്സുകാരുണ്ട്. 1948ൽ സ്വതന്ത്രസഭയായി.

ഫിനിഷ്യൻ

1923ൽ കോൺസ്റ്റാൻറിനോപ്പിളിൽനിന്നു സ്വതന്ത്രസഭയായി സ്വയം പ്രഖ്യാപിച്ചു. 60,000 ജനങ്ങൾ രണ്ടു രൂപതകളിലായി ഭരിക്കപ്പെടുന്നു. ആകെ ഒരു കത്തോലിക്കാക്കളെ വാലയമേ ഉള്ളൂ.

എസ്റ്റോണിയൻ (Estonian)

ഒരു ചെറുകൂട്ടം കാൽഡോക്സ്കാർ 1923ൽ സ്വതന്ത്ര സഭയായിത്തീർന്നെങ്കിലും രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിനുശേഷം വീണ്ടും മോസ്കോ ചാത്രിയക്കായുടെ കീഴിലായി.

ലെത്തോണിയൻ (Lethonian)

ലിത്വാനിയാക്കാരോടു ചേർന്ന സ്വതന്ത്രസഭയായെങ്കിലും എസ്റ്റോണിയൻസഭപോലെ പിന്നീട് മോസ്കോയോടു ചേർന്നു.

ജപ്പാൻ (Japanese)

റഷ്യൻ മിഷനറിമാർ 1860ൽ സ്ഥാപിച്ച കാൽഡോക്സ്സഭയാണിത്. ഇന്ന് ന്യൂയോർക്കിലെ റഷ്യൻ കാൽഡോക്സ്സു മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കീഴിലാണ്. ജനസംഖ്യ 35000.

ചീന (Chinese)

റഷ്യൻ വിപ്ലവത്തിനുശേഷം നിരവധി റഷ്യൻ കാൽഡോക്സ്കാർ ചൈനയിൽ കുടിയേറി. 1957 മുതൽ സ്വതന്ത്രയായി. ഈ സഭയിൽ രണ്ട് മെത്രാന്മാരുടെ കീഴിൽ ഇരുപതിനായിരം ജനങ്ങളുണ്ട്.

ഉഗാണ്ട (Uganda)

1933ൽ ആരംഭിച്ചു. ഉഗാണ്ടയിലും കെനിയായിലുമായി പതിനഞ്ചായിരം കാൽഡോക്സ്കാരുണ്ട്.

ശ്ലോവേനിയൻ (Albo Ruthenian)

2500 കത്തോലിക്കവിശ്വാസികൾ ലണ്ടനിലും ചിക്കാഗോയിലുമുണ്ട്. ഏകമെത്രാൻ ലണ്ടനിൽ വസിക്കുന്നു.

റഷ്യൻ (Russian)

19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തിൽ പെത്രോഗ്രാദി കേന്ദ്രമാക്കി ഉയർന്നു. കത്തോലിക്കാസമൂഹം വിപ്ലവകാലത്തു നാമാവശേഷമായി. ഇപ്പോൾ 3000 വിശ്വാസികളുണ്ട്. ഏകമെത്രാൻ റോമിൽ വിപ്രവാസത്തിൽ കഴിയുന്നു.

അദ്ധ്യായം മൂന്ന്

പാശ്ചാത്യരീതുകൾ *

പാശ്ചാത്യരീതുകളൊഴിച്ചുകൊണ്ടുവസരയിൽ ഉള്ള എല്ലാ രീതുകൾക്കുംകൂടി പാശ്ചാത്യരീത്ത് അഥവാ ലത്തീൻ രീത്ത് എന്നു പേരുപറയാം. തമ്മിൽ വളരെയധികം വ്യത്യാസങ്ങളുള്ള പാശ്ചാത്യസഭയിൽ വിവിധ ആരാധനക്രമങ്ങളുണ്ട്. റോമൻ ആരാധനക്രമം ആണ് ഇവയിൽ പ്രമുഖവും കൂടുതൽ പ്രചാരവും. ഇറലിയിൽ മിലാൻ രൂപതയിലെ അബ്രോസ്യൻ രീത്തും, സ്പെയിനിൽ തൊളെദോ രൂപതയിലെ മൊസാറബിക് രീത്തും തികച്ചും സ്വതന്ത്രങ്ങളായ ആരാധനക്രമങ്ങളാണ്. ഇതുപോലെ ഓരോ രൂപതയിൽമാത്രം ഉപയോഗത്തിലിരിക്കുന്ന വേറെ രണ്ട് രീതുകളുമുണ്ട്. അവ ഫ്രാൻസിലെ ലിയോൺരൂപതയിലും പോർട്ടുഗലിലെ ബ്രാഗയിലും നിലവിലിരുന്നവയും ഇപ്പോൾ ഏതാണ്ടു മുതപ്രായമായവയുമാണ്. ഇവ റോമൻ രീത്തിന്റെ വളച്ചുയരുടെ ഓരോ ഘട്ടങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നവയാണെന്നു പറയാം. ഇവകൂടാതെ സന്യാസസമൂഹങ്ങളിൽമാത്രം നിലവിലിരിക്കുന്ന കർത്തൂസ്യൻ, സിസ്റ്റേർസ്യൻ, കമ്ബലീത്ത, ഡൊമിനിക്കൻ, പ്രെമോൺസ്ത്രൈൻഷ്യൻ ഇവ പരസ്പരം വ്യത്യസ്തങ്ങളാണ്. ഗ്ലാഗോലിററിക (റോമൻ-സ്കോവോണിക്) രീത്തിനെപ്പറ്റി മുൻപ് സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. കൂടാതെ പുതിയ ഗാല്പിക്കൻ ആരാധനക്രമവും ബ്രിട്ടീഷ് ദ്വീപുകളിൽ നവീകരണപ്രസ്ഥാനത്തിനു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന സാരം ആരാധനക്രമവും പാശ്ചാത്യക്രമത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവതന്നെ.

* ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ 'പാശ്ചാത്യരീത്ത്' എന്ന സംജ്ഞ കൊണ്ടു പാശ്ചാത്യാരാധനക്രമം എന്നേ വിവക്ഷിക്കുന്നുള്ളൂ.

റീത്തുഭാഷ: പൊതുവായിപ്പറഞ്ഞാൽ ഇവയിലെല്ലാം ലത്തീൻഭാഷയാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ ആദ്യത്തേയും രണ്ടാമത്തേയും നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ ഗ്രീക്കുഭാഷയിൽ ആരാധനക്രമങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്നു. രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ സമാപനത്തോടെ ആഫ്രിക്കയിലും മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടുമുതൽ ആറാംനൂറ്റാണ്ടുവരെയുള്ള കാലത്തിനിടയ്ക്കു റോമിലും റീത്തുഭാഷ ലത്തീനായിത്തീർന്നു. യൂഗോസ്ലാവിയായിൽ സ്ലാവോണിക് ഭാഷയിൽ (ഗ്ലോഗോലിററിക് ആരാധനക്രമം) റോമൻ റീത്തുതന്നെ അനുഷ്ഠിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. ചൈനാക്കാക്ക് ദേശീയഭാഷയിൽ കർബാനക്രമം ഉണ്ടാക്കുവാൻ അനുവാദം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഇസ്രായേലിലെ ചില ലത്തീൻ വൈദികർ കർബാനയുടെ ആദ്യഭാഗവും കാനോനനമസ്കാരവും മാതൃഭാഷയിൽ നടത്താൻ അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പൗരസ്ത്യാരാധനക്രമങ്ങളെ താരതമ്യപ്പെടുത്തി പഠിക്കുന്നതിനുമുമ്പു പാശ്ചാത്യാരാധനക്രമങ്ങളെപ്പറ്റി അല്പം പരിചയപ്പെടുന്നത് ഉപകാരപ്രദമാണ്. അടുത്ത അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ വാദമുഖങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്നതിനും ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനും പലപ്പോഴും പാശ്ചാത്യാരാധനക്രമങ്ങൾ നമ്മെ സഹായിക്കുമെന്നതിനാൽ പാശ്ചാത്യറീത്തുകൾ കാരോന്നിന്റേറയും* പ്രത്യേകത, കേരളീയരായ നമുക്കു പരിചയമുള്ള 'ലത്തീൻ റീത്തു' (റോമൻറീത്തു)മായി അവയ്ക്കുള്ള വ്യത്യാസം, അവയിൽ അലിത്തുമേന്നിരിക്കുന്ന പൗരസ്ത്യാരാധനക്രമമായും എന്നിവയെപ്പറ്റി സമ്യക്കായി പ്രതിപാദിക്കാം.

.....

* ആദിമനൂറ്റാണ്ടുകളിലെ പാശ്ചാത്യസഭകളെ റോമൻ റീത്തും ഗാലിക്കൻ റീത്തും സപീകരിച്ചവയായിതിരിച്ചും പ്രതിപാദിക്കാവുന്നതാണ്.

റോമൻ റീത്ത്: (Roman Rite)

അബ്രോസ്യൻ റീത്തു് (Ambrosian Rite)

അബ്രോസ്യൻ റീത്തിന്റെ ഉത്ഭവത്തെപ്പറ്റി ചില അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. മിലാനിൽ മാത്രം ഉപയോഗത്തിലിരിക്കുന്ന ഈ റീത്തു റോമൻ റീത്തിന്റെ ആദിമകാലത്തെ ഒരു വളർച്ച സ്ഥിതി കാണിക്കുന്നതാണ്. നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മിലാൻ നഗരം റോമൻ ചക്രവർത്തിമാരുടെ ആസ്ഥാനമായിരുന്നതിനാൽ രാഷ്ട്രീയപ്രാബല്യം സ്വകീയമായ റീത്തു പാലിക്കുന്നതിനും റോമൻ റീത്തിന് വിപരീതമായി നവമായ വ്യതിയാനങ്ങൾക്കു വഴങ്ങിക്കൊടുക്കാതിരിക്കുന്നതിനും ഇടയായി. അക്കാലത്തു മിലാനിലെ മെത്രാന്മാരിൽ ചിലരെല്ലാം പൗരസ്ത്യദേശങ്ങളിൽനിന്നു വന്നതിനാലായിരിക്കണം ഈ റീത്തിൽ പൗരസ്ത്യഘടകങ്ങൾ പലതും കാണുന്നത്.* ഈ ആരാധനക്രമം വി. അബ്രോസിയന്റെ നാമത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്നെങ്കിലും അദ്ദേഹമല്ല അതിന്റെ കർത്താവ്. മിലാനിലെ ഏററം വിശുത മെത്രാനായ അദ്ദേഹം രചിച്ചതായി ചുരുക്കം ചില ഭാഗങ്ങളെ ഇതിലുള്ള. ഇപ്പോഴത്തെ മാർപ്പാപ്പ പൗലോസ് ആറാമൻ മിലാനിലെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിരുന്നപ്പോൾ ഈ റീത്തുപയോഗിച്ചിരുന്നുവെന്നത് പ്രസ്താവ്യമാണ്.

ദിവ്യബലി ക്രമം: അർത്താരയുടെ ചുവട്ടിൽനിന്ന് ആദ്യം ചൊല്ലുന്ന പ്രാർത്ഥനകൾ റോമൻ റീതിലേതുതന്നെ. അവ മദ്ധ്യയുഗത്തിൽ കൂട്ടിച്ചേർത്തതാണ്. എന്നാൽ 42-ാം സ

.....

* ഈ റീത്തു് പൗരസ്ത്യ റീത്തുകളിൽനിന്നു് ഉത്ഭവിച്ചതാണെന്നു വാദിക്കുന്നവരുണ്ടു്. cfr. Duschene, Christian Worship, Its Origin and Evelution, London 1903, P. 90

കീർത്തനം ചൊല്ലുന്നില്ല. “ഞാൻ പിഴയാളി” (confiteor) യിൽ വി. അബ്രോസിയന്റെ ചേരണ്ടു്. കുരിയേലയ്സോൻ ഇല്ല. മൂന്നു വേദപുസ്തകവായനകൾ ഉണ്ടു്.

മിലാൻ കത്തീഡ്രലിലെ ആഘോഷമായ ട്രിവ്യബലിയിൽ ഒരു പ്രത്യേകചടങ്ങുണ്ടു്. പുരാതനവേഷമണിഞ്ഞു പത്തു വൃദ്ധന്മാർ പ്രദീക്ഷണമായി വന്നശേഷം അവരിൽ രണ്ടുപേർ കർത്താവിന്റെ ആശീർവാദം വാങ്ങി തങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്ന ബലിവസ്തുക്കൾ ഏല്പിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം പത്തു വൃദ്ധകളും ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. “നമ്മുടെ കർത്താവ് ഈശോമിശിഹായുടെ പാർശ്വത്തിൽനിന്നു് പാപപരിഹാരാർത്ഥം രക്തവും വെള്ളവും പുറപ്പെട്ടു” എന്നു ചൊല്ലിക്കൊണ്ടാണു് വീഞ്ഞും വെള്ളവും കാസായിൽ കലർത്തുന്നതു്. ഇതുപോലെയുള്ള പ്രാർത്ഥന പൗരസ്ത്യ കുർബാനക്രമങ്ങളിൽ സാധാരണമാണു്. റോമൻ റീത്തിൽ ഈ സമയത്തു് വേറെ പ്രാർത്ഥനയാണല്ലോ. ഈ റീത്തിൽ റോമൻ റീത്തിനേക്കാൾ prefatio എണ്ണത്തിൽ കൂടുതലുണ്ടു്. മിലാനിലെ വിശുദ്ധരുടെ ഭാജ്യം കൊണ്ടാടുന്നു. കൂദാശസ്ഥാപനത്തിനുശേഷമുള്ള പ്രാർത്ഥന കുരിശിന്റെ രൂപത്തിൽ കൈകൾ വിരിച്ചുപിടിച്ചുകൊണ്ടാണു്. വിഭജനക്രമ (fraction)ത്തിനു പ്രത്യേകഗാനമുണ്ടു്. മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള കുർബാനയിലേ Agnus Dei ചൊല്ലുന്നുള്ളു. വി. അബ്രോസിയന്റെ കാലത്തേതുപോലെതന്നെ, വി. കുർബാന നല്ലമ്പോൾ കാമ്മികൻ Corpus Christi (ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരം) എന്നു പറയുകയും സ്വീകരിക്കുന്നയാൾ അതു സത്യമാകുന്നുവെന്ന അർത്ഥത്തിൽ “ആമ്മേൻ” എന്നുത്തരിച്ചു സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.* ബലിയുടെ അന്ത്യത്തിൽ മൂന്നുപ്രാവശ്യം കുരിയേലയീസോൻ പാടുന്നുണ്ടു്. “നമുക്കു മിശിഹായുടെ നാമത്തിൽ സമാധാനത്തിൽ പോകാം” എന്നു ഡീക്കൺ വിളിച്ചുപറയുന്നു. ഇതു റോമൻ റീത്തിലെ ITE MISSA EST എന്നതിന്റെ സ്ഥാനത്താണു്.

ആരാധനക്രമവഷം (Liturgical year): വലിയനോമ്പിന്റെ ആരംഭത്തിൽ റോമൻ റീത്തിലേതുപോലെ Ash Wednesday (വിഭൃതിത്തിരുന്നാൾ) ഇല്ല. നോമ്പ് ആദ്യത്തെ തിങ്കളാഴ്ചതന്നെ ആരംഭിക്കുന്നു. വലിയ ആഴ്ചകൾ റോമൻ റീത്തിൽനിന്നു വിഭിന്നമാണ്. പെസഹാവ്യാഴാഴ്ച കാനോന നമസ്കാരത്തോടുകൂടി (Terce) പ്രത്യേകവായനകളും പ്രാർത്ഥനകളുമുണ്ട്. വേപ്പൻ (സായംകാലത്തുശുഷി) യുടെ അന്ത്യത്തിലാണ് അന്നത്തെ കർബാന. വി. മത്തായിയുടെ സുവിശേഷത്തിലെ പീഡാനുഭവവായന പെസഹാവ്യാഴാഴ്ചയും, ടുവൈള്ളിയാഴ്ചയുമായി വായിക്കുന്നു. മറദ്ദിവസങ്ങളിൽ പീഡാനുഭവചരിത്രം കാനോനനമസ്കാരത്തിലേ വായിക്കുന്നുള്ളു. ടുവൈള്ളിയാഴ്ച കർബാനയോ (Mass of the presanctified) കർബാന സ്വീകരണമോ ഇല്ല. പ്രാർത്ഥനകളും വായനകളും സ്ത്രീ വാവണക്കുവുമേ അനുയോജ്യമുള്ളൂ. വലിയ നോമ്പുകാലത്തു വിശുദ്ധരുടെ തിരുനാളുകൾ ഘോഷിക്കാറില്ല. റോമൻ റീത്തിൽ ഉന്നതങ്ങളുപോലെ എല്ലാദിവസവും മിലാനിൽ വിശുദ്ധരുടെ തിരുനാൾ ഘോഷിക്കുന്നില്ല. ഭാരത ദിവസത്തേക്കും നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന തിരുവസ്ത്രത്തിന്റെ നിറം റോമൻ റീത്തിൽനിന്നു വിഭിന്നമാണ്.

മൊസാറബിക് റീത്ത് (Mozarabic Rite)

വിസിഗോത്തിക് റീത്തെന്ന അപരനാമമുള്ള ഈ ആരാധനക്രമം സ്പെയിനിലെ പുരാതനറീത്തിനെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് തൊള്ളേദോ കത്തീഡ്രലിലേ ഒരു ചാപ്പലിൽ മാത്രം അനുഷ്ഠിക്കപ്പെടുന്നു. കാരൽമാൻ ചക്രവർത്തി റോമൻറീത്ത് നിർബന്ധമായി പ്രചരിപ്പിച്ചതിനുമുമ്പുള്ള ഗാല്ലിക്കൻ ക്രമത്തിന്റെ ഒരു വളർച്ചാഘട്ടത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതാണിത്. ആദ്യകാലത്ത് എട്ടാം നൂറ്റാണ്ടുവരെയുള്ള വളർച്ചയ്ക്കിടയ്ക്കു നിരവധി

പ്രാർത്ഥനകളും കൂദാശക്രമങ്ങളും അതിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.* പതിനൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മൊസാരബിക് റീത്തു റോമൻ റീത്തിന്റെ സമ്മുദ്രേറ നാമാവശേഷമായി. തൊള്ളേരായിലെ ആറു ഇടവകകളിൽമാത്രമേ അതനുവദിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുള്ളൂ. റോമൻ റീത്തിലെ പല പ്രാർത്ഥനകളും അതിൽ ചേർക്കപ്പെട്ടു. 15-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട തിരുനാളുകളിലേ അത് അനുഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുള്ളൂ. 1940ൽ ആറു വൈദികർ തൊള്ളേരോ കത്തീഡ്രലിലേ വി. കർബാനയുടെ ചാപ്ലലിൽ ദിവസവും മൊസാരബിക് ക്രമം അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിന് അനുവാദം നല്കി. ആ സ്ഥിതി ഇന്നും തുടരുന്നു.

ദിവ്യബലി: കന്യകാമറിയത്തിന്റെയും സകല വിശുദ്ധരുടേയും മാധ്യസ്ഥത്താൽ, ക്രിസ്തു അയോഗ്യദാസർക്കു കനിഞ്ഞു സഹായം നല്കണമെന്നു ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു കാർമ്മികൻ ബലി ആരംഭിക്കുന്നു. അരുത്താരയുടെ ചുവട്ടിൽനിന്നു ചൊല്ലുന്ന പ്രാർത്ഥനകൾ റോമൻ റീത്തിലേതുപോലെതന്നെ. ബലി ആരംഭിക്കുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ ബലിവസ്തുക്കൾ ക്രമീകരിച്ച് അരുത്താരയിൽ വച്ചിരിക്കും. ഈ ക്രമത്തിൽ കാർമ്മികനാണ് പണ്ടു സുവിശേഷം വായിച്ചിരുന്നത്. പുരാതനകാലത്തു സുവിശേഷത്തിനുശേഷമാണ് ബലിവസ്തുക്കൾ ആഘോഷമായി സംവഹിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതെന്നു “കാഴ്ചവസ്തി”ന്റെ സമയത്തു് ആലപിക്കുന്ന ഗാനത്തിൽനിന്നു ഗ്രഹിക്കാം. കാർമ്മികൻ കൈയ്ക്കഴുകിയശേഷം മാറിമാറിവരുന്ന ഏഴു പ്രാർത്ഥനകൾ ചൊല്ലുന്നു. ഇവയ്ക്കിടയ്ക്കു് എല്ലാ ജീവിതാവസ്ഥയിലുള്ളവർക്കുംവേണ്ടി ലുത്തിനിയായും അപ്പസ്തോലന്മാരുടേയും രക്തസാക്ഷികളുടേയും

* Bishop Mozarabic and Ambrosian Rite, London, 1924 P. 21-

സ്തരണ (Dyptics)യുമാണ്. അന്യത്താഴവിവരണം ആരംഭിക്കുന്നത്, പൗരസ്ത്യ ആരാധനക്രമങ്ങളിലേതുപോലെ, നമ്മുടെ കർത്താവ് ഈശോമിശിഹാ 'താൻ ഒറ്റിക്കൊടുക്കപ്പെട്ട രാത്രിയിൽ' എന്നാണ്*. തുടന്ന് ഹോക്ഷണ (epiclesis)ത്തോടു സാമ്യമുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾ ചൊല്ലിയശേഷം കാമ്മികൻ, "നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ സൂക്ഷിക്കുന്ന വിശ്വാസം, അധരങ്ങൾകൊണ്ട് ഏറ്റുപറയാം" എന്നു ചൊല്ലി തിരുവോസ്തി ഉയർത്തുന്നു. ഇതു വിശ്വാസപ്രമാണത്തിനുള്ള പ്രാരംഭമാണ്. മൊസാറബിക് റീത്തിൽ ഇപ്പോഴാണ് വിശ്വാസപ്രമാണം ചൊല്ലുക. ഇതിൽ "ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു"വെന്നു ബഹുവചനമാണ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. വിഭജനശുശ്രൂഷ പ്രത്യേകതരത്തിലുള്ളതാണ്. തിരുവോസ്തി ഒൻപതായി വിഭജിച്ചു കുരിശാകൃതിയിൽ പിലാസായിൽ വെക്കുന്നു. അവയിൽ ഓരോ ഭാഗത്തിനും കർത്തൃരഹസ്യങ്ങളെ കുറിക്കുന്ന മാംസം ധരിക്കൽ, ജനനം, ഹേദനാചാരം, കഷ്ടാനഭവം, മരണം, ഉയിർപ്പ്, പ്രത്യക്ഷപ്പെടൽ, മഹത്വം, രാജ്യം എന്നീ ഫലങ്ങളാണ് നൽകിയിരിക്കുന്നത്.

'സ്വപ്തസ്ഥനായ പിതാവേ' എന്ന പ്രാർത്ഥന കാമ്മികൻ ഒറ്റയ്ക്കു ചൊല്ലുന്നെങ്കിലും അതിലെ ഓരോ അപേക്ഷയ്ക്കുംശേഷം ജനങ്ങൾ 'ആമ്മേൻ' എന്നു ഉത്തരിക്കുന്നു. പൗരസ്ത്യറീത്തുകളിലുള്ളതുപോലെ, "വിശുദ്ധവസ്തു വിശുദ്ധക്കു" എന്നു പറഞ്ഞു കാമ്മികൻ ദിവ്യകാരുണ്യസപീകരണത്തിനു ജനങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുന്നു. "നമ്മുടെ കർത്താവ് ഈശോമിശിഹായുടെ നാമത്തിൽ ബലി അവസാനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. നമുക്കു സമാധാനത്തിൽ പോകാം" എന്നു ഡീക്കൺ അറിയിക്കുന്നതോടെ ബലി അവസാനിക്കുന്നു.

* മറ്റു പാശ്ചാത്യറീത്തുകളിൽ, "പിശാചവത്തിന്റെ തലേദിവസം" എന്നാണ് ആരംഭിക്കുന്നത്.

ലിയോൺ റീത്ത് (The Rite of Lyons)

ആധുനിക ലിയോൺ റീത്തിന്റെ മൂലത്തേയും തറവാടി നേയുംപറ്റി വാദരഹിതമായ ഒരു സുദൃഢാഭിപ്രായമില്ല. എട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിനുമുമ്പ് അതു ഗാല്ലിക്കൻ റീത്തിൽ പെട്ടിരുന്നുവെന്നും കാരൽമാൻ ചക്രവർത്തിയുടെ റോമൻ റീത്തു പ്രചരണവും പിന്നീടുണ്ടായ കടംവാങ്ങലുംമൂലം ഇന്ന് ഈ റീത്തു റോമൻ റീത്തിനോടു് ഏറെ സാമ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ടു്. 1970-ൽ റോമൻ കുർബാനനുകൂലം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചപ്പോൾ അതിനൊപ്പിച്ചു ലിയോൺ ക്രമവും ശരിപ്പെടുത്തി. എങ്കിലും അന്ന് ആ റീത്തിന്റെ ഗുണവിശേഷതകൾ അധികം കളഞ്ഞുകളിച്ചില്ല. എന്നാൽ പതിനേഴും പതിനെട്ടും നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ പ്രാദേശിക ആരാധനഗ്രന്ഥങ്ങളെല്ലാം പരിഷ്കരിച്ചുണ്ടെന്ന ആശയം ഫ്രാൻസിൽ മുഴുവൻ പടർന്നുപിടിക്കുകയും അതിന്റെ തള്ളലിൽപ്പെട്ട ലിയോൺ റീത്തിന്റെ സ്വകീയഗുണങ്ങളെല്ലാം കടപറിയുകയും പകരം റോമൻ ക്രമങ്ങൾ സ്ഥലംപിടിക്കുകയുംചെയ്തു. ഒൻപതാം പിയൂസ് മാർപ്പാപ്പ 1863-ൽ ലിയോൺ റീത്ത് അംഗീകരിച്ചു. ലിയോൺ സഭയുടെ തിരുനാളുകളും പ്രത്യേകതകളും കൂട്ടിച്ചേർത്തു് ഒരു കുർബാനനുകൂലം 1902-ൽ ലെയോ പതിമൂന്നാമൻ അംഗീകരിച്ചു നടപ്പിലാക്കി.

ദിവ്യബലി: റോമൻറീത്തുമായി ഇതിനുള്ള വ്യത്യാസം മുഖ്യമായും പ്രാർത്ഥനകളിലല്ല. മെത്രാൻ അർപ്പിക്കുന്ന ആഘോഷമായ ബലിയിൽ സംവിധാനത്തിലും ആംഗ്യങ്ങളിലുമാണു് അന്തരമുള്ളതു്. മെത്രാൻ തിരുവസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കുന്നതു സങ്കീർത്തിയിൽവെച്ചാണു്. ആറു വൈദികരും ആറു ആറാംപട്ടക്കാരുമു ആറു അഞ്ചാം പട്ടക്കാരുമു കൂടാതെ ഒൻപതു സഹായികളും മെത്രാന്റെ രണ്ടു 'കപ്പാന്നാരു' പൊന്തിഫിക്കൽ കുർബാനയിൽ പങ്കെടുക്കുന്നു. ലേഖനം വായിക്കുമ്പോൾ കത്തിയൂലിലേ

‘കപ്യാർ’ എന്ന സ്ഥാനമുള്ള വൈദികൻ ബലിവസ്തുക്കൾ ഒരുക്കുന്നു. ആറു വൈദികർ മെത്രാനോടുകൂടി സഹകാർമ്മികരായി (Concelebrate) ബലി അർപ്പിക്കുന്നു. വൈദികർ ചൊല്ലുന്ന കുർബാനയിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ ശുശ്രൂഷികൾ ‘ആൽബ’ ധരിച്ചു സഹായിക്കുന്നു. അരങ്ങത്തറയിൽ ബലിവസ്തുക്കൾ വസ്തുവാൻ വിരിക്കുന്ന കെത്താനമ്പു (Corporal) നാല്പത്തിമൂന്നിഞ്ചുനീളവും ഇരുപത്തൊന്നാം ഇഞ്ചു വീതിയും ഉണ്ടായിരിക്കണം മെന്ന ക്രമവിധികൾ നിഷ്കർഷിക്കുന്നു. കാസ അതിനേൽ വച്ചിട്ട്, അതുകൊണ്ടുതന്നെ പിറകിൽനിന്നു വലിച്ചു കാസ മുട്ടുകയാണു ചെയ്യുക* അപ്പോൾ മകബലാന (Pall)യുടെ ആവശ്യമില്ല.

ദിവ്യബലിയിൽ വീഞ്ഞും വെള്ളവും സങ്കലനം ചെയ്യുമ്പോൾ, ക്രൂശിൽവെച്ച ക്രിസ്തുവിന്റെ പാർപ്പത്തിൽനിന്നു രക്തവും ജലവും പുറപ്പെട്ടതു വി. യോഹന്നാൻ സാക്ഷിക്കുന്നുവെന്നു സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രാർത്ഥനയുണ്ട്. പെസഹാവാഴാഴ്ച, ഇരുപത്തഞ്ചുനോമ്പു, സഭാസമർപ്പണകാലം (Dedicatio Ecclesiae) എന്നിങ്ങനെയുള്ള അവസരങ്ങളിൽ ചൊല്ലുന്നതിനു പ്രത്യേക Prefatio ഉണ്ട്. കൂദാശസ്ഥാപനവാക്കുകൾക്കുശേഷം കൈകൾ കുരിശാകൃതിയിൽ വിരിച്ചാണ് കാർമ്മികൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്.

ബ്രാഗാരീത്തു : (The Rite of Braga)

പോർട്ടുഗലിന്റെ വടക്കുഭാഗത്തുള്ള ഒരതിരൂപതയാണ് ബ്രാഗ. പന്ത്രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടുമുതലേങ്കിലും അവിടെ ഉപയോഗിച്ചുപോരുന്നതാണ് ബ്രാഗാ റീത്തു. എന്നാൽ, വൈദികരുടെ വിരളതയും ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ അഭാവവും (പതിനാറാം

* ഇതു മുറിച്ച്ച്ചെട്ടത്താണ് റോമൻ. റീത്തിലേ കബലാന

നൂറാണ്ടിനുശേഷം 1924-ൽ ആണു കർബാനകൂമം അച്ചടി
ച്ചത്) നിമിത്തം ഈ റീതു ത്യാജ്യകോടിയിൽ തള്ളപ്പെട്ടി
രുന്നു. പതിനേഴാം നൂറാണ്ടുമുതൽ, പത്തൊമ്പതാം നൂറാണ്ടു
വരെ റോമൻ റീതു സ്വീകരിക്കുന്നതിനു വലിയ 'കോപ്പകൃ
ട്ടൽ' നടന്നു. 19-ാം നൂറാണ്ടിൽ പരസ്പാരാധനയ്ക്കു ബ്രാഗ
കർബാനകൂമം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നെങ്കിലും അല്ലാത്ത അവസര
ങ്ങളിൽ റോമൻ റീതിലേ കർബാനകൂമവും കാനോന നമസ്സാ
രവുമാണ് വൈദികർ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. ഇരുപതാം
നൂറാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിൽ വളരെ വിരളമായേ ഇടവകപ്പു
ള്ളികളിൽത്തന്നെയും ഈ കൂമം അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. 1921-ൽ
കാനോന നമസ്സാരവും രണ്ടുവർഷത്തിനുശേഷം കർബാന
കൂമവും അച്ചടിക്കുകയും ബ്രാഗ അതിരൂപതയിൽ അവ
നിർബന്ധിതമാക്കുകയും ചെയ്തു.

ദിവ്യബലി: ആഘോഷമായ കർബാനയിൽ ബലിവ
സ്തുകൾ ഒരുക്കുന്നതു ലേഖനത്തിനും സുവിശേഷത്തിനും ഇടക്കും,
അല്ലാത്തപ്പോൾ കർബാനയുടെ ആരംഭത്തിലുമാണ്. കർബാന
സ്വീകരണത്തിനുമുമ്പു, കാമ്ലിക് തിരുവോസ്തിയെടുത്തു ജന
ങ്ങളുടെനേരെ അല്പം തീർത്ത്ത് "ജനങ്ങൾക്കു കണ്ടു" ആരാധി
ക്കത്തക്കവിധം" അതുയർത്തുന്നു. മറ്റു കൂദാശക്രമങ്ങളിലും പ്രാ
ദേശികത കടന്നുകൂടിയിട്ടുണ്ട്. ബ്രാഗയിലെ കൂദാശക്രമങ്ങളുടെ
തർജ്ജമയാണ് സീറോ മലബാർ സഭയിൽ ഇന്നുപയോഗ
ത്തിലിരിക്കുന്നത്. (പോർട്ടുഗീസ് മിഷനറിമാർ നടപ്പിൽ
വരുത്തി).

സന്യാസസമൂഹരീതുകൾ

ബാഹ്യലോകവുമായി അധികസമ്പർക്കം പുലർത്താതിരുന്ന
സന്യാസികൾ തങ്ങൾ ഒരു കാലത്തു സ്വീകരിച്ച ആരാധന
കൂമം വലിയ വ്യതിയാനങ്ങൾക്കധീനമാക്കാതെ സൂക്ഷിച്ചതി
നാലാണ് ഇന്നു പല സന്യാസസമൂഹങ്ങൾക്കും പ്രത്യേക
റീതുകൾ ഉള്ളതു്.

കർത്തുസ്യൻ: (Carthusian)

പതിമൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിനുമുമ്പുള്ള ക്രമത്തിൽ കാർത്തികൻ ഒരു കൂടൽ ഉപയോഗിച്ചു തിരുരക്തം പാനം ചെയ്തിരുന്നുവെന്നും ഡീക്കൺ ഞായറാഴ്ചദിവസം തിരുരക്തം സ്വീകരിച്ചിരുന്നുവെന്നും കാണുന്നുണ്ട്. ഇപ്പോഴത്തേ ക്രമം ഇതനുവദിക്കുന്നില്ല. ദിവ്യബലിയ്ക്കു സഹായിക്കാൻ അഞ്ചാംപട്ടക്കാരനല്ല. ആറാം പട്ടക്കാരൻ ധൂപക്കുറിയുടെ ചങ്ങല കുറുക്കിപ്പിടിക്കാതെ ചില പരസ്കാരിത്തുകളിലുള്ളതുപോലെ അരത്തറയുടെ ചുറ്റും നടന്നുവീരുന്നു. അപ്പവും വീഞ്ഞും ഒന്നിച്ചാണ് കാഴ്ചവയ്ക്കുന്നത്.* കർത്തുസ്യൻകാർ ആരാധനക്രമാനുസൃതമായ പ്രദക്ഷിണമൊന്നുമില്ല. പരസ്കാരിത്തുകളിലേ തിരുവസൃങ്ങര, വേദപുസ്തകവായനകൾ എന്നിവയെപ്പറ്റി അടുത്ത അദ്ധ്യായത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നിടത്ത് കർത്തുസ്യൻകാരുടെ രീതികൾ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

സിസ്റ്റേർഷ്യൻ: (Cistersian Rite)

മക്സ് പലാന (Pall)യ്ക്കു പകരം കെത്താന (Corporal) മടക്കിയാണ് കാസാ മൂട്ടുന്നത്. മൂട്ടുകുത്തൽ, കുരിശാകൃതിയിൽ കൈവിടർത്തിയുള്ള പ്രാർത്ഥന എന്നിവയെപ്പറ്റി അടുത്ത അദ്ധ്യായത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്. തിരുവോസ്തി നീളത്തിൽ മൂന്നായി വിഭജിച്ച് ഒരു ഭാഗം ഉൾക്കൊള്ളുകയും മററുള്ളവ ആറാംപട്ടക്കാരനും അഞ്ചാംപട്ടക്കാരനും നല്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 1437 വരെ ഈ ശുശ്രൂഷികൾ തിരുരക്തവും ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്നു.

* സന്യാസസമൂഹങ്ങളുടെ ആരാധനക്രമങ്ങളിൽ മിക്കതിലും ഇപ്രകാരമാണ്.

പ്രിമോംസ്ത്രേൻഷ്യൻ റീത്തു് (Premonstratensian)

ആഘോഷമായ കർബാനയിൽ, ആരംഭത്തിൽ അരത്താ
രയെ സമീപിക്കുന്നതിനുമുമ്പു കാമ്മികൻ സഹായി കൊണ്ടു
വരുന്ന വേദപുസ്തകം ചുംബിക്കുന്നു. ആഘോഷമായ കർബാ
നയിലേ, ആരംഭത്തിൽ അരത്താർ ധൂപിക്കാറുള്ളു. വിശ്വാസ
പ്രമാണം ചൊല്ലുമ്പോൾ അഞ്ചാംപട്ടക്കാർൻ വേദപുസ്തകം
ഓരോ സന്യാസിയേയും “ക്രിസ്തുവിന്റെ നിയമം ഇതാകുന്നു”
വെന്നു പറഞ്ഞു ചുംബിപ്പിക്കുന്നു. അതു “ഛായത്തിൽ വിശ്വ
സിക്കുകയും അധരംകൊണ്ടു ഏറ്റുപറയുകയും ചെയ്യുന്നു”വെന്നു
ചൊല്ലിക്കൊണ്ടാണ് ഓരോരുത്തരും ചുംബിക്കുക.

കർമലീത്ത റീത്തു് (Carmelite)

ജറുസലേമിൽ അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്ന റീത്തുമായിട്ടാണ് പതി
മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കർമലീത്താ സന്യാസികൾ യൂറോപ്പിൽ
വന്നതു്. അതുകൊണ്ടാണ് ജറുസലേമിലെ പല പ്രാദേശിക
ഭക്തകൃത്യങ്ങളും ഈ റീത്തിൽ കാണുന്നതു്. തിരുപ്പിറവി,
ഉയിർപ്പു്, സ്വർഗ്ഗാരോഹണം എന്നീ തിരുനാളുകളിലേ പ്രദ
ക്ഷിണം അതിനുദാഹരണങ്ങളാണ്. ജറുസലേമിൽ, ക്രിസ്തു
വിന്റെ ശവകുടീരത്തിങ്കൽ പണുതിട്ടുള്ള കത്തിരുന്ന ദൈവാല
യത്തിലേ കാനനാരുടെ (Canons) നിയമങ്ങളിൽ അധിസ്ഥി
തമായ ഒരു ലത്തീൻ ആരാധനക്രമമാണിതു്. അക്കാലത്തു
യൂറോപ്പിൽ പ്രബലപ്പെട്ടിരുന്ന ഓമിനിക്കൻ സന്യാസസമൂ
ഹത്തിന്റെ ആരാധനക്രമം, അംഗസംഖ്യ കുറഞ്ഞ യൂറോ
പ്പിലെ പുരുഷന്മാരുമായി പരിചയപ്പെട്ട കർമലീത്തക്കാരുടെ
ആരാധനക്രമങ്ങളിൽ, വളരെ സ്വാധീനംചെയ്യത്തി.

ഓമിനിക്കൻ (Dominican)

മദ്ബഹായിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന കാമ്മികനോടുകൂടി ആ
റാംപട്ടക്കാർൻ കർബാനക്രമവും അഞ്ചാംപട്ടക്കാർൻ വേദപു

സ്കകവും വഹിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നു. ആഘോഷമില്ലാത്ത കുർബാനയിൽ ബലിവസ്തുക്കൾ നേരത്തേതന്നെ ഒരുക്കിവച്ചിരിക്കും.

പുതിയ ഗാല്പിക്കൻ റീത്തുകൾ

ത്രെനോസ് സൂനഹദോസ് വരെ പാശ്ചാത്യസഭയിലെ വിഭേദവും പ്രാദേശികാരാധനക്രമങ്ങൾ അനഷ്ടിച്ചുപോന്നു. പിയൂസ് അഞ്ചാമൻ മാർപ്പാപ്പാ 1570-ൽ നടപ്പിലാക്കിയ കുർബാനക്രമത്തിന് ഇരുനൂറുകൊല്ലത്തേ പഴക്കമില്ലാത്ത എല്ലാ ആരാധനക്രമങ്ങളും വഴിമാറിപ്പൊട്ടിക്കുണമായിരുന്നു. സന്യാസസമൂഹങ്ങളുടെ ആരാധനക്രമങ്ങൾ വളരെ പഴക്കമുള്ളവയായതുകൊണ്ടു നിലനില്ക്കുന്നതിനു വിഷമമുണ്ടായില്ല. എന്നാൽ 200 കൊല്ലത്തേപഴക്കമില്ലാത്ത ക്രമങ്ങൾ റോമൻക്രമം സ്വീകരിക്കുകയോ അതിനൊപ്പിച്ചു ക്രമപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. അതനുസരിച്ചു ഫ്രാൻസിലേ പല രൂപതകളും റോമൻ റീത്തു സ്വീകരിച്ചു. മറ്റുള്ളവർ സ്വന്തനിലയിൽ ക്രമങ്ങൾ ശരിപ്പെടുത്തിത്തുടങ്ങി. സ്വന്തമായി കുർബാനക്രമങ്ങൾ നിർമ്മിക്കാൻ ജാരോ രൂപതയും നടത്തിയ ബദ്ധപ്പാടിൽ ഹബ്സബർഗിൽ നിലവിലിരുന്ന പ്രാദേശികരീതികളെല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ടു. 1809-ൽ രൂപതകളുടെ അതിർത്തികൾ വ്യത്യസ്തം വരുത്തിയതോടെ ഒരു രൂപതയിൽത്തന്നെ രണ്ടു റീത്തുകൾ കാണപ്പെട്ടു. ഈ സ്ഥിതി അധികംനാൾ നീണ്ടുനിന്നില്ല. റോമൻറീത്തിനെ അനുകൂലിച്ചു ഒരു പൊതുവായ അഭിപ്രായം ഉയർന്നുവരികയും അതിനു രൂഢിലഭിക്കുകയുംചെയ്തു. അപ്പൂട്ടത്തിൽ അന്തർദ്ധാനം ചെയ്യപ്പെടാത്ത ലിയോൺ റീത്തിനെ പറ്റി മുകളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ.

സാറം റീത്തു് (Sarum Rite)

പ്രോട്ടസ്റ്റൻറു നവീകരണപ്രസ്ഥാനത്തിനുമുമ്പ് ഇംഗ്ലണ്ടിലേ സാലീസ്ബറി രൂപതയിൽ ഉണ്ടായിട്ടു സ്റ്റോട്ട്ല

ണ്ടിലും അയർലണ്ടിലും ഉപയോഗത്തിലിരുന്ന റോമൻറീത്തിന്റെ ഒരു വകഭേദമാണിത്. ഇതിൽ തിരുവസ്ത്രങ്ങൾക്കു നിഷ്കൃഷ്ടമായ നിറങ്ങൾ ആദ്യകാലത്തില്ലായിരുന്നു. ലേഖനത്തിനും സുവിശേഷത്തിനുമിടയ്ക്കു ബലിവസ്ത്രക്കു ഒരുക്കിയിരുന്നു. “കാനന്റെ” സമയത്തുള്ള പ്രാർത്ഥനകളെല്ലാം (അംഗ്യം ചെയ്യാനില്ലാത്തപ്പോൾ) കൈകൾ കുരിശാകൃതിയിൽ വിരിച്ചു പിടിച്ചുകൊണ്ടു ചെയ്തിയിരുന്നു.

ഗ്ലോഗോലിറിക റീത്തു (Glagolitic)

റോമൻറീത്തുതന്നെ സ്ലാവിക് ഭാഷയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നതാണിത്. ആരാധനക്രമഗ്രന്ഥങ്ങളെല്ലാം ഗ്ലോഗോലിക് അക്ഷരമാലയിൽ എഴുതപ്പെട്ടതിനാലാണ് ഈ നാമം സിദ്ധിച്ചത്. ഈ അക്ഷരമാല സാധാരണജനങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാതെ വന്നപ്പോഴും, ആരാധനക്രമങ്ങൾ അതിൽ നടത്തിപ്പോന്നു. ഒൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മൊറാവിയായിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ച വി. കൂറിലോസുമായി ബന്ധിച്ച് ഇതിന്റെ ജന്മത്തെപ്പറ്റി വളരെ വിവാദം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. സുവോണിക് ഭാഷയിൽ റോമൻറീത്തു ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു വളരെ തടസ്സങ്ങളുണ്ടായെങ്കിലും ഇന്നസെൻറ് നാലാമൻ മാർപ്പാപ്പ (1243-54) അക്കാലത്തു ഉപയോഗത്തിലിരുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം ഈ റീത്തു തുടർപയോഗിക്കാൻ അനുവാദം നൽകി. തുടർന്നു മൂന്നു നൂറ്റാണ്ടുകൾ സുവോണിക് റീത്തിന്റെ സുവർണ്ണകാലഘട്ടമായിരുന്നു. എന്നാൽ പില്ലാലങ്ങളിൽ ആരാധനക്രമഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ വൈരഭ്യം റീത്തിന്റെ ജീവനാധിയെ തളർത്തിക്കളഞ്ഞു. തൽഫലമായി ഒരുകൂട്ടം ഫ്രാൻസിസ്കൻ സന്യാസികളൊഴിച്ചു മറ്റു വൈദികരെല്ലാം ഇന്ന് ലത്തീൻ കാനോനനമസ്കാരമാണ് ചെയ്യുന്നത്. ദിവ്യബലിയിൽ ജനങ്ങൾ ഉത്തരീക്കേണ്ട പ്രാർത്ഥനകൾ കാമ്യിൽനിന്നും, മറ്റുള്ളവ ലത്തീൻ രക്തായിൽനിന്നും ചെയ്തിത്തു

ടങ്ങി. 1803-ൽ കുർബാനകൃമം അച്ചടിച്ചു; തുടർന്ന് ആയിരത്തിത്തൊള്ളായിരത്തിഅഞ്ചിലും. ഗ്രാഗോലിക അക്ഷരമാലയിൽ അടിച്ച അവസാനത്തെ തക്കുയാണിത്. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടായപ്പോഴേക്കും ഈ അക്ഷരമാല പലക്കും പരിചയമില്ലാതായി. യൂഗോസ്ലാവിയായിലെ വൈദികമേലധ്യക്ഷനാർ, സ്ലാവോണികതക്കു ലത്തീൻ അക്ഷരമാലയിൽ അച്ചടിക്കുന്നതിന് അനുവാദംചോദിച്ചു. അത്തരത്തിലുള്ള തക്കു 1927ൽ പ്രസിദ്ധീകൃതമായി. മറ്റു കൂദാശകൃമങ്ങളെല്ലാം ജനങ്ങളുടെ സംസാരഭാഷയായ ക്രോഷ്യായിലാണ്.

ഇന്നു യൂഗോസ്ലാവിയായിലെ ഏഴുരൂപതകളിലും മെക്കോസ്ലോവാക്യായിലെ കുറെ ഇടവകകളിലുമായി പത്തു ലക്ഷം ജനങ്ങളുടെ റീത്താണിത്. ഇതിന്റെ ജനയിതാവായ വി. കുറിലോസിന്റെയും സഹപ്രവർത്തകൻ വി. മെന്തോദിയസിന്റെയും തിരുനാളായ ജൂലൈ അഞ്ചാംതിയതി യൂഗോസ്ലാവിയായിലാകെ ഈ കൃമമനുസരിച്ച ദിവ്യബലി അർപ്പിക്കാൻ 1925 മുതൽ അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഭാഗം രണ്ടു്

അദ്ധ്യായം നാലു്

ആദിമന്ത്രാരാണ്ടുകളിലെ ദിവ്യബലിക്രമം

ഇന്നു നിലവിലിരിക്കുന്ന ദിവ്യബലിക്രമങ്ങളെ താരതമ്യപ്പെടുത്തി പഠിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പു് ആദിമന്ത്രാരാണ്ടുകളിലേ ആരാധനക്രമം എപ്രകാരമായിരുന്നുവെന്നു കാണുന്നതു് ഉപകാരപ്രദമാണു്. സുവിശേഷങ്ങളിലെ അന്ത്യോത്താഘവിവരങ്ങളെല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണു് വി. പൗലോസു് ശ്ലീഹാ നല്കുന്ന വിവരണം (I കൊറിന്ത്യർ XI 23-25) നമ്മുടെ കർത്താവായ ഈശോ താൻ ഒറ്റിക്കൊടുക്കപ്പെട്ട ആ രാത്രിയിൽ അപ്പം എടുത്തു ആശീർവ്വദിച്ചു മുറിച്ചിട്ടു “നിങ്ങൾ വാങ്ങി ഭക്ഷിക്കവിൻ ഇതു നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മുറിക്കപ്പെടുന്ന എന്റെ ശരീരമാകുന്നു. എന്റെ കാർമ്മയ്ക്കായിട്ടു് ഇപ്രകാരം നിങ്ങൾ ചെയ്യവിൻ” എന്നു തളിച്ചെഴുതു. ഇപ്രകാരംതന്നെ അവർ അത്താഴം കഴിച്ചശേഷം അവൻ പാനപാത്രവും കൊടുത്തിട്ടു് “ഈ പാനപാത്രം എന്റെ രക്തം കൊണ്ടുള്ള പുതിയ നിയമം ആകുന്നു. നിങ്ങൾ പാനം ചെയ്യുമ്പോഴെല്ലാം എന്റെ കാർമ്മയ്ക്കായി ഇപ്രകാരം ചെയ്യവിൻ” എന്നു തളിച്ചെഴുതു. ബലിവസ്തുക്കൾ “എടുത്തു്” “ആശീർവ്വദിച്ചു്” “കൊടുത്തു്” ഇന്നത്തെ കാഴ്ചവസ്തു, കൂടാശസ്ഥാപനം, ദിവ്യകാരണസുപീകരണം എന്നിവയോടു സാധാര്യം വഹിക്കുന്നവയാണെന്നു പറയാം. ഇപ്രകാരം ചെയ്യാൻ കല്പിച്ച ക്രിസ്തുവിനെ അനുസരിച്ചും അനുകരിച്ചും അപ്പം ആശീർവ്വദിച്ചു ഭക്ഷിക്കുവാൻ ആദിമ ക്രിസ്ത്യാനികൾ സമ്മേളിച്ചിരുന്നുവെന്നു പുതിയ നിയമത്തിൽ വ്യക്തമായിപ്പറയുന്നുണ്ടു്. “നാം ആശീർവ്വദിക്കുന്ന സ്തോത്രത്തിന്റെ ആ പാനപാത്രം മിശിഹായുടെ രക്തത്തിന്റെ പാനപാത്രമല്ലയോ? നാം മുറിക്കുന്ന ആ അപ്പം മിശി

ഹിറയുടെ ശരീരത്തിന്റെ പങ്കുകൊള്ളലും അല്ലയോ". (I കൊറി. 10. 16) "അവർ ഗ്രീഹന്മാരുടെ ഉപദേശത്തിൽ സ്ഥിരപ്പെട്ടും പ്രാർത്ഥനയിലും അപ്പം മുറിക്കുന്നതിലും പങ്കുകൊണ്ടുമാരുന്നു". (നടപടി 2. 42) "ആഴ്ചവട്ടത്തിലെ ഒന്നാംദിവസം അപ്പം മുറിക്കുവാനായി ഞങ്ങൾ ഒരുമിച്ചുകൂടി". (നടപടി 20.7)

രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ദിവ്യബലിക്രമം വി. ജസ്റ്റിൻ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. സമറിയായിൽ (പാലസ്തീന) പേയ്ഗനായി ജനിച്ച ജസ്റ്റിൻ തത്വശാസ്ത്രപഠനംകൂലും ക്രിസ്തുമതത്തിൽ വന്നെത്തി. വളരെയധികം ദേശ പര്യടനം നടത്തി അന്നത്തെ വിവിധ ക്രിസ്തീയ സഭകളുടെ സ്ഥിതി ഗ്രഹിച്ചിരുന്ന ജസ്റ്റിൻ ക്രിസ്തബ്ദം 150-ൽ റോമിൽവെച്ച Apologia എന്ന ഗ്രന്ഥമെഴുതി. അതിൽ രണ്ടു സ്ഥലത്തു ദിവ്യബലി വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. ഒന്നാമത്തേതിൽ ജ്ഞാനസ്നാന ശുശ്രൂഷയെ തുടർന്നുള്ള ദിവ്യബലിക്രമമാണ് പ്രതിപാദ്യം. രണ്ടാമത്തേതിൽ ഞായറാഴ്ചത്തേ ദൈവീക ശുശ്രൂഷയും. ആദ്യത്തേതിൽ-ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസം ഏറ്റുപറഞ്ഞ സ്നാനാർത്ഥിക്കു മാനോദീനാ നൽകിയ ശേഷം അയാളെ "സഹോദരൻ" എന്ന വിളിക്കപ്പെടുന്ന സമൂഹത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നു. അതിൻ ശേഷം.....ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും ഒരു ചേർന്ന് ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയും അയാൾക്കു (പുതിയ വിശ്വാസിക്ക്) വേണ്ടിയും ലോകം മുഴുവൻവേണ്ടിയും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു..... ഈ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുശേഷം ഞങ്ങൾ പരസ്പരം ചുംബനം നൽകി അഭിവാദനം ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ അപ്പവും, വീഞ്ഞും വെള്ളവും കലർത്തിയ ഒരു കപ്പം വിശ്വാസികളുടെ അഭ്യക്ഷന്റെ അടുത്തുകൊണ്ടുവരുന്നു. അദ്ദേഹം അതെടുത്തു പരമപിതാവിനു ചതുർനായും പരിശുദ്ധാത്മാവിനേയും നാമത്തിൽ സ്തുതിയും മഹത്വവും, ഞങ്ങൾ അവനിൽനിന്നു സ്വീകരിച്ചതായ ഭാഗങ്ങൾക്കുകൃതജ്ഞതയും, നല്കുന്നു. പ്രാർത്ഥനയുടേയും കൃതജ്ഞതയുടെയും അന്ത്യത്തിൽ സമീപത്തുനിൽക്കുന്ന ജന

സമൂഹം ഏകസ്വരത്തിൽ 'ആമ്മേൻ' എന്നു വിളിച്ചു പറയുന്നു. 'ആമ്മേൻ' എന്നു പറയുന്നതു ഹീബ്രുവാക്കാണ്. അതിന്റെ അർത്ഥം 'അപ്രകാരമായിരിക്കട്ടെ' എന്നത്രേ.....അതിനു ശേഷം കൃതജ്ഞതാപ്രകരണം ചെയ്തപ്പോൾ അപ്പവും സങ്കലനം ചെയ്ത വീഞ്ഞും വെള്ളവും ദ്വാക്കോർ സമ്മിളിതർക്കെല്ലാം ഭക്ഷണമായി വിതരണം ചെയ്യുകയും സന്നിഹിതരല്ലാത്തവർക്കു ഒരു ഭാഗം മാറാറിവയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു". *

രണ്ടാമത്തെ വിവരണം ഇപ്രകാരമാണ്: സൂര്യന്റെ പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ദിവസം (ഞായർ, Sunday) നഗരങ്ങളിലും ഗ്രാമങ്ങളിലുമുള്ളവരെല്ലാം ഒരു സാമൂഹികാഘോഷത്തിനു സമ്മേളിക്കുന്നു. അപ്പോൾ അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ ചരിത്രങ്ങളും (memoirs) പ്രവാചകരുടെ ലിഖിതങ്ങളും സമയമനുവദിക്കുന്നിടത്തോളം വായിക്കുന്നു. വായനക്കാരൻ വായനനിറുത്തുമ്പോൾ അദ്ധ്യക്ഷൻ അവരുടെ (അപ്പസ്തോലന്മാരുടെയും പ്രവാചകരുടെയും) ജീവിതത്തിലെ പ്രബോധനങ്ങൾ അനുകരിക്കാൻ ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു പ്രസംഗിക്കുന്നു. അപ്പോൾ എല്ലാവരും എണീറ്റുനിന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. അതിനുശേഷം മുകളിൽപ്പറഞ്ഞതുപോലെ, അപ്പവും വെള്ളവും വെള്ളം കലർത്തിയ വീഞ്ഞും x കൊണ്ടുവരികയും അദ്ധ്യക്ഷൻ കഴിവുപോലെ പ്രാർത്ഥനയും കൃതജ്ഞതാപ്രകടനവും നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ജനങ്ങൾ അതിനു ആമ്മേൻ എന്നു ഉത്തരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ കൃതജ്ഞതാ പ്രാർത്ഥനകൾ ചെയ്തപ്പോൾ വസ്തുക്കൾ വിതരണം

* Justin Apologie C. 65

x വി. കുർബാന സ്വീകരിച്ചശേഷം കവിൾകൊള്ളാനുള്ളതായിരിക്കണം വെള്ളം പ്രത്യേകം കൊണ്ടുവന്നിരുന്നതു്.

ചെയ്യപ്പെടുന്നു. സന്നിഹിതരല്ലാത്തവർക്കു ദിയാക്കോൻ ഒരു ഭാഗം ആവഹിക്കുന്നു.....*

ഇതിൽനിന്നു ദിവ്യബലിയിൽ, സിനഗോഗിലെ വേദപുസ്തകപാരായണവും വ്യാഖ്യാനവും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന അധ്യയനഭാഗം ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കാം. വായിക്കാൻ ഒരാൾ പ്രത്യേകമുണ്ടു്. പ്രത്യേക ഭാഗം വായിക്കുകയെന്നതിനേക്കാൾ സമയമനുവാദിക്കുന്നിടത്തോളം വായിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. പുതിയ നിയമത്തിൽനിന്നും പഴയ നിയമത്തിൽനിന്നും വായനകൾ ഉണ്ടു്. അതിനുശേഷം ജനങ്ങൾ എണ്ണീറുന്നിന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. പിന്നീടുള്ള കൃതജ്ഞതാപ്രാർത്ഥന കാർമ്മികൻ തന്നെ ചെയ്യുന്നു. അതിൽ വിശ്വാസികൾ 'ആമ്മേൻ' എന്നുത്തരിച്ചു ഭാഗഭാക്കുകളാകുന്നു എന്നു് അന്തേയനായ ജസ്റ്റിൻ അഭിമാനത്തോടെ എടുത്തുപറയുന്നുണ്ടു്. ബലിവസ്തുക്കളുടെ മേൽ ചെയ്യുന്ന ഈ പ്രാർത്ഥന നിശ്ചിതമല്ല. അദ്ധ്യക്ഷന്റെ വശംപോലെ (according to his ability) അതു ചെയ്യുന്നു എന്നാണു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. കൃതജ്ഞതാപ്രകരണ (ക്രദാശസ്ഥാപന വാക്യം, ക്രിപ്താർത്ഥത്തിൽ കണ്വാന.)ത്തിനു മുമ്പു ജനങ്ങൾ പരസ്പരം സമാധാനചുംബനം നല്കുന്നു.

മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിൽ എഴുതിയ Apostolic tradition of Hippolytus എന്ന കൃതിയുടെ 8-ാം പുസ്തകത്തിലുള്ള ദിവ്യബലിക്രമത്തിൽ അദ്ധ്യക്ഷൻ ചെയ്യുന്ന കൃതജ്ഞതാപ്രകരണത്തിൽ അന്ത്യത്താഴവിവരണം ചേർത്തിട്ടുണ്ടു്. x അതു സുവിശേഷങ്ങളിൽ കാണുന്ന വിവരണം അക്ഷരശ: പകർത്തിയിരിക്കുന്നതല്ല.

* Justin; Apologie, Chapter 67

x എന്നാൽ അക്കാലത്തെ രീതിയനുസരിച്ചു ഈ വിവരണം അതുപടി ചെയ്യാൻ കാർമ്മികൻ നിർബ്ബന്ധിതനല്ലായിരുന്നുവെന്നു് അതേ പുസ്തകത്തിൽ തിരുപ്പട്ടം നല്കുന്നതിനുള്ള പ്രാർത്ഥന

താരതമ്യപഠനം :

ഇതുവരെ പ്രതിപാദിച്ചതിൽനിന്നു പരസ്പരീതെന്നാണു സമ്യക്കായി നാം കണ്ടു. അവയുടെ ഉത്ഭവം എപ്രകാരമാണെന്നു നാം ഗ്രഹിച്ചു. അവ രൂപംകൊണ്ട സാഹചര്യങ്ങളും പ്രദേശങ്ങളും അവയുടെ ഭാവരൂപങ്ങൾ നിയന്ത്രിച്ചുവെന്നു മനസ്സിലാക്കി. പാശ്ചാത്യരീതികളിൽ 'പരസ്പരമയം' കലർന്നിട്ടുണ്ടെന്ന കാരണത്താൽ അവയെ ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ വീക്ഷിച്ചുപഠിച്ചു. ക്രിസ്തീയലോകത്തിലെ ആദിമന്ത്രാളുകളിലെ 'ആരാധനക്രമം' പരിശോധിച്ചതിൽ ദിവ്യബലിയുടെ പ്രധാനഘടകങ്ങൾ ഏവയാണെന്നു നമുക്കു വ്യക്തമായി. ഇനിയും ഇന്നു നിലവിലിരിക്കുന്ന ദിവ്യബലിക്രമങ്ങളെ താരതമ്യപ്പെടുത്തി പഠിക്കാൻ ശ്രമിക്കാം.

ഈ പഠനത്തിൽ നാം കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതു പരസ്പരം സാമാന്യം വ്യത്യസ്തങ്ങളായ കോപ്റ്റിക്, എത്യോപ്യൻ, സിറിയൻ, മാറോനിത്താ, കൽദായൻ, അമേനിയൻ, ബൈസന്റയിൻ. എന്നീ രീതികളെയാണു പ്രത്യേകപ്രകൃതി വ്യത്യാസമുള്ളപ്പോഴേ മറുരീതികളെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുകയുള്ളു. ബൈ

.....
കളെപ്പറ്റി പറയുന്നതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഒരു പ്രാർത്ഥന കൊടുത്തിട്ടു അതിനടിയിൽ 'അതു ഹൃദിസ്ഥമാക്കി അക്ഷരഃശമെത്രാൻ ചൊല്ലേണ്ടതില്ല; ഓരോരുത്തനും അവനവന്റെ കഴിവിനൊത്തു പ്രാർത്ഥിക്കാം; വളരെ യോജിച്ച വിധവും ശ്രേഷ്ഠമായും പ്രാർത്ഥിക്കാമെങ്കിൽ അപ്രകാരം ചെയ്യട്ടെ;.....പ്രാർത്ഥനശരിയും അബദ്ധ ജഡില മല്ലാത്തതായാൽ മതി' എന്നു കാണുന്നു.

Cfr. Dix Gregory. The Apostolic Tradition of Hippolytus of Rome, London, 1937, P. 19.

സന്ദയിൻ റീത്തിലെ എല്ലാ ഉപവിഭാഗത്തിന്റേയും ആരാധനകൂടം മിക്കവാറും ഒന്നുതന്നെ. റീത്തുഭാഷ ഭരണനടപടി കൂടം ഇവയിലാണ് അവ തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുള്ളതെന്നു മുകളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. സാമാന്യമായി പറഞ്ഞാൽ കൽദായറീത്തിന്റെ ദ്രവ്യബലികൂടം തന്നെയാണു സീറോമലബാർ റീത്തിനുള്ളത്. * സീറോമലങ്കര റീത്തിന്റേതു സിറിയൻകൂടം തന്നെ.

പൗരസ്ത്യറീത്തുകളിൽ പലതും കേരളീയരായ നമുക്ക് അപരിചിതമാണ്. അതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ നാട്ടിൽ നാം കണ്ടു പരിചയിച്ച സീറോമലബാർ റീത്തു ഈ താരതമ്യപഠനത്തിൽ പലപ്പോഴും വഴികാട്ടിയായി ഉപയോഗിക്കേണ്ടിവരും. അതായതു, പൊതുവായ പ്രതിപാദനംകൊണ്ടു ആഗമം സ്പഷ്ടമല്ലെന്നു കാണുമ്പോൾ, പ്രതിപാദ്യവിഷയം സീറോ-മലബാർ റീത്തിൽ എപ്രകാരമാണെന്നു ആദ്യം എടുത്തുകാണിക്കുന്നതാണ്.

സീറോ-മലബാർ റീത്തിലുള്ള ഒരു ഘടകം വ്യക്തമല്ലെന്നു കാണുമ്പോൾ സഹായത്തിനു കൽദായറീത്തിനെ സമീപിക്കേണ്ടിവരും. ഇതിനുള്ള കാരണം ഈ രണ്ടു റീത്തുകൾ തമ്മിലുള്ള ഗാഢബന്ധമാണ്. സീറോ-മലബാർ സഭയിൽ നില

.....

* കൽദായക്കർബാനകൂടത്തിൽ കടന്നുകൂടിയ ലത്തീൻ മതം മാററിയാൽ അതു സീറോമലബാർ റീത്തുമായി അധികം വ്യത്യസ്തമല്ല. പ്രാർത്ഥനകൾ മിക്കവാറും ഒന്നുതന്നെ. കൽദായരുടേയും ഐസ്തോറിയരുടേയും കർബാനകൂടങ്ങളുടെ പ്രധാന കൈയെഴുത്തുപ്രതികൾ മലബാർ ദിവ്യബലി കൂടവുമായി വളരെ സാദൃശ്യമുള്ളതാണ്. ഈ പുസ്തകത്തിൽ “പുക്കദാന കോൻ” എന്ന ഖണ്ഡിക കാണുക.

വിലിരിക്കുന്ന ദിവ്യബലികൃമം മലബാറിൽ ജനിച്ചവളെന്തല്ല, മൂന്നും, നാലും ഞാണ്ടുകളിൽ പോഷ്യയിലും മെസപ്പൊട്ടേമിയായിലും രൂപംകൊണ്ടതാണത്. (ആ ദേശവുമായി മലബാറിനു വളരെ ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു.) സഭാസ്ഥാപകനായ വി. തോമ്മാസ്ത്രീഹാ വരുന്നതിനുമുമ്പുള്ള കച്ചവടബന്ധത്തിലാ രംഭിച്ചതാണത്. ആരാധനകൃമം അവിടെ രൂപംകൊണ്ട നാളുകളിൽത്തന്നെ വ്യാപാരബന്ധം കൂടിയേറിപ്പാക്കൽ എന്നീ കാരണങ്ങളാൽ ദിവ്യബലികൃമം മലബാറിലും കയറിപ്പറ്റി. ഇന്നു സീറോ-മലബാർ രീതിലും കൽദായ രീതിലും ഉപയോഗത്തിലിരിക്കുന്ന ദിവ്യബലികൃമം കാര്യത്തിൽ ഒന്നുതന്നെ എന്നു മുകളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇപ്പോൾ സീറോ-മലബാർ വൈദികർ ഉപയോഗിക്കുന്ന കാനോനനമസ്കാരം കൽദായരുടെ കാനോനനമസ്കാരത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമാണ്. രണ്ടു സഭകളുമുപയോഗിക്കുന്ന 'പൊന്തിഫിക്കൽ' വ്യത്യസ്തമല്ല. പതിനാറാം ഞാണ്ടുവരെ പോഷ്യയിൽനിന്നും മെസപ്പൊട്ടേമിയായിൽനിന്നും മലബാർസഭയെ ഭരിക്കാൻ മെത്രാന്മാർ വന്നിരുന്നുവെന്നതു ചരിത്രയാഥാർത്ഥ്യമാണ്. ഇത്രയും പറഞ്ഞതിൽനിന്നു സീറോ മലബാർ രീതി വിശദീകരിക്കാൻ കൽദായരീതി അവിശ്യമാണെന്നു തെളിഞ്ഞുകാണാം.

സീറോ-മലബാർ രീതിയില്ലാത്ത ചില ഘടകങ്ങൾ വിശദീകരിക്കേണ്ടിവരുമ്പോൾ സീറോ-മലങ്കരരീതിയാണ് നമുക്കു മാർഗ്ഗദർശകം. ദിവ്യബലിക്കുള്ള പ്രത്യേക ഉപകരണങ്ങൾ സെദറോ പ്രാർത്ഥന, മുതലായവ ഈ രീതിയിൽനിന്നു നമുക്കു പഠിക്കാൻ കഴിയും.

ദൈവാലയസംവിധാനം

ആദിമക്രിസ്ത്യാനികൾ സിനഗോഗിലും വിശ്വാസികളുടെ ഭവനങ്ങളിലും ഒന്നിച്ചുകൂടി ബലിയിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. സിനഗോഗുമായുള്ള ബന്ധം പിരിയുകയും ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ

സംഖ്യ വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തതോടെ (2-ാം നൂറ്റാണ്ടു്) ക്രിസ്തീയ ദൈവാലയങ്ങൾ രൂപംകൊണ്ടു. കോൺസ്റ്റന്റിന്റെ ഭരണ കാലത്തു വലിയ ബസിലിക്കകൾ ഉപയോഗത്തിലായി.

പുരാതനകാലത്തെ ദൈവാലയങ്ങൾ ഹൈക്കല, ബേമ, മോന്തളം, മദ്ബഹ, കെസ്രോമ എന്നു് അഞ്ചുഭാഗങ്ങളായി* തിരിക്കാം. a) വിശ്വാസികൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന ഹൈക്കല (Nave). സാധാരണയായി കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ദൈവാലയത്തിലെ ഈ ഭാഗത്തിന്റെ കിഴക്കുഭാഗം പുരുഷന്മാരും പടിഞ്ഞാറുഭാഗം സ്ത്രീകളും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. യഹൂദജനപാരമ്പര്യമാണു് ഇപ്രകാരം സ്ത്രീകൾക്കു് പിറകിൽ സ്ഥാനം ലഭിക്കുവാൻ കാരണം. ചില ദൈവാലയങ്ങളിലെല്ലാം മുകളിൽ ഒരു നിലപണിതു് അവിടെ (Matronum) സ്ത്രീകൾക്കു പ്രത്യേക സ്ഥാനം നൽകിയിരുന്നു. സ്ത്രീകൾക്കും പുരുഷന്മാർക്കുമായി വെച്ചേറെ വാതിലുകളുണ്ടായിരുന്നു. കോപ്റ്റിക് ദൈവാലയങ്ങളിൽ പുരുഷന്മാരുടേയും സ്ത്രീകളുടേയും സ്ഥാനങ്ങൾ ചെറുഭിത്തികൊണ്ടോ കർട്ടൻകൊണ്ടോ തിരിച്ചിരുന്നു. ഈ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഇപ്പോൾ അധികം നിലവിലില്ല. b) ബേമ (Ambo) ഹൈക്കലായിൽ വേദപുസ്തകവായനക്കാർ, ഗായകർ, പ്രസംഗകന്മാർ മുതലായവർ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതോ, ഉപയോഗിക്കുന്നതോ ആയ ഉയന്ന പ്ലാറ്റ്ഫോമിനാണു് ബേമ എന്നു പറയുന്നതു്.

* ഇവയിൽ മദ്ബഹായും ഹൈക്കലായുമേ എല്ലാ റീത്തുകൾക്കും പൊതുവായി ഇന്നു കാണാനുള്ളൂ. നിരുപയോഗതമൂലം മറ്റു ഭാഗങ്ങൾ ഇന്നു പ്രത്യേകം തിരിച്ചുകാണാനില്ല. സീറോ-മലബാർ ദൈവാലയങ്ങൾ മദ്ബഹ ഹൈക്കല ഇവകൂടാതെ കെസ്രോമയും ഉൾപ്പെടുന്നതായി പുനരുദ്ധരിച്ച റീത്തിൽ സ്പഷ്ടമാണു്. cfr. vellion op. cit. P. 29.

എത്യോപ്യൻറീതു നീക്കി മറെറല്ലാ റീത്തിലും ഇത് ഉപയോഗത്തിലിരുന്നു. പുരാതന കൽദായറീത്തിൽ കാഴ്ചവെണ്ണിനുമുമ്പ് മെത്രാൻ വൈദികഗണത്തോടുകൂടി ഇവിടെ ഉപവിഷ്ണനാകുകയും വേദപുസ്തകഭാഗങ്ങൾ ശുശ്രൂഷികൾ വായിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ബൈസന്റയിൻ റീത്തിൽ ഇപ്പോഴും ചിലപ്പോഴെല്ലാം മെത്രാൻ തിരുവസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കുന്നതിനും പ്രസംഗിക്കുന്നതിനുമായി താല്പര്യം ലഭിക്കുവാൻ സജ്ജീകരിക്കാറുണ്ട്. ഗ്രീക്കുദേവാലയത്തിൽ ദിയാക്കോനാരുടെ വേദപുസ്തകവായനയ്ക്കുള്ള സ്ഥലവും വൈദികരുടെ പ്രസംഗപീഠവുമായി ഇപ്പോഴും ഇതു സൂക്ഷിക്കുന്നു. പുരാതനറോമൻബസിലിക്കുകളിൽ ഇതിനു സമാനമായി ഒരു ഭാഗം കാണുന്നുണ്ട്. c) മോന്തളം (narthex): പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്തുകൊണ്ടുപോകുകയും ജ്ഞാനസ്നാനാത്മീകരണമായി ഹൈക്കലയോടു ചേർന്നു (ദൈവാലയത്തിന്റെ മുൻവശത്തു) പ്രത്യേകം നില്ക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സ്ഥലമാണിത്. വിശ്വാസികളുടെ കർബാന ആരംഭിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് കാർമ്മികൻ ഇക്കൂട്ടരെ അനുഗ്രഹിച്ചു വിട്ടിരുന്നു. വി. കർബാന സ്വീകരിക്കാത്ത വിശ്വാസികൾ എത്യോപ്യൻ ദൈവാലയത്തിൽ ദിവ്യബലിയുടെ സമയം ഈ സ്ഥലത്തു നില്ക്കാറുണ്ട്. d) മദ്ബഹാ (santuary): കൽദായറീതുനീക്കി മറെറീതുക്കളിൽ അരത്താര മദ്ബഹായുടെ മധ്യത്തിലാണ്. അരത്താരയുടെ ചുറ്റുമുള്ള പ്രദക്ഷിണത്തിനും ധൂപിക്കലിനും ഉതകുന്നവിധം ആതു ഭിത്തിയോടു ചേർന്നല്ല സ്ഥാപിക്കുന്നത്. ബൈസന്റയിൻറീത്തിൽ വൈദികർ അരത്താരയുടെ ചുറ്റുംനിന്നു ദിവ്യബലി അർപ്പിക്കുന്നു. അരത്താരമാത്രം മറയ്ക്കുന്നതിനു് അർമേനിയൻ റീത്തിൽ വിരിയുണ്ട്. മദ്ബഹ മുഴുവൻ മറയ്ക്കുന്നതിനു മറയോ ഭിത്തിയോ വരിയോ എല്ലാ റീതുക്കളിലും ഇന്നും കാണാം. ഇതു മദ്ബഹായെ ഹൈക്കലായിൽനിന്നു വേർതിരിച്ചുകാണിക്കുന്നു. ദിവ്യബലിയിൽ പ്രത്യേകസമയത്തു മാത്രമേ, ഈ വിരി നീക്കുകയുള്ളൂ. ബൈസന്റയിൻറീത്തിൽ ഈ ഭിത്തിക്ക് Iconostasis എന്നു പറയുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റേയും മാതാവിന്റേയും മറെ

വിശുദ്ധരായും ചിത്രങ്ങൾ ഇതിൽ കാണാം. ഇതിൽ സാധാരണമായി മൂന്നു വാതിലുകളുണ്ട്. എത്യോപ്യൻറീത്തിൽ ഈ ഭിത്തിക്ക് ഒരു പ്രവേശനദാർശ്വമേ ഉള്ളൂ. കൽദായരൊഴിച്ചു മറ്റൊരാൾ പൗരസ്ത്യരുടെ ദൈവാലയങ്ങളിലും മെത്രാൻ ഉപവിഷ്ണനാകുന്നതിനുള്ള പീഠം മദ്ബഹായുടെ കിഴക്കേ അറ്റത്തു ഭിത്തിയോടു ചേർന്നു കാണാം. ബൈസൻറയിൻറീത്തിൽ മദ്ബഹായിൽ അറത്താരയുടെ രണ്ടു വശങ്ങളിലായി ഓരോ ചെറുമേശകൾ ഉണ്ട്. പ്രോത്തസീസ് എന്നുപേരുള്ള തെക്കുവശത്തെ മേശയിൽ ബലിവസ്തുക്കൾ ഒരുക്കുകയും, വിശ്വാസികളുടെ ദികാരുണ്യ സ്വീകരണത്തിനുശേഷം മിച്ചമുള്ള കൂടാശചെയ്ത ബലിവസ്തുക്കൾ ദിവ്യബലിയുടെ അവസാനം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിനുവേണ്ടി ഈ മേശയിൽ കൊണ്ടുവന്നു സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വടക്കു വശത്തുള്ള മേശയിൽ തിരുവസ്ത്രങ്ങളും പാത്രങ്ങളും ദിയാക്കോന്നാരുടെ സൂക്ഷത്തിൽ വയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ടു അതിനു ദിയാക്കോണിപ്പോൻ എന്നു പറയുന്നു. സിറിയായിലുണ്ടായിരുന്ന പുരാതന ദൈവാലയങ്ങളിൽ മദ്ബഹായോടു ചേർന്നു പാർശ്വങ്ങളിലായി ഈ പേരുകളോടും ഉപയോഗത്തോടുംകൂടി രണ്ടു മുറികൾ ഉണ്ടായിരുന്നതായി ഭൂഗർഭവേഷണത്തിൽനിന്നു തെളിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. * സിറിയൻറീത്തിൽ ഇരു വശങ്ങളിലുള്ള മേശകൾ മൂന്നിന്മേൽ കുർബാനയ്ക്ക് അറത്താരയായി ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. ഒന്നു കാസയും, മറ്റേതു ചിലാസയും ഒരുക്കുന്നതിന് ഉപയോഗിക്കുന്നു. c) കെസ്രോമ (Solea): ഈ ഭാഗം മദ്ബഹായോടു ചേർന്നു വിരിച്ചു പുറത്തു മദ്ബഹാ പോലെതന്നെ ഹൈക്കലായേക്കാൾ ഉയർന്നതാണ്. ഇതിനും ഹൈക്കലായ്ക്കു മീടയ്ക്ക് ഒരഴി(കുറച്ച)യുണ്ട്. കെസ്രോമായിൽനിന്നുകൊണ്ട് ദിയാക്കോന്നാർ അറിയിപ്പുകൾ നല്കുകയും പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലിക്കൊടുക്കുന്നതിനും ഇവിടെ ഇരുന്നിരുന്നു.

* Buttler and Smith Early Churches in Syria, Prenceton 1929.

ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഗായകസംഘ (ശുഭാതഹത്തായ) ത്തിനുള്ള സ്ഥലവും ഇതു തന്നെ.

അരത്താരയും ബലിക്കുള്ള പ്രത്യേകോപകരണങ്ങളും

സാധാരണമായി എല്ലാ പൗരസ്ത്യരീതുകളിലും അരത്താര മേൽ കുരിശുരൂപം, സാക്രാരി, മെഴുകുതിരി ഇവകൂടാതെ സുവിശേഷപ്പുസ്തകവും ഉണ്ടായിരിക്കും. ചില രീതുകളിൽ സക്രാരി മദ്ബഹായ്ക്കുള്ളിൽ ഭിത്തിയിൽ വയ്ക്കാറുണ്ട്.

അരത്താരമേൽ പുഷ്പങ്ങളും ചെടികളും മറവുകാരവസ്തുക്കളും വയ്ക്കുന്നത് ഉചിതമല്ലെന്നാരാശയമാണ് പൗരസ്ത്യർ പൊതുവെയുള്ളത്. ലത്തീൻരീതിലും ഈ മനസ്ഥിതിയുണ്ടായിരുന്നു ഒമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ലെയോ നാലാമൻ മാപ്പാപ്പ, അരത്താരമേൽ വി. കുർബാന, സുവിശേഷപ്പുസ്തകം, വിശുദ്ധരുടെ തിരുശ്ശേഷിപ്പ് ഇവ മാത്രമേ വെച്ചു സൂക്ഷിക്കാവൂ എന്നുദ്ബോധിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നത് പ്രസ്താവ്യമാണ് (1). പുതിയനിയമത്തിലെ ബലിപീഠം കർത്താവിന്റെ കബാരിടമായും കർത്താവാകുന്നതന്നെ സങ്കല്പിച്ച ക്രിസ്ത്യാനികൾ ബഹുമാനിക്കുന്നു. ക്രിസ്തീയബലിയിൽ അരത്താരയ്ക്കുള്ള പ്രധാന്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു ദീർഘപഠനം അവസാനിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്: “അരത്താരയെ നാം ബഹുമാനിക്കണം. കാരണം, അതു മിശിഹായെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു. തന്നിമിത്തം, അതു തിരുസ്വരൂപങ്ങൾക്കുള്ള പീഠമാക്കുകയോ അലങ്കാരവസ്തുക്കൾക്കൊണ്ടു നിറയ്ക്കുകയോ മറയ്ക്കുകയോ പൂജയും ചെടികളും വയ്ക്കുന്ന ഗ്ലാസ് ഭരണികൾ സൂക്ഷിക്കാനുള്ള അലമാരയാക്കിത്തീർക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത് ഉചിതമല്ല.”

(2) സാധാരണമായി സഹകാർമ്മികബലി (concelebration) ഇല്ലാത്ത രീതുകളിൽ അരത്താരയുടെ ചിറകിലോ വശങ്ങളിലോ ആണ് പുഷ്പങ്ങൾ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. കോപ്റ്റിക് രീതിയിൽ അരത്താരയ്ക്കു ചിറകിലാണ് കുരിശുരൂപം വയ്ക്കാറുള്ളത്.

(1) Migne, P. L. 115,677

(2) Canon Croegart, Op. cit Vol I P. 46.

സീറോ-മലങ്കര, (അന്ത്യോക്യൻ) ബൈസന്റയിൻ എന്നീ റീത്തുകളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന നക്ഷത്രം (Star, കൗക്ക്ബാ, asteriskos): ആപ്പിന്റെ രൂപത്തിലുള്ള രണ്ടു ലോഹത്തകിടകൾ കുരിശാകൃതിയിൽ ഒരാണികൊണ്ടു യോജിപ്പിച്ചതാണിത്. ചിലപ്പോൾ അതിൽനിന്നു ഒരു 'നക്ഷത്രം' തുക്കിയിടാറുണ്ട്. ദിവ്യശിശു കിടന്നിരുന്നതിനുമീതെ നക്ഷത്രം വന്നുനിന്നുവെന്ന സുവിശേഷവിവരണത്തിനനുസരണം പീലാസയിലെ തിരുവോസ്തിക്കുമീതെ വയ്ക്കുന്നതാണിത്. പീലാസ മൂടുന്ന വിരി തിരുവോസ്തിയെ സ്വർഗ്ഗിക്കാതിരിക്കാൻ ഇതുപകരിക്കും. കയിൽ (Spoon): രണ്ടു സാദൃശ്യത്തിലും വി കുർബ്ബാന നല്കുന്നതിനു് ഉപയോഗിക്കുന്നതാണിത്. ദിവ്യബലിയിൽ ഇതുപയോഗത്തിൽ വന്നതു് ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടിനുശേഷമാണ്. * കുന്തം: കുരിശാകൃതിയിലുള്ള കൈപ്പിടിയോടു കൂടി ഇരുവശത്തും മൂച്ചയുള്ള ഈ ചെറിയ കുന്തം കാഴ്ചവയ്ക്കുന്ന തിനുമ്പു വലിയ അപ്പത്തിൽനിന്നു ചെറിയ കപ്പലങ്ങളെ മുറിച്ചെടുക്കുന്നതിനു ബൈസന്റയിൻറീത്തിൽ മാത്രം ഉപയോഗിക്കുന്നതാണ്. സ്പഞ്ചു: ബൈസന്റയിൻറീത്തിൽ സങ്കീർത്തി (Purificator, മ്കബ്രാനാ) നു പകരം ഒരു ചെറിയ സ്പഞ്ചു ഉപയോഗിക്കുന്നു. ദിവ്യബലിക്കുപയോഗിക്കുന്ന കാനയും പീലാസയും മറ്റും തുടയ്ക്കുന്നതിനുള്ളതാണിത്. അന്ത്യോക്യൻറീത്തിലും ഈ സ്പഞ്ചു (കാൽബ്തോ) ഉണ്ടെങ്കിലും ഉപയോഗിക്കുന്നതു ചെറിയ തുവാലയാണു്. കാരോ പ്രാവശ്യവും കൂടാശ ചെയ്യപ്പെട്ട ബലിവസ്തുക്കൾ സ്വർഗ്ഗിച്ചതിനെ തുടർന്നു് ഈ റീത്തിൽ വിരലുകൾ കഴുകിത്തുടയ്ക്കണമെന്നുണ്ടു്. അതിനു് ചെറിയ താലത്തിൽ (മ്ഗംശോനീത്തോ=deaconess) അല്പം വെള്ളവും അരത്താരയിൽ വയ്ക്കുന്നു. ദിവ്യബലിക്കുള്ള വീഞ്ഞിൽ

* Renaudot, Liturgiarum Orientalium Collectio, Vol. 1 Page 262. കയിൽ ചാരിവയ്ക്കുന്നതിനു ചില സഭകളിൽ ചെറിയ 'കുഷ്യൻ' ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടു്.

വെള്ളം ചേർക്കുന്നതു് ഇതിൽനിന്നുതന്നെ. ബൈസന്റയിൻറീ
ത്തിൽ വി. കുർബാന സ്വീകരണത്തിനുമുമ്പു തിരുക്കുത്തത്തിൽ
ചേർക്കുന്ന ചുട്ടവെള്ളം (Zeon) എടുക്കുന്നതിനു കൈപ്പിടിയുള്ള
ചെറിയ താലം ഉപയോഗിക്കുന്നു. *

എല്ലാ റീത്തിലും സാമാന്യമായി പീലാസ ലത്തീൻ റീത്തി
ലേതിനേക്കാൾ കുഴിഞ്ഞതും വലിപ്പമുള്ളതുമാണു്. ഖിശ്വാനി
കളുടെ വി. കുർബാനസ്വീകരണത്തിനുള്ള അപ്പം കൂദാശ ചെയ്യു
ന്നതു് ഇതിൽ വെച്ചാണു്. ബൈസന്റയിൻ (റഷ്യൻ) റീത്തിൽ
പീലാസ കാസപോലെ ചുവടുള്ളതാണു്.

ആൻറിമെൻസിസു്: ഏതാണ്ടു പതിനെട്ടിഞ്ചു ചതുരത്തിൽ
വിശുദ്ധരുടെ തിരുശേഷിപ്പുകൾ തയ്ച്ചു പടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഈ തു
വാല കൂദാശചെയ്ത അർത്താരയ്ക്കുപകരം ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാ
ണു്. ഇപ്പോൾ ഇതു ചില പൗരസ്ത്യറീത്തുകളിൽ കൂദാശ ചെയ്ത
അർത്താരമേൽ വിരിച്ചു് ഇതിന്മേൽ ബലിവസ്തുക്കൾ വെക്കുന്നുണ്ടു്.
ബൈസന്റയിൻറീത്തിൽ ഈ തൂണിയിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ
കബരടക്കമിതും കാണാം.

സീറോമലങ്കരറീത്തിൽ ബലിവസ്തുക്കൾ വെക്കുന്നതിനു്
അർത്താരയിൽ വിരിക്കുന്ന “വിരിക്കട്ടെ”ങ്ങൾ ഒന്നിനകത്തു
മറൊന്നായി വിവിധ നിറത്തിലുള്ള മൂന്നു ചതുരക്കളെ
ളോടുകൂടിയവയാണു്. ഏറ്റവും പുറമേയുള്ള ചുവന്ന ചതുര
ക്കളും പ്രപഞ്ചത്തെ കാണിക്കുന്നു. പ്രപഞ്ചത്തിനുള്ളിലെ ഭൂമി
കാണിക്കുന്നതിനു് അതിനകത്തു പച്ചച്ചതുരവും, ഭൂമിയുടെ ഹൃദ
യമായുള്ള തിരുസ്സഭയെ കാണിക്കാൻ നടുക്കു വെള്ളച്ചതുരവു
മുണ്ടു്. ഈ ചതുരത്തിലാണു് ബലിവസ്തുക്കൾ വെക്കുന്നതു്.
ബൈസന്റയിൻ, അന്ത്യോക്യൻ, കോപ്റ്റിക്, എത്യോപ്യൻ
റീത്തുകളിൽ പീലാസയും കാസയും മൂടുന്നതിനു ഓരോ ചെറി
യ തുവാലയുണ്ടു്. ഇവകൂടാതെ രണ്ടുംകൂടി ഒന്നിച്ചു മൂടുന്നതിനു്

* യൂക്രേനിയൻ തുടങ്ങിയ ചില ബൈസന്റയിൻസഭകളിൽ
അടുത്തകാലത്തു് ഇതു നിറുത്തിക്കളഞ്ഞു.

ഒരു വലിയ വിരിയും ഉപയോഗിക്കുന്നു. ചിലർ ലത്തീൻ റീത്തിലേതുപോലെയുള്ള 'കബലാന' (Pall) ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. സിറയൻറീത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നത് ലോഹനിർമ്മിതമായ കൂടിയാണ്.

തിരുവസ്രങ്ങൾ*

അതതുദേശത്തെ മാനുഷനങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന വസ്രങ്ങളാണ് ആദിമശതകങ്ങളിൽ അപ്പുസ്താലന്മാരും അവരുടെ അടുത്ത പിൻഗാമികളും തിരുക്കർമ്മങ്ങൾക്ക് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. ഏതാണ്ട് 7-ാം നൂറ്റാണ്ടോടുകൂടി അത്മായരുടെ വസ്രധാരണരീതി പരിപൂർണ്ണമായി മാറി. അപ്പോഴും പഴയ രീതിയിലുള്ള വസ്രങ്ങൾതന്നെ വൈദികൻ തിരുക്കർമ്മങ്ങൾക്ക് ഉപയോഗിച്ചുപോന്നു. നൂറ്റാണ്ടുകളെ അതിജീവിച്ച് ആ രീതി വലിയ വ്യത്യാസം കൂടാതെ ഇന്നും നിലവിലിരിക്കുന്നു. എല്ലാ റീത്തുകൾക്കും പൊതുവായുള്ള തിരുവസ്രങ്ങളെപ്പറ്റി അല്പാല്പം പ്രതിപാദിക്കാം.

കൊത്തീന: ലത്തീൻറീത്തിലെ 'ആൽബ'യുടെ സ്ഥാനമാണ് ഇതിനുള്ളത്. സ്കിക്കാറിയോൻ, തുണീജാ, കമ്മീസ് എന്നൊക്കെ ഇതിനു പേരുണ്ട്. സാധാരണമായി ഇത് ഏതു നിറത്തിലും ആവാം. എല്ലാ കാർമ്മികരും—പാത്രിയർക്കാ ഉൾപ്പെടെ—ശുശ്രൂഷികളും ഉപയോഗിക്കുന്നതാണിത്. ശുശ്രൂഷികളുടെ കൊത്തീന പൂർവസ്രമായതിനാൽ വളരെ കമനീയമായി അലങ്കരിക്കാറുണ്ട്. അമേനിയൻറീത്തിൽ ശുശ്രൂഷികളുടെ ഈ കുപ്പായം പന്ത്രണ്ട് ക്രോവേമാലഖമാരുടെ ചിത്രമുള്ളതാണ്. ഗ്രീക്കു മെത്രാന്മാരുടെ 'സ്കിക്കാരിയോൻ' ചുവന്നതാണ്. മാറ്റോ

* പുനരുദ്ധരിക്കപ്പെട്ട സീറോമലബാർ റീത്തിലെ തിരുവസ്രങ്ങളെപ്പറ്റി ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ "സീറോ മലബാർ സഭയുടെ പുനരുദ്ധരിക്കപ്പെട്ട കർബാന" ഇരിങ്ങാലക്കുട, 1962, pp 32-35

നീത്തക്കാരും ഹത്തേനിയൻകാരും ലത്തീൻറീത്തിലെ ആൽബ
ഉപയോഗിച്ചിരുന്നെങ്കിലും ഇപ്പോൾ അത് മാറിത്തുടങ്ങി.

കൈയ്യറ: ലത്തീൻറീത്തിലെ ചെറിയ ഉത്തരവയുടെ സ്ഥാ
നത്തു് ഉപയോഗിക്കുന്നതാണിതു്. എന്നാൽ, രണ്ടു കൈകളി
ലും കൊത്തിനയ്ക്കു് മീതെയിടുന്ന ഉറകളായിട്ടാണു് പൗരസ്കർ
ഇതുപയോഗിക്കുന്നതു്. സാധാരണമായി ഇതു് കുരിശടയാള
ങ്ങളാൽ അലംകൃതമായിരിക്കും ഗ്രീക്കുറീത്തിൽ ദിയാക്കോനും
(ആറാം പട്ടക്കാരൻ) ഇതു് ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും മറ്റൊല്ലാ
റീത്തുകളിലും കൈയ്യറ വൈദികരുടെ തിരുവസ്ത്രമാണു്.

അരക്കെട്ടു്: അല്പം വീതിയുള്ള തുണിയോ പട്ടോകൊണ്ടു
തയിച്ചുണ്ടാക്കി കൊളുത്തുകൊണ്ടോ പീത്തുകൊണ്ടോ കൊത്തിന
ദേഹത്തോടുചേർത്തു ബന്ധിക്കുന്നതിനു് ഇതുപയോഗിക്കുന്നു.
ബൈസൻറയിൻറീത്തിൽ 8-ാം നൂറ്റാണ്ടിനുമുമ്പും അർമ്മേനീ
യൻറീത്തിൽ 12-ാം നൂറ്റാണ്ടിനപ്പുറവും വൈദികർ അരക്കെട്ടു
കൂടാതെയാണു് കൊത്തിന ധരിച്ചിരുന്നതു്. മിക്കവാറും എല്ലാ
റീത്തുകളിലും നെടിയ ഉത്തര, കൊത്തിന ഇവയ്ക്കു പുറമേയാ
ണു് അരക്കെട്ടുകൊണ്ടു ബന്ധിക്കുന്നതു്. (1)

ഉത്തര: എല്ലാ റീത്തിലും മെത്രാൻ, വൈദികൻ, ദിയാ
ക്കോൻ, ഹെറാപ്താക്കോൻ (അഞ്ചാംപട്ടക്കാരൻ) എന്നീ
വർ സ്ഥാനവസ്ത്രമായി ഇതുപയോഗിക്കുന്നു. മറോനിത്തക്കാര
ടെയിടയിൽ മറ്റു ശുശ്രൂഷികളും (lector കോറോയെ) ഇതു ധരി
ക്കുന്നുണ്ടു്. മലങ്കരറീത്തിൽ വൈദികൻ ഉപയോഗിക്കുന്നതുപോ
ലെ മുകൾഭാഗത്തുതലകടത്തി ധരിക്കാൻമാത്രം വിടവോടുകൂടിയ
തും കഴുത്തു മുതൽ കീഴോട്ടുള്ള ഭാഗം ഒന്നായി തയ്ച്ചിരിക്കുന്ന
തുമാണു് പല പൗരസ്കൃതടേയും ഉത്തര. മറ്റുള്ളവർക്കുള്ളതു കൽ
ദായർ, സീറോ മലബാർ എന്നിവരുടെ ഇടയിൽ ഉപയോഗിക്ക

(1) Ordo Celebrationis Quddasae Juxta Ritum
Syro-Malabar, Rome, 1960, p.8.

നത്തതന്നെ. അതു ലത്തീൻറീത്തിലെ നെടിയ ഉറാലപോലെ മുൻഭാഗം രണ്ടായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും, എന്നാൽ ഒരേ വീതിയിലുള്ളതും മാത്രമേ കുരിശാകൃതിയിലല്ലാതെ നേരെ കഴുത്തിൽ തൂക്കിയിടുന്നതുമാണ്. ഏകദേശം പാദംവരെ നീളമുള്ളതാണ്. ഈ ഉറാറ.

ദിയാക്കോൻ ഉറാറ മൂന്നുതരത്തിൽ ധരിക്കാറുണ്ട്. a) ഇടത്തെ തോളിൽ അഗ്രങ്ങൾ മുന്വിലും പിമ്പിലുമായി തൂക്കിയാകുക. സിറിയൻ, മാറോനീത്ത, കൽദായറീത്തുകളിൽ ഇപ്രകാരമാണ് ദിയാക്കോൻ ധരിക്കുന്നത്. b) ഗ്രീക്ക്, ബൾഗേറിയൻ, യുക്രേനിയൻ, കോപ്റ്റിക്ക് എന്നീറീത്തുകളിൽ ഉറാറ കളുടെ അഗ്രം പിറകിൽ മാത്രമേ നീണ്ടുകിടക്കുകയുള്ളൂ. c) അർമേനിയൻറീത്തിൽ ലത്തീൻ ഡീക്കനാർ ഇടുന്നതുപോലെതന്നെ.

ഹെവ്'പ്'ദിയാക്കോൻ ഉറാറയിടുന്നതും വിവിധ തരത്തിലാണ്. ബൈസൻറിയൻറീത്തിലെ ഹെവ്'പ്'ദിയാക്കോനാർ പിറകിൽ കുരിശാകൃതി ഉണ്ടാകത്തക്ക രീതിയിലാണ് ധരിക്കുക. കൽദായറീത്തിലും സീറോ മലബാർറീത്തിലും അവർ കഴുത്തിൽ പുററു ഇടത്തേ തോളിലൂടെ അഗ്രങ്ങൾ മുൻപോട്ടും പിറകോട്ടും ഇടുന്നു. മാറോനീത്താറീത്തിലെ വായനക്കാർ (lector) വലതുതോളിലാണ് ഉറാറ തൂക്കിയിടുന്നത്.

കാപ്പ: വൈദികരുടെ പ്രത്യേക തിരുവസ്ത്രമാണിത്. ലത്തീൻറീത്തിലുള്ള കാപ്പയുടെ മുൻഭാഗം കൂട്ടിതയിച്ചാലെന്നപോലെയുള്ള രൂപമാണ് ആദ്യകാലത്തു് ഇതിനുണ്ടായിരുന്നത്. കൈകൾ ഉയർത്തുന്നതിനുള്ള സൗകര്യത്തിനുവേണ്ടി ഗ്രീക്കുനാർ അതിന്റെ മുൻഭാഗത്തിനു് ഇറക്കം കുറച്ചു. സ്ലാവിക്, ബൾഗേറിയൻ എന്നിവർ ഇപ്രകാരം വളരെയധികം വെട്ടിക്കുറച്ചതുകൊണ്ട് പഴയ രൂപം തിരിച്ചറിയുക വിഷമമാണ്. മറ്റു റീത്തുകളിൽ കാപ്പയുടെ മുൻഭാഗം തുറന്നു് ലത്തീൻ കാപ്പയോടു് അനുരൂപപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഓരോ റീത്തിലും കാപ്പ അലകരിക്കുന്നത് ഒരോ തരത്തിലാണ്. സീറോ-മലബാർറീത്തിലെ കാപ്പയുടെ

പുറത്തു മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ (പേർഷ്യൻ) കുരിശുവച്ചു പിടിപ്പിക്കുന്നു * ലത്തീൻ റീത്തിലെ കുർബാനക്കുപ്പായമാണ് മാറോനിത്തറീത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. ഇപ്പോൾ അതു മാറിത്തുടങ്ങി.

തലമുണ്ടു്: റോമൻ പുരുഷന്മാരുടെ ശിരോവസ്ത്രമായിരുന്ന തലമുണ്ടു് (amictus) ലത്തീൻ ക്രമത്തിൽത്തന്നെയും പ്രചാരത്തിൽവന്നതു് എട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിലാണ്. പൂജാനുഷ്ഠാനവിധികളിലില്ലെങ്കിലും, തിരുവസ്ത്രങ്ങൾ വിയർപ്പുകൊണ്ടു മുഷിയാതിരിപ്പാൻ ഷർട്ടിന്റെ കോളർ എന്നതുപോലെ പല പൗരസ്ത്യ വൈദികരും ഇതുപയോഗിക്കുന്നുണ്ടു്. ഇക്കൂട്ടത്തിൽപ്പെട്ടവരാണ് അർമ്മേനിയൻ, മാറോനീത്ത എന്നീ റീത്തുകളിലെ വൈദികരെല്ലാം. കൂടാതെ കൽദായ, കോപ്റ്റിക, ബൈസന്റയിൻ എന്നീ റീത്തുകളിലെ ചിലവൈദികരും തലമുണ്ടുപയോഗിക്കുന്നു. പതിനഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടുമുതൽ അർമ്മേനിയൻ റീത്തിൽപ്പെട്ട അകത്തോലിക്കർ ലത്തീൻ ക്രമമനുസരിച്ചു തലമുണ്ടു് ഉപയോഗിച്ചുതുടങ്ങി. അർമ്മേനിയക്കാരുടെ തലമുണ്ടു കോളർപോലെ കട്ടികൂടിയതാണ്. മാറോനിത്തറീത്തിലെ വൈദികർ കൊത്തീനായ്ക്കു് മീതെയാണ് തലമുണ്ടു ധരിക്കുന്നതു്.

കിരീടം: സിറിയൻ റീത്തുകളിൽപ്പെട്ട മെത്രാന്മാർ “മസ്പാസ്” ഉപയോഗിക്കുന്നു. കൽദായ റീത്തിൽപ്പെട്ട മെത്രാന്മാരുടെ കിരീടത്തിന്നു ‘ബിറൂണ’ എന്നപേരാണ്, കർമ്മാനുഷ്ഠാനവിധികൾ നൽകിയിരിക്കുന്നതു്. മറ്റു റീത്തുകളിലെ മെത്രാന്മാർ ശരിയായ തൊപ്പിതന്നെ ഉപയോഗിക്കാൻ ആരാധനക്രമവിധങ്ങൾ നിഷ്ക്കർഷിക്കുന്നു. ബൈസന്റയിൻ റീത്തിലേതുവളരെ രാജകീയമായ കിരീടമാണ്. അർമ്മേനിയൻ റീത്തിൽപ്പെട്ട (കത്തോലിക്കരും അകത്തോലിക്കരും) മെത്രാന്മാർ ലത്തീൻ മീതു ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ടു്. അർമ്മേനിയൻ റീത്തിലേയും കോ

* ‘മാത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ കുരിശിന്റെ’ ചിത്രത്തിന്നു
cfr. Vellian op. cit. 33

പഠനിക റീത്തിലേയും വൈദികരും അർമ്മേനിയൻ റീത്തിലെ ദിയാക്കോനരും ആരാധനക്രമാനുസരണമുള്ള തൊപ്പി ധരിച്ചു കൊണ്ടാണ് ശുശ്രൂഷ നടത്തുന്നത്.

മുട്ടുകുത്തൽ: ഒറമുട്ടുകുത്തി ബഹുമാനം കാണിക്കുന്നത് റോമൻ രീതിയാണ്. റോമൻ ആരാധനക്രമങ്ങളിൽ ഈ രീതി കയറിപ്പറിയതു പതിനൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിനുശേഷമാണ്. 1311-ലേ ഒരു കർമ്മാനുഷ്ഠാന വിധിയിൽ തിരുരക്തത്തെ ആരാധിക്കുവാൻ വൈദികൻ തലകുനിക്കുന്നതായി കാണുന്നുണ്ട്. (1) കർത്തൃസ്വർഗ്ഗത്തിൽ ദിവ്യകാരുണ്യസ്ഥാപനവാക്യങ്ങൾക്കു ശേഷം വൈദികൻ ഒറമുട്ടുകുത്താതെ സാഷ്ടാംഗപ്രണാമം ചെയ്യുന്നതേയുള്ളൂ. കൽദായക്കാരും മാറോനിത്തക്കാരും ഇപ്പോൾ ഒറമുട്ടുകുത്തുന്നത് റോമൻ റീത്തിന്റെ അനുകരണമാണ്; ആ റീത്തുകളുടെ സ്വകീയമല്ല. പൗരസ്ത്യ റീത്തുകളുടെ പ്രകൃതി ഇക്കാര്യത്തിൽ പുനരുദ്ധരിച്ച സീറോമലബാർ റീത്തു സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതനുസരിച്ച് വൈദികൻ തലകുനിഞ്ഞാരുമായിച്ചാണ് ബഹുമാനം കാണിക്കേണ്ടതു്.

രണ്ടു മുട്ടുകളും കുത്തുന്നത് പരിഹാരത്തിന്റേയും എളിയ യുടേയും ഭയത്തിന്റേയും ബാഹ്യപ്രകടനമായിട്ടാണല്ലോ. ക്രിസ്തുബുദ്ധിയിന്റെ ആദിമശതകങ്ങളിൽ പ്രായശ്ചിത്തത്തിനു നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള നാളുകളിൽ മാത്രമേ പ്രാർത്ഥനകളുടെ സമയത്തു മുട്ടുകുത്തുന്ന രീതി ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കുണ്ടായിരുന്നുള്ളവെന്നും ഞായറാഴ്ചകളിലും ഉയിർപ്പുമുതൽ പന്തക്കസ്തവരെയുള്ള കാലത്തും സന്തോഷസൂചകമായി വിശ്വാസികൾ മുട്ടുകുത്തിയിരുന്നില്ലെന്നും പുരാതനകാലത്തേ ആരാധനക്രമം പഠിക്കുന്നവർക്കു നിഷ്പ്രയാസം കാണാവുന്നതാണ്. (2) സീറോമലങ്കര ആരാധനക്രമത്തിൽ നോമ്പുകാലത്തു മുട്ടുകുത്തി സാഷ്ടാംഗപ്രണാമം ചെയ്യുന്നുണ്ടല്ലോ.

(1) cfr. Canon, Croeg The Mass Commentary. 22 ordo XIV.

(2) Cabrol Liturgical prayer, London, 1962 p. 81

അതുപോലെ നോമ്പുകാലത്തും അനുതാപസൂചകമായ പ്രാർത്ഥനയുടെ സമയത്തും മാത്രമേ സാധാരണമായി പൗരസ്ത്യർക്കു ദിവ്യബലികളിൽ മുട്ടുകൂട്ടൂ അനുദിനിച്ചിട്ടുള്ളൂ. സീറോമലബാർ റീത്തിൽ അനാഫറയുടെ ആരംഭത്തിൽ മുട്ടുകൂട്ടുന്നത്, തത്സമയം അനുതാപസൂചകമായ ഒരു പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുന്നതിനാലാണ്. ജാങ്ങാ സാധാരണമായി ദിവ്യബലിയുടെ സമയത്തു നില്ക്കുന്നു. അത്തായരും ക്രിസ്തുവിന്റെ പൗരോഹിത്യത്തിൽ വൈദികനേപ്പോലെയല്ലെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേകതരത്തിൽ പങ്കു വഹിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ബലിസമയത്തു അവരും കൗഞ്ചികനേപ്പോലെയെന്നെ നില്ക്കുന്നത് ഉചിതമാണല്ലോ. വി. ജൂസിൻ രണ്ടാംനൂറ്റാണ്ടിലേ ദിവ്യബലിക്രമം വിവരിക്കുന്നിടത്തു, അധ്യക്ഷന്റെ പ്രസംഗത്തിനുശേഷം ജനങ്ങൾ എഴുന്നേറ്റുനിന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു സ്മരണയുമാണ്.

അധ്യായം അഞ്ചു്

ദിവ്യബലി

വിഭിന്നാത്മമുള്ള പദങ്ങളാണു് ഓരോറീതിലും ദിവ്യബലിയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതു്. “വിശുദ്ധവും ദൈവികവുമായ ആരാധനക്രമ”മെന്നാണു് ബൈസന്റയിൻ റീതിലുപയോഗിക്കുന്നതു്. ബലി എന്നത്മമുള്ള പദമാണു് സിറിയൻ (കർബാനോ) അമ്മേനിയൻ (പതറാക്കു്) എന്നീ റീത്തുകളിലുള്ളതു്. കാഴ്ചയണയ്ക്കൽ എന്നത്മമുള്ള ‘പ്രോസു് ഫോറെ’ കോപ്റ്റിക്റീതിലും ‘പരിശുദ്ധം’ എന്നത്മമുള്ള ‘കൂദാശ’ എത്യോപ്യൻറീതിലും അതേ അത്മമുള്ള ‘കൂദാശേ’യെന്നോ റാസേ കന്തിശേ (വിശുദ്ധരഹസ്യങ്ങൾ) എന്നോ കൽദായ റീതിലും ദിവ്യബലിയെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന പദങ്ങളാണു്.

ദിവ്യബലിയെ പ്രാരംഭം, അദ്ധ്യയനക്കർബാന, വിശ്വാസികളുടെ കർബാന എന്നു മൂന്നായിത്തീരിക്കാമെന്നു മുകളിൽ കണ്ടല്ലോ. തിരുവസ്രങ്ങൾ ധരിക്കുമ്പോൾ സാമാന്യമായി പറഞ്ഞാൽ ഒരുക്കപ്രാത്ഥനചൊല്ലുന്ന രീതി വളരെ വീരളമായേയുള്ളൂ. ദിവ്യബലിക്കുമുമ്പു് വിശ്വാസികളുമൊത്തു കാനോനനമസ്കാരം ചൊല്ലുന്നതാണു് ആദരണീയമായ ഒരുക്കമായി കണക്കാക്കുക. കൽദായസഭയിലെ ചുരുക്കം ചില ഇടവകകളിൽ ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. കനോന നമസ്കാരമല്ലാതെ ഈ സമയത്തു ചൊല്ലുന്ന മറ്റു പ്രാർത്ഥനകൾ പുരാതനങ്ങളല്ല. ബൈസന്റയിൻ റീതിൽ വൈദികൻ വിരിയുടെ മുൻവശത്തുനിന്നു ക്രിസ്തുവിന്റേയും മാതാവിന്റേയും ഛായപടങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചശേഷം തിരുവസ്രങ്ങൾ ധരിക്കുന്നു. ഈ റീത്തനുസരിച്ചു പൊന്തിഫിക്കൽ കർബാനയിൽ തിരുവസ്രങ്ങളെല്ലാം ദിയോക്കോൻ ധൂപിച്ചശേഷമാണു് മെത്രാൻ ധരിക്കുന്നതു്. സിറിയൻ റീതിൽ അറുത്താരയിൽ തിരികൾ കത്തിക്കുമ്പോൾ പാടുന്നതിനു് പ്രത്യേക കീർത്തനമുണ്ടു്.

ബലിവസ്തുക്കൾ

ലത്തീൻസഭയിലേതുപോലെ പുളിക്കാത്ത അപ്പമാണ് മറോ നിത്തക്കാരും അർത്ഥനിയൻകാരും ഉപയോഗിക്കുന്നത്. മറോ റീത്തുകളിലെല്ലാം പുളിച്ച അപ്പമേ ഉപയോഗിക്കൂ. സീറോ-മലബാർ റീത്തനുസരിച്ചു പുളിച്ച അപ്പം ഉപയോഗിക്കണമെങ്കിലും പുളിക്കാത്ത അപ്പം ഉപയോഗിക്കരുതെന്നു ക്രമരീതികൾ വിലക്കിയിട്ടില്ല. തന്നെയുമല്ല, പുളിക്കാത്ത അപ്പം തുടർന്ന് ഉപയോഗിക്കാമെന്നു വൈദികമേലധ്യക്ഷസംഘം അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ട്.

നെസ്തോറിയൻ റീത്തിൽ ഇപ്പോഴും ദിവ്യബലിക്കുള്ള അപ്പം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു പ്രത്യേകക്രമങ്ങളുണ്ട്. വൈദികരും ദിയാക്കോനാരും തത്സമയം ചൊല്ലുന്നതിനു പ്രത്യേക പ്രാർത്ഥനകളുണ്ട്. ഉപ്പും ഒലിവെണ്ണയും ചേർത്ത് അപ്പം ഉണ്ടാക്കുന്നു. തലേപ്രാവശ്യത്തേ അപ്പം പുളിച്ച മാവും കാസ്തീയുടെ ചെറിയ കഷണവും ചേർത്താണ് ഓരോ പ്രാവശ്യവും അപ്പം ചുടുന്നത്. പരമ്പരാഗതമായ വിശ്വാസമനുസരിച്ച് വിശുദ്ധ അപ്പസ്പതോലന്മാരായ അദാമി, മാറി, തോമ എന്നിവരിൽനിന്നു സ്വീകരിച്ചു പുളിച്ച മാവു നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടുപോകുവാനാണ് നെസ്തോറിയൻ റീത്തുകാർ ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നത്. 16-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മലബാർ വൈദികഗണം കുർബാനയപ്പം ഉണ്ടാക്കുമ്പോൾ സങ്കീർത്തനങ്ങളും സ്തുതിപ്പുകളും പാടിയിരുന്നതായി പോർട്ടുഗീസ് ചരിത്രകാരന്മാർ പറയുന്നുണ്ട്.

പ്രാരംഭപ്രാർത്ഥനകളും അദ്ധ്യയനകുർബാനയും

ആരംഭത്തിൽ കാണുന്ന പ്രാർത്ഥനകളിൽ അധികവും സങ്കീർത്തനഭാഗമാണ്. ഉദാഹരണമായി കൽദായ റീത്തിൽ സാധാരണ ദിവസങ്ങളിൽ 15, 150, 117, അർത്ഥനിയൻ റീത്തിൽ 99, 42, കോപ്റ്റിക് എത്യോപ്യൻ റീത്തുകളിൽ 116, ബൈസൻറയിൻ അർത്ഥനിയൻ മാറോനിത്ത റീത്തുകളിൽ 116 എന്നീ

സങ്കീർത്തനങ്ങൾ ചൊല്ലുന്നുണ്ട്. എല്ലാ റീത്തുകളിലും ഈ സമയം അരത്താര ധ്വനിക്കുകയുണ്ട്.

കോപ്റ്റിക് റീത്തിലെ പ്രഭാതയുമാർപ്പണം

കാനോനനമസ്കാരത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം ചൊല്ലിയതിനുശേഷം ദിവ്യബലി അർപ്പിക്കണമെന്നതാണ് പൊതുവായ നിയമം. ദിവ്യബലിക്കുമുമ്പുള്ള കാനോനനിയമഭാഗത്തോടുകൂടി പ്രഭാതയുമാർപ്പണക്രമവും ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. കർത്തൃപ്രാർത്ഥന, കൃതജ്ഞതാപ്രകടനം, കീർത്തനം, മാർഗ്ഗസ്ഥ്യപ്രാർത്ഥന, രണ്ടാമത്തെ കീർത്തനം, വിശ്വാസപ്രമാണം, സുവിശേഷപായന, മാർഗ്ഗസ്ഥ്യപ്രാർത്ഥന പുതുനോട്ടുള്ള പാപമോചനപ്രാർത്ഥന എന്നീ ഘടകങ്ങളുള്ള യുമാർപ്പണക്രമം മുഴുവൻ നടത്തുവാൻ സമയമനുവദിക്കാത്തപ്പോൾ അതിന്റെ ആരംഭഭാഗം ചൊല്ലിയിട്ടേ ദിവ്യബലി തുടങ്ങുകയുള്ളൂ.

യുമാർപ്പണം : യഹൂദജന (പുറപ്പാട് 30. 7) ത്തേപ്പോലെ റോമൻ ജനതയും യുമാർപ്പണം ആരാധന ക്രമമായി കരുതിയിരുന്നു. ഡേഷ്യൻ ചക്രവർത്തിയുടെ മതപീഡനകാലത്തു് ദേവനാക്ഷ യുമാർപ്പിച്ച ക്രിസ്ത്യാനികളെ വിമുക്തരാക്കിയിരുന്നത് ഇക്കാരണത്താലാണ് പൗരസ്ത്യരാധനക്രമങ്ങളിലെല്ലാം വളരെയധികം യുമാർപ്പണ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടെങ്കിലും കോപ്റ്റിക് റീത്തിൽ യുമാർപ്പണത്തിനുള്ള സ്ഥാനം ഒന്നു വേറെതന്നെയാണ്. വി. പൗലോസിന്റെ ലേഖനം ദിയാക്കോൻ വായിക്കുമ്പോൾ കാമ്മീകൻ ഗായകസംഘത്തെ ധ്വനിക്കുശേഷം ജനങ്ങളുടെയിടയ്ക്കു കൂടി നടന്നു ധ്വനിക്കുന്നു. അപ്പോൾ കാമ്മീകൻ (വലതുകൈയ്ക്ക് ഓരോരുത്തരുടെ തലയിൽ വെച്ചു) “ഈശോമിശിഹാ ഇന്നലെയും ഇന്നും എനും ഏകയാളിൽ ഒന്നുതന്നെ. നമുക്ക് അവനെ ആരാധിച്ചു മഹത്വപ്പെടുത്താം” എന്നു ചൊല്ലുന്നു. കാമ്മീകൻ തിരിച്ചുചെന്ന് അരത്താരയെ ധ്വനിക്കുമ്പോൾ കോപ്റ്റിക് അകത്തോലിക്കർ ചൊല്ലുന്ന പ്രാർത്ഥന ഇപ്രകാരമാണ്: “ബഹുമാന്യമായ കുരിശിൽക്കിടന്ന കള്ളന്റെ ഏറ്റുപറച്ചിൽ സ്വീകരിച്ചു

ദൈവമേ, ഞങ്ങളെ സന്ദർശിച്ചു നിന്റെ നാമത്തെ പ്രതി നിന്റെ ജനത്തിന്റെ ഏറ്റവും ഉന്നതസ്ഥാനത്തിൽ സ്ഥാപിക്കുകയും അവരുടെ സർവ്വപാപങ്ങൾക്കും മോചനം നൽകണമേ....” ഈ പ്രാർത്ഥനയിൽ ധൃപാർപ്പുണ്ടെന്നോടൊപ്പം പാപമോചനം ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നതായിക്കാണാം. അതു ശുദ്ധീകരിക്കുന്നതും അശുദ്ധാത്മാക്കളെ അകറ്റുന്നതുമാണെന്ന ആശയം പൗരസ്ത്യരാധനക്രമങ്ങളിൽ സാധാരണമാണ്.

പുക്താനുകോൻ : പ്രാരംഭപ്രാർത്ഥനകളിൽ നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കുന്ന ഒന്നാണ് ആഘോഷമായ ദിവ്യബലിയിൽ (1) സീറോമലബാർ രീതിയിൽ പാടുന്ന പുക്താനുകോൻ: നിങ്ങളുടെ കല്പന എന്നതാണ് ഈ പദത്തിന്റെ അർത്ഥം. ജനങ്ങളെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്ത് ദൈവത്തിന് ബലിയർപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങുന്ന വൈദികൻ ഇവിടെ ജനങ്ങളോട് അനുവാദം ‘നിങ്ങളുടെ കല്പന’ ചോദിക്കുന്നു. ജനങ്ങളോട് വൈദികന് മിശിഹായുടെ കല്പനയുണ്ടല്ലോ’ (പുക്താനെ ദമശീഹാ) എന്നുത്തരിക്കുന്നു. ഇതാണ് ഈ പ്രാർത്ഥനയുടെ ആശയം. ഈ അനുവാദം ചോദിക്കുന്നത് മെത്രാനോടാണ് എന്ന് പറയുന്നവരുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ ദിവ്യബലി പൗരാതനക്രമമനുസരിച്ച് മെത്രാൻ കുർബാനയുടെ ആരംഭത്തിൽ സന്നിഹതനായിരുന്നില്ല. പുക്താനുകോൻ എന്നതിനെ തുടർന്നുള്ള ‘അത്യുന്നതങ്ങളിൽ ദൈവത്തിനു സ്തുതി’, സങ്കീർത്തനങ്ങൾ ഇവ കഴിഞ്ഞു അധ്യയനങ്ങൾ ബാധ ആരംഭിക്കുമ്പോഴാണ് മെത്രാൻ ആഘോഷമായി പ്രവേശിക്കുന്നത്. സാമുദായികചടങ്ങുകൾക്കു സമ്മിളിതരോട് അനുവാദം ചോദിക്കുന്നരീതി, മൈലാഞ്ചിയിടീൽ, അന്നുചാത്തു്

(1) പഴയ ക്രമമനുസരിച്ച സാധാരണ കുർബാനയിലും (Simple) ഇതു ചൊല്ലിയിരുന്നു. പഴയക്രമവും പുനരുദ്ധരിച്ച ക്രമവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസങ്ങൾക്കും cfr Vellian; സീറോമലബാർസഭയുടെ പുനരുദ്ധരിക്കപ്പെട്ട കുർബാന, ഇരിഞ്ഞാലക്കുട

എന്നീ അവസരങ്ങളിൽ ഈ സഭയിൽ നിലവിലുള്ളത് നമ്മുടെ നിഗമനത്തിന് ശക്തി നല്കുന്നു.

ഇവിടെ ഒരു ചോദ്യം സംഗതമാണ്. കൽദായക്കർബാനയിൽ 'പുക്ദാനകോൻ' ഉണ്ടോ? കൽദായക്കത്തോലിക്കരുടേയും നെസ്തോറിയരുടേയും ഇപ്പോഴുള്ള ക്രമങ്ങളിലില്ലെന്നുള്ളത് വാസ്തവംതന്നെ. എന്നാൽ കൽദായക്കർബാനക്രമങ്ങളുടെ ചില പഴയ കൈയെഴുത്തു പ്രതികളിൽ ഇതു കാണുന്നുണ്ട്. പാരീസിൽ നാഷണൽ ലൈബ്രറിയിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന Syr 89, Syr, 90 എന്നീ കൈയെഴുത്തുപ്രതികൾ അതിനുദാഹരണങ്ങളാണ്. 1689-ൽ എഴുതിയ ആദ്യത്തേതിന്റെ ആറാംപുറത്ത് 1698-ൽ എഴുതിയ രണ്ടാമത്തേതിന്റെ ഒന്നാംപുറത്ത് 'പുക്ദാനകോൻ' ഉണ്ട്. സാമുദായികചടങ്ങിനു സമ്മിളിതരോട് അനുവാദം ചോദിക്കുന്ന രീതി കൽദായരുടെ ഇടയ്ക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നത് കാലാന്തരത്തിൽ അന്തർധ്വാനം ചെയ്തതായിരിക്കാം.

അദ്ധ്യയനക്കർബാന

ആരംഭത്തിൽ കൽദായ റീത്തിൽ ചൊല്ലുന്ന 'ലാക്മാറ' എന്ന കീർത്തനം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാർഹമാണ്. ആ റീത്തിൽ പ്രഭാത നമസ്കാരം (സപ്ര) സായംകാലനമസ്കാരം (പേസ്സറ) എന്നിവ കൂടാതെ പ്രധാനപ്പെട്ട മറ്റു പ്രാർത്ഥനകളിലും കാണുന്ന ഈ കീർത്തനം 'ശിമയോൻ ബർസാബ'യാൽ (323-341) വിരചിതമാണെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. അതിപ്രകാരമാണ്: "സകലത്തിന്റേയും നാഥാ, നിന്നെ ഞാൻ സ്തുതിക്കുന്നു. ഈശോമിശിഹായെ നിന്നെ ഞങ്ങൾ പുകഴ്ത്തുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, നീ ഞങ്ങളുടെ ശരീരങ്ങളെ ഉയിർപ്പിക്കുന്നവനും ഞങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളെ രക്ഷിക്കുന്നവനാകുന്നു."

അന്ത്യോക്യൻ റീത്തുകളിൽ ഈ സ്ഥലത്തു മാറിമാറി ചൊല്ലാവുന്ന അഹറോന്റെയും മെൽക്കീസദേക്കിന്റേയും ക്രമങ്ങളുണ്ട്. അവ രണ്ടിനും പൊതുവായുള്ളതാണ് സെക്കറോ.

തൈത്രേയകീർത്തനം TRISAGION

“ദൈവമേ, നീ പരിശുദ്ധനാകുന്നു. ബലവാനേ, നീ പരിശുദ്ധനാകുന്നു. മരണമില്ലാത്തവനേ, നീ പരിശുദ്ധനാകുന്നു. ഞങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കണമേ” എന്നതാണ് അദ്ധ്യയനക്കർബ്ബാനകളിൽക്കാണുന്ന തൈത്രേയകീർത്തനം. ഏകസ്വഭാവവാദികൾ ഇതിനോടു “ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടവനേ” എന്നുകൂടി ചേർത്തു. ഇതിൽ ക്രിസ്തുവിനെയാണ് അഭിസംബോധനം ചെയ്യുന്നത്; അതല്ല പരമത്വിതപത്തൊന്നെന്നും, തന്നിമിത്തം ദൈവശാസ്ത്രപരമായി തെറ്റാണെന്നും ഒരു കാലത്തു വാദകോലാഹലങ്ങളുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും 1934-ൽ അടിച്ച സീറോ-മലബാർസഭയുടെ (കത്തോലിക്കർ) കർബ്ബാനക്രമത്തിലും റോമിൽ 1945-ൽ അടിച്ച എത്യോപ്യൻ കത്തോലിക്കരുടെ തക്കായിലും ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടവനേ, എന്നഭാഗം ചേർത്തിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് സംശയങ്ങളെല്ലാം അന്തർലാതംചെയ്തു. കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ ഈ കീർത്തനം ക്രി. വ. 430-നും 450-നും ഇടയ്ക്കു ദിവ്യബലിയിൽ ചേർത്തതായി റെസ്സോറിയസ് സാക്ഷിക്കുന്നു. (1) പുരാതനമായ ഈ കീർത്തനം ഇപ്പോൾ ബൈസന്റയിൻ, അർമേനിയൻ, മാറോനിത്ത, കൽദായ, സീറോമലബാർ എന്നീ റീത്തുകളിൽ വേദപുസ്തകവായനകൾക്കു മുമ്പും മറ്റു റീത്തുകളിൽ അവസ്ഥിതമായിട്ടുമാണ് ആലപിക്കുന്നത്. പൗരസ്ത്യറീത്തുകളിലെല്ലാം കാണപ്പെടുന്ന ഈ ഗാനം പുരാതന ഗാല്പിക്കൻറീത്തിലും ഉപയോഗത്തിലിരുന്നുവെന്ന് 529-ൽ നടന്ന വെയ്സസ് കൗൺസിലിൽനിന്നു ഗ്രഹിക്കാം. ബലിയിൽ എല്ലാം ഇതു ചൊല്ലണമെന്നു കൗൺസിൽ കല്പിക്കാനുള്ള കാരണം മൂന്നാം കാനനിൽ നല്കുന്നുണ്ട്: “എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇതു പരിശുദ്ധവും ആസ്വാദ്യകരവും അഭിലഷണീയവുമായ വാക്കുകൾ രാപ്പകൽ ആവർത്തിച്ചാലും അരോചകമാകയില്ല.”

തൈത്രേയകീർത്തനത്തിനു മുൻ എത്യോപ്യൻ റീത്തിൽ

(1) Bazaar of Heraclides ed Bedjan P. 499.

പരിശുദ്ധകന്യകയ്ക്കു പ്രത്യേക “പ്രാർത്ഥനയും” “സ്തുതികളും അർപ്പിക്കുന്നുണ്ട്”. റോമൻറീതിൽ ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ചകുമഞ്ഞിൽ ഈ കീർത്തനമുണ്ട്.

സെക്കറോ: അന്ത്യോക്യൻറീതിൽ നിലവിലിരുന്ന ഒരാരാധനയാണ് സെക്കറോക്രമം. സാധാരണമായി ഇതിൽ അഞ്ചു ഘടകങ്ങളുണ്ട്: a) പ്രമിനോൺ: ഇതിൽ സെക്കറോ അർപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ത്രിത്വത്തിനോ ക്രിസ്തുവിനോ മറ്റേതെങ്കിലും വിശുദ്ധനോ സ്തുതിയും മഹത്വവും നൽകുന്നു. b) സെക്കറോ: പലപ്പോഴും അനതാപസൃപകമായ ഒരു നീണ്ട പ്രാർത്ഥനയാണിത് ഇതു കാർമ്മികൻ പാടുന്നു. c) പദ്യശകലം: മിക്കവാറും നാലുവരിയുള്ളതാണ്. d) ധൂമപ്രാർത്ഥന; അതാടുകൂടെ ധൂപിക്കലും. e) ഹുത്താത്ത്=സമാപനം. പ്രധാനപ്പെട്ട പ്രാർത്ഥനകുമഞ്ഞിലെല്ലാം സെക്കറോ കാണുന്നുണ്ട്. ദിവ്യബലികുമഞ്ഞിൽ മൂന്നോ നാലോ സെക്കറോകൾ കാണാം. ബൈസൻറയിൻറീതിലുപയോഗിക്കുന്ന വി. ബേസിലിന്റേയും ക്രിസോസ്തോമിന്റേയും കുർബാനകളിൽ സെക്കറോ കുമുണ്ട്. അതിന് ‘കാഴ്ചവസ്തിന്റെ പ്രാർത്ഥന’യെന്നാണ് പറയുന്നത്.

പെസഹവ്യാഴാഴ്ചയിൽ അനാഫൊറോൺമായി വി. കുർബാനയെയും പൗരോഹിത്യത്തെയും പഴയ നിയമങ്ങളുമായി ബന്ധിച്ചു കാണിക്കുന്ന ഒരു സെക്കറോ ഉണ്ട്. ഭയഭക്തിബഹുമാനദായകവും അനതാപാത്മകവുമായ അതിന്റെ ഒരു ഭാഗം ഇപ്രകാരമാണ് “ഞങ്ങളുടെ രക്ഷയ്ക്കായി നല്കുന്ന ദിവ്യബലി ഇതാകുന്നു കർത്താവു നല്ലവനാകുന്നുവെന്നു രചിച്ചു നോക്കുവിൻ എന്നു ദൈവികാത്മാവുള്ള ദീർഘദർശിയായ ദാവീദ് ഏറിനൊക്കറിച്ച് അറിയിച്ചപ്പോൾ ആ ദൈവികബലി ഇതാകുന്നു. പ്രധാനാചാര്യനായ യൂസോദോക്കിന്റെ പുത്രനായ യോശുവാ ഏതിനാൽ മലിനവസ്ത്രങ്ങളെ ഉരിഞ്ഞു കളഞ്ഞുവോ ആ ദൈവികബലി ഇതാകുന്നു. ഏശായദീർഘദർശിക്ക് അഗ്നി കൊടിലാൽ ഭരമേലിക്കപ്പെട്ട ദൈവികബലി ഇതാകുന്നു. കുറമെല്ലാത്ത പ്രധാനാചാ

രൂനാകുന്ന മൽക്കിസദക് അണച്ച അപ്പവും വീഞ്ഞും ഏതിനെ സൂചിപ്പിച്ചുവോ ആ ദൈവികബലി ഇതാകുന്നു. സന്ധ്യസമയത്തു വധിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന കുഞ്ഞാടിനാൽ കർത്താവിന്റെ പ്രവാചകൻ ഏതിന്റെ സ്വഭാവത്തെ കാണിച്ചുവോ ആ ദൈവികബലി ഇതാകുന്നു. സകല നീതിമാനാരും പുണ്യവാനാരും പരസ്യമായി കാണുവാൻ കാത്തിരുന്നിട്ടും കാണാതിരുന്നവോ ആ ദൈവികബലി ഇതാകുന്നു.....ദീർഘദർശികളുടെ തലവനായ മൂശ മേശമേൽ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന കാഴ്ചയുടമയും ഏതിനെ സൂചിപ്പിച്ചുവോ ആ ദിവ്യബലി ഇതാകുന്നു. അഗ്നിമയനാരും ആത്മമയനാരുമായ ക്രൂബേനാരും സ്രാപ്പേനാരും ഏതിന്റെ രൂപിൽ ഭയവിഹ്വലരായി നില്ക്കുന്നുവോ ആ ദൈവികബലി ഇതാകുന്നു....”

വേദപുസ്തകവായനകൾ: സിനഗോഗിൽ “പ്രവാചകനും നിയമവും” വായിക്കുന്ന രീതി ആദിമക്രിസ്തീയസമ്മേളനങ്ങളിലും തുടർന്നുപോന്നു. അദ്ധ്യയനക്കർബ്ബാനയിൽ പിശ്ശാലങ്ങളിൽ പുതിയനിയമവായനകളും കൂട്ടിച്ചേർത്തുതുടങ്ങി. പുരാതനകാലങ്ങളിൽ സാധാരണമായി പുതിയനിയമത്തിൽനിന്നും പഴയനിയമത്തിൽനിന്നും ഊരണ്ടു വായനകൾ എടുത്തിരുന്നു. കൽദായരീതിലും പുനരുദ്ധരിക്കപ്പെട്ട സീറോമലബാർരീതിലും (റാസയിൽ) മാത്രമേ ഇപ്പോൾ പഴയ നിയമമനുസരിച്ചുള്ള നാലു വായനകൾ നടത്തുന്നുള്ളൂ. കോപ്റ്റിക്കാരിരിതിലും എത്യോപ്യൻ രീതിലും നാലുവായനകൾ ഉണ്ടെങ്കിലും അവ നാലും വി. പത്രോസിന്റെ ലേഖനം, കത്തോലികലേഖനം, സ്ത്രീഹനന്താടെ നടപടി, സുവിശേഷം എന്നീ പുതിയ നിയമത്തിലെ വായനകളാണ്. സിറിയൻ രീതികളിൽ ചിലപ്പോൾ വായനകളുടെ എണ്ണം ആറുവരെ വരും. പ്രവാചകരിൽനിന്നും മൂന്നു വായനകൾ, സ്ത്രീഹനന്താടെ നടപടി, വി. പത്രോസിന്റെ ലേഖനം, സുവിശേഷം എന്നിങ്ങനെയാണ് അവ ക്രമപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ ആ

ഘോഷമല്ലാത്ത കുർബാനയിൽ ലേഖനവും സുവിശേഷവുമേ വായിക്കാറുള്ളൂ.

പാശ്ചാത്യ റീത്തുകളായ അസ്ട്രോസിയൻ, മൊസാരബിക് എന്നിവയിൽ പഴയ നിയമത്തിൽനിന്നും ഒരു വായനയുണ്ട്. കർത്തൃസൂൻ റീത്തിൽ ക്രിസ്തമസ് ദിനത്തിലും അതിന്റെ തലേനാളും പഴയനിയമഭാഗം വായിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതുപോലെ വലിയ നോമ്പിലെ ചില ദിവസങ്ങളിൽ റോമൻ റീത്തിലും പഴയനിയമ വായനയുണ്ട്. (1)

പൗരസ്ത്യക്രമങ്ങളിൽ സാമാന്യമായി പറഞ്ഞാൽ സുവിശേഷം വായിക്കുന്നതു കാമ്മികനാണ്. കാമ്മികൻ മെത്രാനെങ്കിൽ ചിലപ്പോൾ ഒരു വൈദികൻ വായിക്കാറുണ്ട്. ബൈസൻറയിൻ റീത്തിൽ ദിയാക്കോൻ വായിക്കുന്നുണ്ട്. (2)

(1) ആരാധനവളർച്ചയുടെ ഒരു സാധാരണ നിയമം ഇവിടെ സ്പഷ്ടമാണ്. പുതിയ ഘടകങ്ങൾ (ഇവിടെ പുതിയ നിയമ വായനകൾ) പ്രവേശിച്ചു പഴയ ഘടകങ്ങളുമായി (പ്രകൃതത്തിൽ പഴയനിയമവായനകൾ) കുറെ നാൾ സൈപരമായി ഒന്നിച്ചുനിന്നശേഷം പഴയ ഘടകങ്ങൾ അപ്രത്യക്ഷമാകുകയും ആ പഴയ ഘടകങ്ങൾ ആരാധനക്രമത്തിലെ ആഘോഷമായ ഘട്ടങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്. cfr Baumstark op. cit P. 23.

(2) സീറോ മലബാർ റീത്തിനുപയോഗിക്കുന്ന കനോനനമസ്കാരം ഇടദിവസങ്ങൾക്കും ഒരു ഞായറാഴ്ചയ്ക്കും മാത്രമുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ്; ഞായറാഴ്ചകൾക്കും തിരുന്നാളുകൾക്കും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം നമസ്കാരമുള്ളതും 1938-ൽ പൗരസ്ത്യ തിരുസ്സംഘം കൽദായർക്കും സീറോ-മലബാറുകാർക്കുമായി 'Breviarium' എന്ന പേരിൽ മൂന്നു വാല്യങ്ങളായി അച്ചടിച്ചതുമായ കനോനനമസ്കാരം അടുത്ത കാലത്തു പുറത്തുവന്ന സീറോ-മലബാർ പഞ്ചാംഗത്തിനൊത്തു ക്രമപ്പെടുത്തി മലയാളത്തിൽ തജ്ജമമെഴുതപയോഗിക്കുക വളരെ അഭികാമ്യമാണ്.

ദൈവവചനം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സുവിശേഷപ്പുസ്തകത്തോടു പൗരസ്ത്യർക്കുള്ള ബഹുമാനം ഒന്നു പ്രത്യേകം തന്നെ. മെരു പ്രവേശനം എന്നറിയപ്പെടുന്ന സുവിശേഷപ്പുസ്തകംകൊണ്ടുള്ള പ്രവേശനം മിക്കവാറും എല്ലാ റീത്തുകളിലുമുണ്ട്. കോപ്റ്റിക് റീത്തിൽ കാർമ്മിക് വേദപുസ്തകം ധൂമിക്കുമ്പോൾ, ദിയക്കോൻ “ജീവിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനായ ഈശോമിശി ഹായുടെ സുവിശേഷത്തെ ആരാധിക്കുവിൻ” എന്നു ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നു. സുവിശേഷപ്പുസ്തകം അർത്താരയിൽത്തന്നെ സൂക്ഷിക്കുന്നതും ഈ പ്രത്യേകബഹുമാനത്തിന്റെ ലക്ഷണം തന്നെ.

എല്ലാ റീത്തുകളിലും വായന ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നത് ആരാധനക്രമവർഷ (liturgical year) തിന്നൊപ്പിച്ചാണ്. വായന കർവോലെതന്നെ കനോനനമസ്താരവും അനുദിനം മാറിമാറി വരുന്നത് ഈ പഞ്ചാംഗത്തിനു് അനുസൃതമായി അതും ക്രമപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതിനാലാണ്. (1)

സിനഗോഗിലെ സാബത്തു് പ്രഭാതസമ്മേളനത്തോടു പുതിയ നിയമത്തിലെ ബലി മേർത്തതാണല്ലോ എല്ലാ റീത്തുകളിലും ഇപ്പോഴുള്ള ദിവ്യബലിക്രമം. അതനുസരിച്ച് ആദ്യഭാഗത്തു സങ്കീർത്തനങ്ങളും മറ്റു വേദപുസ്തകവായനകളുമാണ്. അതി

(1) മൊസാറബിക് റീത്തിൽ ക്ലാച്ചനാൾ മുന്പുവരെ സുവിശേഷം വായിച്ചിരുന്നതു കാർമ്മികനാണ്.

വൈവിധ്യമുള്ളതും ധന്യവുമായ ഈ നമസ്കാരം വൈദികർക്കും അത്മായർക്കും വളരെ ഉപകാരപ്പെടുമെന്നതു നിസ്തർക്കമാണ്. ഇന്നു പല റീത്തുകളിലുമുള്ളതുപോലെ സീറോ-മലബാർ റീത്തിലും അത്മായർ കനോനനമസ്കാരത്തിൽ പങ്കുകൊണ്ടിരുന്നു. തിരുനാളുകൾക്കു തലേദിനമുള്ള വോസ്തറയിൽ അവർ പങ്കുകൊള്ളുന്നത് ഈ പുരാതന സമ്പ്രദായത്തിന്റെ അവശിഷ്ടം മാത്രമാണ്. ദിവ്യബലിയുടെ ഒരുക്കപ്രാർത്ഥനയെപ്പറ്റി മുകളിൽപ്പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു് കാണുക.

നെത്തുകൻ മാത്രമാണ് വി. ജസ്റ്റിന്റെ വിവരണത്തിൽ കണ്ടതുപോലെ ബലിവസ്തുക്കൾ ഒരുക്കി കാട്ടിവയ്ക്കേണ്ടത്. എന്നാൽ കൽദായരീഞ്ഞാഴിച്ച മറ്റൊരാൾക്കിടയിലും പ്രാരംഭത്തിൽത്തന്നെ ബലിവസ്തുക്കൾ ക്രമപ്പെടുത്തി വയ്ക്കുന്നുണ്ട്. ലത്തീൻസഭയിലെ ചില സന്യാസസഭകളുമുള്ളിലും ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്ന് കണ്ടതാണ്.

എത്യോപ്യൻ കുർബാനയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന അപ്പം കുർബാനയ്ക്കുമപ്പം അന്നം ഉണ്ടാക്കുന്നതാണ് അതിനുവേണ്ട കോതമ്പു കൃഷിചെയ്യുന്നതിനു പ്രത്യേക നിലങ്ങളുണ്ട്. ദൈവാലയത്തിനകത്തു 'ബേത്'ലെഹേം' (അപ്പത്തിന്റെ ഭവനം) എന്ന പേരുള്ള കെട്ടിടത്തിൽ ദിയാക്കോന്നാരാണ് അപ്പം ചുടുന്നത്. പെസഹവ്യാഴാഴ്ച, ഒടുവിലത്തെ അത്താഴത്തിന്റെ സ്മരണയ്ക്കായി, പുളിക്കാത്ത അപ്പമാണ് അകത്തോലിക്കർ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. അവർ ഉണക്കുമുതിരിയെ വെള്ളത്തിലിട്ടു ചിഴിഞ്ഞാണ് വീഞ്ഞായി ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

കോപ്റ്റിക്രീതിലുപയോഗിക്കുന്ന അപ്പത്തിന്മേൽ ദൈവമേ നീ പരിശുദ്ധൻ, ബലവാനേ നീ പരിശുദ്ധൻ, മരണമില്ലാത്തവനേ നീ പരിശുദ്ധൻ, എന്ന് ഗ്രീക്കിൽ ചിലപ്പോൾ അടയാളപ്പെടുത്താറുണ്ട്.

പന്ത്രണ്ട് അപ്പസ്തോലന്മാരെയും ക്രിസ്തുവിനേയും സൂചിപ്പിച്ചു പന്ത്രണ്ട് ചെറുചതുരങ്ങളും നടുക്ക് അല്പം വലിയ ചതുരവുമായി അപ്പം ഭാഗിച്ചിരിക്കും. ഓരോ ചതുരത്തിലും കുരിശുണ്ട്. പല അപ്പങ്ങളിൽനിന്ന് കാർമ്മിക് ഒന്നു തെരഞ്ഞെടുത്ത് ബലിക്കുപയോഗിക്കുന്നു. എത്യോപ്യൻരീതിലേതുപോലെ അപ്പം ക്രമപ്പെടുത്തുന്നതിനു പ്രത്യേക കെട്ടിടമുണ്ട്. കോപ്റ്റിക്രീതുകാർ ബലിക്കുള്ള അപ്പം അന്നങ്ങളാക്കുന്നു. എല്ലാ അകത്തോലിക്കരും

കോപ്റ്റിക് കത്തോലിക്കരും അനദിനബലി അർപ്പിക്കുന്നില്ലെന്നതു സ്മർത്തവ്യമാണ്.

സിറിയൻ യാക്കോബായക്കാർ ഗോതമ്പുമാവിന്റെ കൂടെ ഉപ്പു മാത്രമല്ല, അല്പം എണ്ണകൂടി ചേർക്കുന്നുണ്ട്. കത്തോലിക്കർ അപ്പംപുടുന്ന പാത്രത്തിൽ എണ്ണ തുക്കുകയേ ഉള്ളൂ. കുരിശാകൃതിയിലുള്ള രണ്ടു വരകൾകൊണ്ട് കാസ്മി നാലായി ഭാഗിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിലാകെ പന്ത്രണ്ടു കുരിശുണ്ട്. ദിവ്യബലിയുടെ ദിവസം പള്ളിയിലോ വൈദികഭവനത്തിലോ വെച്ച് അപ്പം പുടുന്നതാണ് അഭിലഷണീയമായിട്ടുള്ളതു്. സീറേ-മലങ്ക റീത്തിൽ പുളിച്ച അപ്പമാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നതു്.

അർമേനിയൻറീത്തിൽപ്പെട്ട അകത്തോലിക്കർ ദിവ്യബലിയിൽ വീഞ്ഞിൽ വെള്ളം ചേർക്കുന്നില്ല.

ബൈസന്റയിൻ ക്രമമനുസരിച്ചു ഏതാണ്ടു ഒന്നര ഇഞ്ച് കട്ടിയുള്ള അപ്പത്തിന്നേൽ ‘ഈശോമിശിഹാ ജയിക്കുന്നു’ എന്നു ഗ്രീക്കക്ഷരത്തിൽ അടയാളപ്പെടുത്തിയിരിക്കണം. ഒരു കുരിശും നടുക്കു് ഒന്നോ രണ്ടോ ചതുരവുണ്ടു്. നടുഭാഗത്തിനു് കർത്താവിനെ സൂചിപ്പിച്ചു് ‘ചെമ്മരിയാടു്’ എന്നും ഇടതുവശത്തുള്ള ചതുരത്തിനും ഒരു ത്രികോണത്തിനുംകൂടി കന്യകാമറിയത്തിന്റെ കാർമ്മക്കായി ‘ചരിശുലതമം’ എന്നും പേരുപറയും. വലത്തുഭാഗത്തു നിരയ്ക്കുള്ള മൂന്നു ത്രികോണങ്ങൾ മാലാഖമാരേയും വിശുദ്ധരേയും അനുസ്മരിപ്പിക്കാനാണ്. കൂടാതെ ദിവ്യബലിയിൽ പ്രത്യേകം അനുസ്മരിക്കപ്പെടുന്ന വിശ്വാസികളെ സൂചിപ്പിക്കാൻ അപ്പത്തിൽനിന്നു കഷണങ്ങൾ മുറിച്ചെടുത്തു കുർബാനയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നു.

കാഴ്ചവയ്ക്കു്: “വെറും കൈയായി എന്റെ മുമ്പിൽ നിങ്ങൾ സന്നിഹിതരാകരുതു്” എന്ന വേദപുസ്തകവാക്യ (Exod. 23. 15, Deuf 16. 16) തിന്നനുസ്മരണമൊക്കണം യൂദന്മാർ ജറുസലേം ദൈവാ

ലയത്തിൽ ദിവ്യബലിക്കായി ബലിവസ്തുക്കൾ കൊണ്ടുവന്നിരുന്നതു്. അതിനെ അനുകരിച്ചു് ആദിമക്രിസ്ത്യാനികളുടെയിടയിൽ ബലിവസ്തുക്കൾ കൊണ്ടുവരാതിരുന്നവരെ ദിവ്യബലിയിൽ ഭാഗഭാക്കുകളായി കരുതിയിരുന്നില്ല. വിശ്വാസികൾ കൊണ്ടുവരുന്ന ബലിവസ്തുക്കൾ ആർച്ചുധിക്കു് വൈദികനോ സ്വീകരിക്കുകയും അതിൽ ചിലതു ബലിക്കുപയോഗിക്കുകയും ബാക്കി ആശീർവ്വദിച്ചു ബലിയുടെ അവസാനം ജനങ്ങൾക്കു ഭാഗിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. (1) ഇപ്രകാരം വിശ്വാസികൾ ബലിവസ്തുക്കൾ സമർപ്പിക്കുന്നതു് തങ്ങളെത്തന്നെ ബലിയിൽ അർപ്പിക്കുന്നുവെന്നു സൂചിപ്പിക്കാനായിരുന്നു. പില്ക്കാലങ്ങളിൽ സൗകര്യത്തിനുവേണ്ടി ബലിവസ്തുക്കൾ ദിയാക്കോന്മാർ (അല്ലെങ്കിൽ കപ്പാർ) തന്നെ ക്രമപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്ന രീതി നടപ്പിലായി. അപ്പോൾ ജനങ്ങളുടെ ഭാഗഭാഗിത്വം കാണിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി, ബലിവസ്തുക്കൾ ദിവ്യബലിയിൽ കാഴ്ചവയ്ക്കുന്ന സമയം ജനങ്ങൾ നേർച്ചയിടുന്ന രീതി ആരംഭിച്ചു.

കൽദായ, അന്ത്യോക്യൻ ബൈസന്റയിൻറീത്തുകളിൽ അപ്പവും വീഞ്ഞും രണ്ടു കരങ്ങളിലായി പിടിച്ചു് ഒരേ സമയത്തു കാഴ്ചവയ്ക്കുന്നു. അർമ്മേനിയൻ റീത്തിൽ പീലാസയിലുള്ള അപ്പം കാസയ്ക്കുമീതെ വച്ചാണു കാഴ്ചവയ്ക്കുന്നതു്. (മൂന്നാംചിത്രം കാണുക) മറ്റു റീത്തുകളിൽ കൈക്രിയകൂടാതെ കാഴ്ചവയ്ക്കുന്നതു പ്രാർത്ഥനകൾ ചൊല്ലുക മാത്രമേ ചെയ്യുന്നുള്ളൂ.

(1) ഇതേപ്പറ്റി ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ അവസാനത്തെ അദ്ധ്യായത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ലത്തീൻറീത്തിൽപ്പെട്ട ചില യൂറോപ്യൻ ദൈവാലയങ്ങളിൽ പ്രത്യേകദിവസങ്ങളിൽ ദിവ്യകാരുണ്യം സ്വീകരിക്കുന്ന ഓരോരുത്തരും ചെറിയ ഓസ്തികൾ ഓരോന്നു് കുസ്തോദിയിൽ ഇടുകയും അതു കാർമ്മകൻ കൂദാശ ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടു്.

അയോഗ്യരെ പിരിച്ചുവിടൽ

യുദന്മാരുടെ ശാബ്ദത്തുദിനത്തെ പ്രഭാതപ്രാർത്ഥന ക്രൈസ്തവാരാധനക്രമത്തിൽ കടന്നുകൂടിയതാണല്ലോ ജ്ഞാനസ്നാനാത്മികളെ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള അധ്യയനകർബാന. ബലിയും അധ്യയനഭാഗവും തികച്ചും വൃത്യസ്തങ്ങളായിട്ടാണ് യുദന്മാർ കരുതിയിരുന്നത്. അവർക്കു ബലിയർപ്പിക്കാവുന്ന ഏകസ്ഥലം ജെരുസലം ദൈവാലയം ആയിരുന്നു. യുദന്മാർ ജെരുസലേമിൽനിന്നു ചിതറിക്കുപ്പെട്ടപ്പോൾ ആരാധനാസൗക്യമില്ലാതായി. കാലക്രമേണ മതാധ്യയനത്തിന്നു സിനഗോഗുകൾ രൂപംകൊണ്ടു. അടിമത്വത്തിൽനിന്നു മുക്തിപ്രാപിച്ചപ്പോഴും (538 B C) ജനബാഹുല്യം നിമിത്തം സിനഗോഗുകൾ തുടർന്ന് ഉപയോഗിക്കേണ്ടിവന്നു. യഹൂദന്മാരുടെ കോളനികളുണ്ടായിരുന്ന സിറിയ, ഈജിപ്ത്, ഏഷ്യമൈനർ, ഗ്രീസ്, സ്പെയിൻ, ഇറ്റലി എന്നിവിടങ്ങളിലെല്ലാം സിനഗോഗുകൾ ഉടലെടുത്തു. ക്രിസ്തുവിന്റെ കാലത്തു കുഗ്രാമമായിരുന്ന നസ്രസിൽപോലും സിനഗോഗ് ഉണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോഴും ബലിയർപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത് ജെരുസലേമിൽ മാത്രമായിരുന്നു. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽനിന്നു ക്രൈസ്തവമതത്തിൽ പ്രവേശിച്ച യുദന്മാർ ദിവ്യബലിയിൽ അധ്യയനകർബാനയും അത്താഴകർബാനയും തമ്മിൽ വൃത്യസ്തങ്ങളായും, വിഭിന്നങ്ങളായും കരുതിയതിൽ അതുതമിപ്പല്ലോ. കാലക്രമേണ, ഈ രണ്ടു ഭാഗങ്ങളും രണ്ടു സമയത്തു നടത്തുന്ന രീതി മാറി ഒന്നിച്ചായി. അപ്പോൾ കർബാനയുടെ പ്രധാന ഭാഗത്തിന്നുമുമ്പു ജ്ഞാനസ്നാനാത്മികളേയും വിശുദ്ധബലിയിൽ സംബന്ധിക്കുവാൻ യോഗ്യരല്ലാത്ത ക്രിസ്ത്യാനികളേയും അനൗഹിച്ചശേഷം പിരിച്ചുവിടുന്ന രീതി നടപ്പിലായി. അയോഗ്യർ വിശുദ്ധരഹസ്യങ്ങൾ ദർശിക്കുകയോ അവയിൽ പങ്കുകൊള്ളുകയോ ചെയ്യരുതെന്ന കാരണത്താൽ പുറത്തിറങ്ങിപ്പോകാൻ അവരോടും വാതിലുകൾ ബന്ധിച്ച് സൂക്ഷിയ്ക്കുവാൻ ഹെവ് പദ്യാക്കോന്നാരോടും ദിയാക്കോൻ കല്പിച്ചിരുന്നതായി കൽദായരീതിയിലെ ക്രമ

ത്തിൽനിന്നു വ്യക്തമായിക്കാണാം. ആധുനികകാലത്തു് ഈ ചടങ്ങിന്നു പ്രായോഗികാത്മമില്ലെങ്കിലും ദിവ്യബലിയോടുള്ള ഭക്തിബഹുമാനങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതായാൽ അതു ബലിക്രമത്തിലുള്ളതു അസംഗതമല്ല. മാരോനീത്താറീത്തിൽ ഇപ്രകാരമൊരു ഭാഗമില്ല. സിറിയൻ, കോപ്റ്റിക് എന്നീ രീതികളിൽ ഇതു ധ്വനിപ്പിക്കുന്ന ചിലഭാഗങ്ങളുണ്ടു്. അർമ്മേനിയൻറീത്തിലും, ബൈസന്റയിൻറീത്തിലും, കൽദായ രീതിലേപ്പോലെ പ്രസ്താവിച്ചാൽ ഈ ഭാഗം. അർമ്മേനിയൻക്രമത്തിൽ ജ്ഞാനസ്നാനാത്മകരം, വിശ്വാസദാർശ്യമില്ലാത്തവർ, പാപികൾ, പാപത്തിന്നു പരിഹാരം മുഴുവൻ ചെയ്തതീരാത്തവർ എന്നിവർ വിശുദ്ധരഹസ്യങ്ങളെ സമീപിക്കരുതെന്നു് ദിയാക്കോൻ മുടക്കുന്നു. അപ്പോൾ വിശ്വാസികളുടെ കുർബ്ബാനയുടെ ആരംഭമായി ഗായകസംഘം ഇപ്രകാരം പാടുന്നു. “കത്താവിന്റെ ശരീരവും, രക്തത്തിന്റെ രക്തവും ഇതാ നമ്മുടെയിടയിൽ സന്നിഹിതമാകാൻ പോകുന്നു. അദൃശ്യശക്തികൾ (ദൈവഭൂതർ), ബലിയുടെ ദൈവം പരിശുദ്ധൻ, പരിശുദ്ധൻ, പരിശുദ്ധൻ എന്നു് ആവർത്തിച്ചാലവിക്കുന്നു.”

സാമൂഹികാപേക്ഷ

വേദപുസ്തകവായനകൾക്കുശേഷമുള്ള പ്രസംഗത്തെതുടർന്നു്, ക്രിസ്ത്യാനികൾ എണ്ണീറുന്നിന്നു് തങ്ങൾക്കും, ലോകം മുഴുവൻ വേണ്ടിയും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുവെന്നു വി. ജസ്റ്റിൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നതായി മുകളിൽ കണ്ടല്ലോ. ആ പ്രാർത്ഥനയാണു് ഇവിടെ പ്രതിപാദ്യം. റോമൻക്രമത്തിൽ നമുക്കു പ്രാർത്ഥിക്കാം എന്നു (OREMUS) കാർമ്മികൻ ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്ന ഒരൊറ്റപദമേ ഇതിന്റേതായി അവശേഷിച്ചിട്ടുള്ളൂ. മാരോനീത്താറീത്തിൽ ഇതെങ്ങനെയോ അന്തർലാപനംചെയ്തു. സിറിയൻറീത്തിൽ കാഴ്ചവച്ചിനുള്ള സെദറായിൽ ഇതു ലയിച്ചുകിടക്കുന്നു. എത്യോപ്യൻകാരും, കോപ്റ്റിക്കത്തോലിക്കരും ഇതുപേക്ഷിച്ചുകളഞ്ഞു. കൽദായറീത്തിൽ അമ്പതുനോമ്പുകാലത്തുമാത്രം ഈ പ്രാർത്ഥന മുഴുവൻ

ചൊല്ലുന്നുണ്ട്. സീറോ—മലബാർ റീത്തിൽ ഇപ്പോൾ ഈ പ്രാ
 ത്ഥനയുടെ ഇടയ്ക്കുള്ള ‘നംസല്ലേ’ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട് ബാക്കിയുള്ള
 ഭാഗം അനുദിനബലിയിൽ ചൊല്ലിവരുന്നു. “നമുക്കെല്ലാവർക്കും
 സന്തോഷത്തോടും ആനന്ദത്തോടുംകൂടെ ഉചിതമായി നിന്നും, ഞ
 ണ്ങളുടെ കർത്താവേ, ഞങ്ങളോടു കൃപചെയ്യണമേ എന്നു പ്രാർത്ഥി
 യ്ക്കാം” എന്നു ശുശ്രൂഷകൻ ചൊല്ലിക്കൊടുത്തു് ആരംഭിക്കുന്ന പ്രാ
 ത്ഥനയാണു് ഇവിടെ വിവക്ഷിക്കുന്നതു്. ഈ പുത്തനിയായിൽ
 ക്രൈസ്തവരുടെ ഐക്യത്തിനും, നിലനില്പിനും, ലോകസമാധാന
 ത്തിനും, കാലാവസ്ഥയുടെ സുസ്ഥിതിക്കും, സഭാമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരു
 ടെ ആരോഗ്യത്തിനുംവേണ്ടി അപേക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. ബൈസന്റ
 യിൻറീത്തിൽ ജ്ഞാനസ്താനാത്ഥികളെ പിരിച്ചുവിട്ടതിനുശേഷമു
 ള്ള പുത്തനിയായും ഇതിൽപ്പെടുന്നതാണു്. കോപ്ററീകറീത്തിൽ
 ഈ പുത്തനിയായ ‘വിശ്വാസികളുടെ കർബാന’യിലാണു്.
 ഞങ്ങളുടെ ദൈവമായ മിശിഹായേ, നിന്നോടു ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥി
 യ്ക്കുന്നു എന്നു ചൊല്ലി കാർമ്മികൻ അതാരംഭിക്കുകയും, ജനങ്ങൾ
 കാരോ നിയോഗത്തിനുശേഷം ‘നാഥാ, ഞങ്ങളോടു കൃപചെയ്യണ
 മേ’എന്നു പ്രാർത്ഥിയ്ക്കുകയുംചെയ്യുന്നു. വളരെ ദൈവ്യമുള്ള നിയോഗ
 പരമ്പരകളിൽചിലതു താഴെചേർക്കുന്നു. സഭയുടെ അസ്ഥിവാദം
 ശക്തിപ്പെടുത്തുക, ഏകവും സത്യവുമായ ഉപവി ഹൃദയങ്ങളിൽ
 വളർത്തുക, സത്യവിശ്വാസം പ്രചരിപ്പിക്കുക, ദൈവികമാഗ്ഗം കാ
 ണിച്ചതരിക, ആത്മീയപാലകരെ നേർവഴിക്കു നടത്തുക, വി
 ശ്വാസികളെ ശക്തമാക്കുക, വൈദികഗണത്തിനു പ്രകാശവും,
 സന്യസ്തർക്കു് ധ്യാനാരൂപിയും നൽകുക, കന്യകകൾക്കു് ശു
 ഭ്രതയും, വിവാഹിതർക്കു് സൗഭാഗ്യജീവിതവും, ധനികർക്കു്
 ഉദാരമനസ്ഥിതിയും, പുണ്യവഴിയിൽ ചരിക്കുന്നവർക്കു് എളിമ
 യും, ദരിദ്രർക്കു് സഹായവും നല്കുക, യുവാക്കൾക്കു് സമീപ
 സ്ഥനായിരിക്കുക, സഭയിലെ ഭിന്നത അവസാനിപ്പിക്കുക, അ
 ബദ്ധസിദ്ധാന്തത്തിന്റെ പ്രബോധകരുടെ നിഗളത്തെ നശിപ്പി
 ക്കുക, നിന്റെ ഏകസഭയിലെ ദൈവികസുതരായി ഞങ്ങളെ ക

ണക്കാക്കുക.... ഇപ്രകാരമുള്ള ഭൂത്തനിരയുടെ പ്രായോഗികവശത്തെ പറ്റി എട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ അബ്രഹാം ബർലിഫെ എന്ന മെത്രാൻ വിവരിക്കുന്നതിപ്രകാരമാണ്: “ക്രിസ്ത്യാനികളായ ഞങ്ങൾ മിശിഹായിൽ ഏകശരീരമാകുന്നു. ഞങ്ങളുടെ കർത്താവിന്റെ കല്പനാനുസരണം എല്ലാ സഹോദരങ്ങൾക്കും വേണ്ടി ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ലൗകികകാര്യങ്ങളിൽ സദാ വ്യാപൃതരായ ഞങ്ങളിൽ പലക്കും പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ സമയമില്ല. ദൈവാലയങ്ങളിൽ വരുമ്പോൾ അവർക്കു പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ അഭിരുചിയില്ല. അഭിരുചിയുള്ളവർ എന്ത് അല്ലെങ്കിൽ എപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്ന് പഠിക്കാത്തവരാണ്. അതിനാൽ അറിവും അഭിരുചിയും ഇല്ലാത്തവർക്കുവേണ്ടി കാരോസ്യസ ചൊല്ലുന്നു. ചുരുങ്ങിയ വാക്കുകളിൽ ഉച്ചരിച്ച് എല്ലാവർക്കും ഇതിൽ പങ്കെടുക്കാം. കർത്താവേ, ഞങ്ങളുടെമേൽ കൃപയായിരിക്കണമേയെന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ അറിഞ്ഞുകൂട്ടാത്തവരായി ആരുമുണ്ടായിരിക്കുകയില്ലല്ലോ.” (1)

സ്നാനാത്മികളെ പിരിച്ചുവിട്ടശേഷം അനാഥരും

ആരംഭിക്കുന്നതിനു മുൻപ്

ബലിവസ്തുക്കൾ ഒരുക്കി അർത്താരയിലേക്കാവഹിക്കുന്നതു കൂടാതെ, അർത്താരപ്രവേശം, കാഴ്ചവയ്പ്പ്, വിശ്വാസപ്രമാണം, വിരിയുന്നശേഷമുള്ള ദിയാക്കോന്റെ അറിയിപ്പുകൾ, സമാധാനചുംബനം എന്നിങ്ങനെ പല ചടങ്ങുകളുമുണ്ട്. ഈ സമയത്ത് ബലിവസ്തുക്കൾ കാഴ്ചവയ്ക്കുന്നതു കൽദായരീതിയിൽ മാത്രമേ ഉള്ളൂവെന്നു മുകളിൽ കണ്ടതാണല്ലോ.

വിശ്വാസപ്രമാണം

ബൈസന്റയിൻരീതിയിൽ സമാധാനചുംബനത്തിനുശേഷവും, മറ്റു റീത്തുകളിൽ അതിനു മുമ്പുമാണ് വിശ്വാസപ്രമാണം. അർമ്മേനിയൻരീതിയിൽ സുവിശേഷവായന കഴിഞ്ഞയുടനെ

ഇതു ചൊല്ലുന്നുണ്ട്. അന്ത്യോക്യൻ പാത്രിയർക്കാ പത്രോസ് ഫുജ്ജർ (470-488) ആണ് കർബാനയിൽ ഇത് ആദ്യമായി കൂട്ടിച്ചേർത്തത്. തുടന്ന് മററു റീത്തുകളിലെല്ലാം ഇതു സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു. “പുത്രനിൽനിന്നും” (FILIOQUE) കൂടി പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ പുറപ്പെടുവെന്ന് വിശ്വാസങ്ങളിൽ ചേർക്കപ്പെട്ടതായാൽ അകത്തോലിക്കർ ഇതു വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ ചൊല്ലുന്നില്ല. പൗരസ്ത്യകത്തോലിക്കർ പലതും ഇതു ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഓരോ സഭയിലും വൈദികമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർക്കു യുക്തമെന്നു തോന്നുന്നതുപോലെ ചേർത്തുചൊല്ലുകയോ, ഉപേക്ഷിക്കുകയോ ചെയ്യാമെന്നതാണ് പൊതുനിയമം.

സമാധാനചുംബനം ബലിയപ്പിക്കുന്നതിനു മുൻപ് സഹോദരരോടു രമ്യപ്പെണമെന്ന നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ശാസനം (മത്തായി 5_23) യനുസരിച്ച് പൗരസ്ത്യറീത്തുകളിലെല്ലാം അനാഥൻ ആരംഭിക്കുന്നതിനു മുൻപ് വിശ്വാസികൾ പരസ്പരം സമാധാനം ആശംസിക്കുന്നു. ഈ ആശയം അർമ്മേനിയൻറീത്തിൽ ഓരോ റീത്തിലും സമാധാനം ആശംസിക്കുന്ന രീതി വ്യത്യസ്തമാണ്. “ക്രിസ്തു നമ്മോടുകൂടെയുണ്ട്. ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യും.” എന്നും ബൈസന്റയിൽറീത്തിലും, ‘സമാധാനം നിന്നോടുകൂടെ. നിന്നോടും നിന്റെ ആത്മാവോടുംകൂടെ’ എന്നു കൽദായറീത്തിലും ആശംസിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ജനങ്ങൾ ചുംബിക്കുന്നതിനു പകരം കരങ്ങൾ കൂപ്പി അപരന്റെ കൈകൾക്കുള്ളിൽ വച്ചുശേഷം സ്വന്തകരങ്ങൾ ചുംബിക്കുകയോ (കൽദായർ) അപരന്റെ കരങ്ങൾ സ്പർശിച്ച് സ്വന്തം കരങ്ങൾ ചുംബിക്കുകയോ, (കോപ്റ്റിക്) തലകുനിച്ചാചാരംചെയ്ത മാത്രമോ (എത്യോപ്യൻ) ചെയ്യുന്നു. സിറിയൻറീത്തിലുള്ളവർ കൽദായറീത്തിൽ ചെയ്യുന്നതുപോലെയോ, ഡീക്കൻ വ്യാപിപ്പിക്കുന്ന ധൂമം കൈകൊണ്ടു സ്വീകരിച്ചു മുഖത്തോടടുപ്പിച്ചോ, സ്നേഹചുംബനം സ്വീകരിക്കുന്നു. സിറോ-

മലബാറുകാരുടെയിടയിൽ കൽദായരുടെയിടയിലുള്ളതുപോലെ 'കസ്തുരി'കൊടുക്കുന്നു. (1)

കോപ്റ്റിക്, എത്യോപ്യൻ എന്നീ രീതികളിൽ ലത്തീൻ രീതിയിലേതുപോലെ കത്താപ്പു നിങ്ങളോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ. എന്ന ആശംസാവാചകം ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം കാർമ്മികൻ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. സാധാരണയായി സമാധാനം നിങ്ങളോട് (എല്ലാവരോടും)കൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ എന്നതാണ് പൗരസ്ത്യ രീതികളിലെ ആശംസാവാചകം.

അനാഫറ

ഈ പഠനത്തിൽ പ്രധാനമായും നാം കണക്കിലെടുക്കുന്നത് ഓരോ രീതിയിലേയും പ്രമുഖമായ അനാഫറയാണ്. ഇപ്രകാരം സിറിയൻരീതിയിൽ (മലങ്കരരീതിയിലും) വി. യാക്കോബിന്റേയും മാരോനീത്താറീതിയിൽ "റോമൻസഭയുടേയും", കോപ്റ്റിക്രീതിയിൽ വി. ബസിലിന്റേയും, എത്യോപ്യൻരീതിയിൽ 'ഗ്രീഹാനാരുടേയും', ബൈസന്റയിൻരീതിയിൽ വി. ക്രിസോസ്റ്റോമിന്റേയും, കൽദായരീതിയിൽ 'അദായിയുടേയും മറിയുടേയും', അന്ത്യനിയൻരീതിയിൽ വി. അത്താനാസിയൂസിന്റേയും നാമത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്ന അനാഫറകളാണ് നമ്മുടെ പഠനവിഷയം. ഇവ കൂടാതെ ഓരോ രീതിയിലും ഉപയോഗത്തിലിരിക്കുന്നതോ, ഉപയോഗത്തിലിരുന്നതോ ആയ അനാഫറകളുമുണ്ട്. ഇപ്രകാരം സിറിയൻരീതിയിൽ അറുപത്തിനാല് അനാഫറകൾ (2) കാണാം. അവയിൽ ആമീദായിലെ മെത്രാനായ ദിവന്നാസിയോസ് ബർസലീബിയുടെ നാമത്തിലറിയപ്പെടുന്ന അനാഫറ പോലെ ചിലതിൽ കൗടാശികവാക്കുകൾ ഇല്ല. 1922-ൽ അടി

(1) 'കസ്തുരി' എന്നല്ല ദസ്തുർ എന്നാണ് ശരിയായ പദം. ഈ പേർഷ്യൻപദത്തിന് 'കടപ്പെട്ടത്' എന്നാണർത്ഥം. നാം മറുജീവരോടു ക്ഷമിയ്ക്കുവാൻ കടപ്പെട്ടവരാണല്ലോ?

(2) ഇവയിൽ 39 എണ്ണത്തിന് cfr. Renaudot op cit. t. II PP 45-560 ക്രിസ്തുവിന്റെ 72 ശിഷ്യന്മാരെപ്പോലെ 72 അനാഫറകൾ ഈ രീതിയിലുണ്ടെന്നു Mgr. Hindo പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. Cfr. Disciplina Antiochena Antiqua, (syri) t III P. 181.

ച്ച സിറിയൻ കുർബാന ക്രമത്തിൽ വി. യാക്കോബു, വി. യോഹന്നാൻ, പത്രണ്ടു് അപ്പസ്തോലന്മാർ, വി. മക്കോസു, വി. എവുസ്താസിയുസു, വി. ബേസിൽ, വി. ക്ലിഡോസു എന്നീ പേരുകളിലറിയപ്പെടുന്ന അനാഥരകളും, ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ചയ്ക്കുള്ള കുർബാനക്രമവുമേ ചേർത്തിട്ടുള്ളൂ.

മാറോനീത്താ 1635-ലെ തക്കായിൽ പതിനാലു് അനാഥരകൾ ചേർത്തിരുന്നെങ്കിലും അതിനു് ശേഷമുള്ള അഞ്ചു പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിൽ 'സർവ്വസഭകളുടേയും മാതാവായ വിശുദ്ധ റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ക്രമം', എല്ലാ അപ്പസ്തോലന്മാരുടേയും തലവനായ വി. പത്രോസു, പത്രണ്ടു ഗ്രീഹന്മാർ വി. യാക്കോബു, വി. യോഹന്നാൻ, വി. മക്കോസു, വി. സിക്സ്തസു, അന്ത്യോക്യൻ പാത്രിയർക്കായാല മാറോ എന്നിങ്ങനെ എട്ടു് അനാഥരകളേ ഉള്ളൂ. ഇവയിൽ വി. യാക്കോബിന്റേയും, വി. യോഹന്നാന്റെ (പരിശുദ്ധകന്യകമറിയത്തിന്റെ തിരുനാളുകൾക്കുള്ളതു്)യും അനാഥരകൾ സിറിയൻറീതിലുള്ളവതന്നെ. 1952-ലെ തക്കായിൽ അവസാനത്തേതായി കൊടുത്തിരുന്ന വി. പത്രോസിന്റെ നാമത്തിലറിയപ്പെട്ടിരുന്ന അനാഥര നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയെ പ്രത്യേകം ആകർഷിക്കുന്നതാണു്.

'ശറർ' (പ്രബലപ്പെട്ടു) എന്നവാക്കോടുകൂടി ആരംഭിക്കുന്ന ഈ അനാഥര പിന്നീടുകൂടി തക്കുകളിൽ വി. കുർബാന മുഴുവൻ ആരാധനാക്രമത്തിനനുസരണം അപ്പിസ്തോത്ത ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ചപോലുള്ള ദിവസങ്ങളിലെ ക്രമത്തിനായി (Liturgy of the Pre-sanctified) മാത്രം നീക്കിവച്ചു. മാറോനീത്താസഭയിൽ ഏതാണ്ടുപയോഗമില്ലാതെയായിട്ടുള്ള ഈ അനാഥര, കൽദായറീതിലെ ആദായിയുടേയും, മാറിയുടേയും നാമത്തിലുള്ള അനാഥരയുടെ പരിഷ്കരിച്ച പതിപ്പെന്നു തോന്നിക്കത്തക്കവിധം അതിനോടുവളരെ സാധർമ്മ്യം വഹിക്കുന്ന ഒന്നാണു്. (1)

(1) സീറോമലബാർ സഭയുടെ പുനരുദ്ധരിക്കപ്പെട്ട കുർബാനയിൽ കൗദാശികവാക്കുകളുടെ സ്ഥാനനിസ്തം സാധൂകരിക്കാൻ ഈ അനാഥര സഹായിക്കുന്നു.

Cfr. Vellian op.cit. P: 69.

കോപ്റ്റിക് റീത്തിൽ : വി. ബേസിൽ, ഗ്രീഗറിനസ്സി
യാൻസൻ, വി. കൂരില്ലോസ് എന്നിവരുടെ പേരിൽ അറിയപ്പെ
ടുന്ന മൂന്ന് അനാഫരകളെ ഇപ്പോൾ ഉപയോഗത്തിലുള്ളു. 1945-
ലെ എത്യോപ്യൻ കർബാനക്രമത്തിൽ പതിനെട്ട് അനാഫര
കൾ (ഒന്ന് അനുബന്ധത്തിലാണ്) ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

ബൈസൻറയിൻ റീത്തിൽ : ഒൻപതാം നൂറ്റാണ്ടു മുത
ലെങ്കിലും ഉപയോഗിച്ചുപോരുന്നതാണ് വി. ക്രിസോസ്റ്റോം, വി.
ബേസിൽ എന്നിവരുടെ പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന അനാഫരകളും
അമ്പതുനോവിലെ ചില ദിവസങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന
(Presanctified) മറ്റൊരു കർബാനയും.

കൽദായറീത്തിൽ : മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ
ഇപ്പോൾ അദായി, മാറി എന്നീ അപ്പസ്തോലന്മാർ, തെയഡോർ,
നെസ്തോറിയൂസ് എന്നീ മൂന്ന് അനാഫരകളേ ഉള്ളൂ. ഇവയിൽ
ആദ്യത്തേതു മാത്രമേ സീറോ മലബാർ റീത്തിലെ പുനരുദ്ധരിയ്ക്ക
പ്പെട്ട ക്രമത്തിൽ അച്ചടിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ഉദയംപേരൂർ സുനഹദോസ്
നാലാമതൊരു ദിയോറിന്റെ അനാഫര—അനാഫരയെപ്പറ്റി
പറയുന്നുണ്ട്. എബദ്യേശു (1298) ഈ നാലിനും പുറമേ ബർ
സുമ, നർസെ എന്നിവരുടെ അനാഫരകളെപ്പറ്റി പറയുന്നുണ്ട്.

അർമേനിയൻ റീത്തിൽ : പണ്ട് പത്തു് അനാഫരകളെ
ങ്കിലും ഉണ്ടായിരുന്നതായി പറയപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ, ഇന്ന് വി.
അത്തനാസിയൂസിന്റേതു് മാത്രമേ ഉള്ളൂ.

സാധാരണയായി അനാഫരകൾ ആരംഭിയ്ക്കുന്നത് “നമ്മുടെ
കർത്താവീശോമിശിഹായുടെ കൃപയും പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ
സ്നേഹവും പരിശുദ്ധാത്മാവായ ദൈവത്തിന്റെ സംസർഗ്ഗവും നാ
മെല്ലാവരോടുംകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ” എന്ന വി. പത്രോസ്
ശ്ലീഹായുടെ ആശംസയോടുകൂടെയാണ്. അതിനെ തുടർന്ന്,
“നിങ്ങളുടെ ബോധങ്ങൾ ഉന്നതങ്ങളിലേയ്ക്കുയരട്ടെ.....സകല
ത്തിന്റേയും നാഥനായ ദൈവത്തിന് ബലി അർപ്പിയ്ക്കപ്പെടുന്നു....
ഇതു് ന്യായവും യുക്തവുമാകുന്നു.” എന്നീ ആശയമുള്ള Sursum

dialogue ആലപിക്കപ്പെടുന്നു. പിന്നീടുള്ള പ്രാർത്ഥനകളിൽ സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുകയും ‘പരിശുദ്ധൻ പരിശുദ്ധൻ’ എന്നും സദാ സ്തുതിക്കുന്ന മാലാഖമാരെ സ്തുതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പരിശുദ്ധനായ ദൈവത്തിന്റെ മനുഷ്യാവതാരവും, പരിത്രാണകർമ്മവും സ്തുതിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥനകളാണ് പിന്നീട് ചൊല്ലുന്നത്. അതിൽ അന്തിമാത്മാഭിവാദനവും കൂടാശസ്ഥാപനവും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന കൗടാശികവാക്യങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്നു. കർമ്മികൾ അതുയന്നുപരത്തിൽ ചൊല്ലുന്നു. പൗരസ്ത്യകർബാനകളിലെല്ലാം അന്ത്യാത്മാഭിവാദനം ആരംഭിക്കുന്നത് “ഒറ്റിക്കൊടുക്കപ്പെട്ട രാത്രിയിൽ....” എന്നാണ്. പാശ്ചാത്യരീതിയിൽപ്പെട്ട മൊസാറബിക്കറീത്തിലും ഇപ്രകാരമാണെങ്കിലും മറ്റൊല്ലാ ലത്തീൻ രീതികളിലും “പീഡാനഭവത്തിന്റെ തലേദിവസം” എന്നാണ് ആരംഭിക്കുക. കൗടാശികവാക്യങ്ങൾ അവസാനിക്കുന്നത് “നിങ്ങൾ എന്റെ നാമത്തിൽ ഒന്നിച്ചുകൂടുമ്പോൾ, ഞാൻ ചെയ്ത ചെയ്യുവിൻ” എന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ കല്പനയോടെയാണ്. പിന്നീട് പരിത്രാണകർമ്മമെല്ലാം ഓരോന്നോരോന്നായി അനുസ്മരിക്കുന്നു (Anamnesis). തുടന്ന് റൂറാക്ഷണമാണ് (epiclesis) (2) കർബാന സ്വീകരിക്കുന്നവരിൽ വിശേഷഫലങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കത്തക്കവിധം, പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ ബലിവസ്തുക്കളിൽ പ്രവർത്തിക്കണമെന്നതാണ് ഈ പ്രാർത്ഥനയുടെ ആശയം. (3) ‘സീറോ-മലബാർസഭയുടെ കർബാനക്രമത്തിൽ റൂറാക്ഷണം ഇപ്രകാരമാ

(1) സീറോ-മലബാർ രീതിനുസരിച്ചുള്ള പ്രാർത്ഥനയാണ് ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

(2) കൽദായരീതിയിലും സീറോ-മലബാർ രീതിയിലും റൂറാക്ഷണത്തിനു മുൻപു മദ്ധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥനയുണ്ട്.

(3) യഥാർത്ഥസാന്നിദ്ധ്യം (Real Presence) റൂറാക്ഷണം സൃഷ്ടിക്കുന്നുവെന്നോ സാന്നിദ്ധ്യം പൂർണ്ണമാകാൻ റൂറാക്ഷണം കൂടി കൗടാശികവാക്യങ്ങളോടു ചേരണമെന്നോ ഉള്ള അർത്ഥങ്ങൾ കൂടി ഈ വാക്കിനു ചില അർത്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടാകാം. ഇതേപ്പറ്റി കത്തോലിക്കാസഭയും ഓർത്തഡോക്സ്സഭയും തമ്മിൽ വലിയ വിവാദങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

ണം. “കർത്താവേ, നിന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവു” എഴുന്നള്ളി വരട്ടെ. കടങ്ങളുടെ പൊരതിയും, പാപങ്ങളുടെ മോചനവും മരിച്ചവരിൽ നിന്നുള്ള ഉത്ഥാനത്തിന്റെ വലിയ പ്രത്യംഗവും, നിന്റെ സന്നിധിയിൽ പ്രീതിജനകമായവിധം വർത്തിച്ച എല്ലാവരും ഒന്നിച്ചുള്ള സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിലെ നവമായ ജീവിതവും ഞങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി നിന്റെ ദാസന്മാരുടെ ഈ ബലിയിൽ അവൻ (പരിശുദ്ധാത്മാവി) ആവശിച്ചു, അതിനെ ആശീർവ്വദിക്കുകയും പവിത്രീകരിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ.” അടുത്തതായി മരിച്ചവരുടെ ആത്മശാന്തിക്കും, ജീവിക്കുന്നവരുടെ, പ്രത്യേകിച്ചു സഭാമേലധ്യക്ഷന്മാരുടെ സുസ്ഥിതിക്കും, വിശുദ്ധരുടെ ബഹുമാനത്തിനുമായി ദിവ്യബലി കാരണമാകണമെന്ന ആശയമുള്ള മാധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥനയാണ് (Prayer of Intercession). അനാഥരായ അവസാനിക്കുന്നതു് ഒരു സ്ത്രീയുടെ കാനോന (doscology) കൊണ്ടാണ്. സീറോ-മലബാർ റീത്തിലെ ഒന്നാം അനാഥരായിൽ അതിപ്രകാരമാണ്. “നീ ഞങ്ങൾക്കു ചെയ്തിട്ടുള്ള എല്ലാ സഹായങ്ങൾക്കും അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കുംവേണ്ടി ഞങ്ങൾ നിനക്കു സ്തുതിയും ബഹുമാനവും കൃതജ്ഞതയും ആരാധനയും സമർപ്പിക്കുന്നു. ഇപ്പോഴും എപ്പോഴും എന്നേക്കും.” അനാഥരായുടെ പൊതുവായ ക്രമമാണ് മുകളിൽ പ്രതിപാദിച്ചതു്. ഇനി ഓരോ റീത്തിലുമുള്ള പ്രത്യേകതകൾ കാണാം.

ബൈസന്റീൻ റീത്തിൽമാത്രം കൗടാശികവാക്കുകൾ നീക്കി അനാഥരായുടെ ബാക്കിഭാഗം കാർമ്മികൻ താണസ്വരത്തിൽ ചൊല്ലുന്നു.

അർമേനിയൻ റീത്തിൽ കൗടാശികവാചകങ്ങൾക്കുശേഷം പിതാവിനോടും, കല്പനാനുസ്മരണക്കുശേഷം പുത്രനോടും ഹൃദാക്ഷണത്തിനുശേഷം പരിശുദ്ധാത്മാവിയോടും ഓരോ പ്രാർത്ഥനയുണ്ടു്. അർമേനിയൻ അകത്തോലിക്കരുടെ കർബാനക്രമത്തിൽ പരിശുദ്ധമാക്കപ്പെട്ട അപ്പം “പരിശുദ്ധാത്മാവിയുടെ അനുഗ്രഹം

ഹംവഴി,നാഥനായ ഈശോമിശിഹായുടെ ശരീരമായി തീരുന്നു”
വെന്നും റൂഹാക്ഷണപ്രാർത്ഥനയിലുണ്ട്.

സിറിയൻ, മാറോനീത്താ എന്നീ റീത്തുകളിൽ “കത്താവേ,
നിന്റെ മരണത്തെ ഞങ്ങൾ ഓർക്കുകയും നിന്റെ ഉയർത്തപ്പെടുന്നേല്പി
നെ ഞങ്ങൾ ഏറ്റുപറയുകയും.....ചെയ്യുന്നു”വെന്നും കൗദാശി
കവാക്കുകൾക്കുശേഷം ചൊല്ലുന്നുണ്ട്. ഇതേ സ്ഥാനത്തു ഈ പ്രാ
ർത്ഥന എത്യോപ്യൻ, കോപ്റ്റിക് എന്നീ റീത്തുകളിലും കാണാം.
ഈ റീത്തിലെ റൂഹാക്ഷണം പ്രത്യേകശ്രദ്ധയർഹിക്കുന്ന
താണ്. കൈകൾ പ്രത്യേകതരത്തിൽ ബലിവസ്തുക്കളുടെമേൽ
ചലിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, പരിശുദ്ധാരൂപിയെ അഭിസംബോധനം
ചെയ്തു പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ ശുശ്രൂഷകൻ “ജീവനുള്ള പരിശുദ്ധ
റൂഹ.....ഇറങ്ങി, വസ്തുപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ പരിശുദ്ധകർബാന
മേൽ പൊരുന്നി ആവസിച്ച് അതിനെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്ന ഈ നാഴി
കു എത്ര ഭയങ്കരവും ഈ സമയം എത്ര ഭ്രമിക്കത്തക്കതുമാകുന്നു”
വെന്നു വിജ്ഞാപനംചെയ്യുന്നു. മാധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥന സഭാപിതാക്ക
ന്മാർ, ജീവിക്കുന്നവർ, സഹോദരന്മാർ, രാജാക്കന്മാർ, വിശുദ്ധർ,
മല്ലാനാരും മരിച്ചവരും എന്നിങ്ങനെ ആരായിട്ടു തിരിച്ചിരിക്കുന്നു.
കാമ്മികൻ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ ശുശ്രൂഷി നിയോഗം അറിയിക്കുക
യും ജനങ്ങൾ ‘കുറിയേലയിസോൻ’ എന്നുത്തരിക്കുകയും ചെ
യ്യുന്നു.

കോപ്റ്റിക്, എത്യോപ്യൻ എന്നീ റീത്തുകളിൽ അന്ത്യ
ത്താഴവിവരണത്തിനും കൗദാശികവാക്കുകൾക്കുമിടയ്ക്കു് പല പ്രാ
വശ്യം ജനങ്ങൾ തങ്ങളുടെ വിശ്വാസം ഏറ്റുപറയുന്നു. “ഞങ്ങൾ
വിശ്വസിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ ഏറ്റുപറയുന്നു. ഞങ്ങൾ ‘മഹത്വപ്പെട്ട
തുന്നു’ എന്നു ചൊല്ലി ഏറ്റുപറയുന്നുണ്ട്. ‘ആമ്മേൻ’, ‘അത
പ്രകാരമാകുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു’ എന്നിവയാണ്
തത്സമയം ആവർത്തിച്ചുചൊല്ലുന്ന വിശ്വാസപ്രകരണങ്ങൾ.

കൽദായ, സീറോ-മലബാർ റീത്തുകളിൽ റൂഹാക്ഷണത്തി
നു മുമ്പാണ് മാധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥന എന്നു മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടു
ണ്ടല്ലോ.

സഹകാർമ്മികാർബ്ബാന

(Concelebration)

ബൈസന്റയിൻ റീത്തിൽ പല വൈദികർ ഒന്നിച്ചു ഒരര ഞ്ഞാരയിൽ ഒരപ്പവും ഒരു കാസായും മാത്രം ഉപയോഗിച്ചു ദിവ്യബലി അർപ്പിക്കാറുണ്ടു്. കാർമ്മികൻ ചൊല്ലേണ്ട പ്രാർത്ഥനകൾ അവർ ഭാഗിച്ചു മാറിമാറി ചൊല്ലുന്നു. ഇതിൽ എല്ലാവരും കാർമ്മികന്മാരാണ്. ദിവ്യബലി ഇപ്രകാരം ചൊല്ലുന്നതിന്നു് സഹകാർമ്മികാർബ്ബാന എന്നു പറയുന്നു. ഈ ബലിയിൽ ബൈസന്റയിൻ റീത്തിൽപ്പെട്ട കത്തോലിക്കാവൈദികർ എല്ലാവരും കൗദാശികവാക്യം (consecration) സ്വരത്തിൽ ചൊല്ലുന്നു. ഓത്തുഡോക്സുകാരുടെയിടയിൽ സാധാരണമായി പ്രധാന കാർമ്മികൻ സ്വരത്തിൽ ചൊല്ലുകയും സഹകാർമ്മികന്മാർ താണസ്വരത്തിൽ ചൊല്ലുകയോ ബലിവസ്തുക്കളുടെ നേർക്കു കൈയമുണ്ടുകയോ മാത്രം ചെയ്യുന്നു.”

സിറിയൻ റീത്തിൽ പല വൈദികർ ഒന്നിച്ചു ബലിയർപ്പിക്കുമ്പോൾ ഓരോ വൈദികനും ഓരോ പ്രത്യേക ആരംഭത്താരയും, ബലിവസ്തുക്കളുമുണ്ടു്. പ്രാർത്ഥനകളും, ക്രിയകളും ഒരുമിച്ചു ഒരു പോലെ നടത്തുമെന്നുമാത്രം. സീറോ മലങ്കരക്കാരുടെയിടയിലുള്ള മൂന്നുത്തരങ്ങൾക്കു് ഇത്തരത്തിലുള്ളതാണു്.

കൽദായരുടെയിടയിൽ സഹകാർമ്മികാർബ്ബാന ഉണ്ടായിരുന്നതായി അറിവില്ല. ദിവ്യബലിയുടെ സമയത്തു് ആർച്ചു ഡീക്കൻ ഒരു വൈദികനെ മെത്രാണേറയും, സമൂഹം മുഴുവനേറയും നാമത്തിൽ ബലിയർപ്പിക്കാൻ നിയോഗിച്ചിരുന്നുവെന്നതാണു് ഏറ്റവും പഴയ സമ്പ്രദായം.

ലത്തീൻ റീത്തിൽ പുരാതനകാലത്തു മെത്രാണോടുകൂടി വൈദികർ സഹകാർമ്മികാർബ്ബാന (concelebration) നടത്തിയിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഗുരുപ്പട്ടം സ്വീകരിച്ചശേഷം നവവൈദികർ മെത്രാണോടുകൂടി സഹകാർമ്മികന്മാരായി ദിവ്യബലി അർപ്പിക്ക

നാണ്ടു. ലിയോൺറീത്തിൽ മാത്രം പെസഹവ്യാഴാഴ്ച പൊന്തിഫിക്സിൽ കുർബാനയിൽ സഹായിക്കുന്ന ആറു വൈദികരും സഹകാർമ്മികരായി ദിവ്യബലി അർപ്പിക്കുന്നു. (1)

ബൈസന്റയിൻറീത്തിൽ മെത്രാന്മാരും വൈദികരും ഒന്നിച്ചു് അർത്താരയ്ക്കു ചുറ്റും നിന്നു സഹകാർമ്മികബലിയുപ്പണം നടത്തുന്നു. ബൈസന്റയിൻറീത്തിൽപ്പെട്ട ഗ്രീക്കു, സ്രാവോണിക്, റുമേനിയൻ തുടങ്ങി വിവിധഭാഷകളിൽ ബലിയർപ്പിക്കുന്ന കാർമ്മികന്മാർ ഒന്നിച്ചു് ഇപ്രകാരം ബലിയർപ്പിക്കുമ്പോൾ സാധാരണമായി എല്ലാവരും കൗടാശികവാക്കുകൾ ഗ്രീക്കുഭാഷയിൽ തന്നെ ചൊല്ലുന്നു.

അർമ്മേനിയൻറീത്തിൽ സഹകാർമ്മികബലിയുപ്പണം ഇല്ല. 1736ലെ ലിബനോൻസൂനഹദോസിൽ ചില പ്രത്യേകാവസരങ്ങളിൽ മാത്രം മാറോനീത്താറീത്തിൽ സഹകാർമ്മികബലി മതിയെന്നു തീരുമാനിച്ചു. കോപ്റ്റിക്റീത്തിൽ രണ്ടു വൈദികർ സഹകാർമ്മികരായി ദിവ്യബലിയർപ്പിക്കുന്നതു സാധാരണമായിരുന്നെങ്കിലും 1898 ലേ അലക്സാൻഡ്രിയൻ സൂനഹദോസ് ഈ രീതി ആഘോഷാവസരങ്ങളിൽ മതിയെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. ഇപ്പോൾ സഹകാർമ്മികക്കുർബാന കോപ്റ്റിക്റീത്തിൽനിന്നു അന്തർജ്ഞാനം ചെയ്തുവരുന്നു.

റോമൻറീത്തിൽ മെത്രാഭിഷേകാവസരത്തിലേ സഹകാർമ്മികർ വി. കുർബാന രണ്ടു സാമൂഹ്യങ്ങളിലും സ്വീകരിക്കുന്നുള്ളു.

കൗടാശികവാക്കുകൾ

കൽദായറീത്തു് കൂടാശസ്ഥാപനവാക്യങ്ങളു (The words of Institution)യുടെ അഭാവം നിമിത്തം ആരാധനാക്രമശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ (Liturgiologists) പ്രത്യേക ശ്രദ്ധപതിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണു് കൽദായക്കുർബാനക്രമത്തിന്റെ പുരാതനകൈയെഴുത്തുപ്രതി

1) Frere w. The principles of Religious ceremonial, London, 1928; P. 59

കരം— കർത്താക്കളോടുകൂടിയും സിറോമലബാർകാരുടേയും ഇടയിൽ ഉപയോഗത്തിലിരുന്നതും “അപ്പസ്തോലനാരായ അദായിയുടേയും മാറിയുടേയും” നാമത്തിലുള്ള കർബാനയാണ് ഇവിടെ പ്രതിപാദനം. മലബാറിലെ മെത്രാനായിരുന്ന മാർ യശുപ്പ് 1569 നുമുമ്പ് (a) എഴുതിയ കർബാനക്രമത്തിൽ (1) ദിവ്യബലികരം തുടങ്ങുന്നതിനുമുമ്പ്, ആദ്യത്തെ പുറത്താളിന്റെ അകവശത്തു് അത് എഴുതിച്ചേർത്തിരിക്കുകയാണ്. ഏതായാലും ഇതുവരെ ലഭിച്ചിട്ടുള്ള പുരാതനകൈയെഴുത്തുപ്രതികളിൽ കൗടാശികവാക്യങ്ങൾ ഇല്ലെന്നതു യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. പ്രധാനപ്പെട്ട ഈ അനാഫറയിൽ കൗടാശികവാക്യങ്ങൾ കാണാത്തതിന്റെ കാരണം ആരാഞ്ഞതിൽ പലരും പല അനുമാനങ്ങളിലെത്തി. ആദിമകാലത്തു് കർബാനയിൽ കൗടാശികവാക്യങ്ങൾ ചേർത്തില്ലായിരിക്കാം എന്നു ചിലർ ഈ ഹിച്ചതുടങ്ങി. (2) ഇതിനുപോൽബലകമായി കാണിക്കുന്ന കാരണങ്ങൾ ദുർബലങ്ങളാണ് (3) തന്നെയുമല്ല, മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിലെഴുതിയ Apostolic Tradition ലേ കർബാനക്രമത്തിൽ കൗടാശികവാക്യങ്ങളുണ്ടാകാം. വേറൊരു മാനം ഈ കർബാനയിൽ കൗടാശികവാക്യങ്ങൾ ചൊല്ലിയിരുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണ്. എന്നാൽ അഗ്രാത്ത്, അഗ്രേം എന്നിവരുടെ പൗരാണികസാക്ഷ്യം ഇതിനെതിരാണ്. (4) എന്നാൽ, ഏ

(1) Vatican syr. Codex 66. ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസിനു മുമ്പുവെച്ചുമെങ്കിലും മുമ്പു എഴുതപ്പെട്ട ഈ കൈയെഴുത്തു പ്രതി സീറോ—മലബാർ കർബാനക്രമം പുനരുദ്ധരിക്കുന്നതിനു വളരെ സഹായകമായിട്ടുണ്ട്.

(2) Dix, The shape of the liturgy... P. 240

(3) Chricton, “The shape of the liturgy: A Review”, Magnificat, 1946, PP.1-7.

(4) മറ്റു വാദമുഖങ്ങളോടുംകൂടി ഇതേപ്പറ്റിയുള്ള വിശദീകരണത്തിനു് Cfr. Vellian op. cit pp. 64-70

റം സ്വീകാര്യമായിത്തോന്നുന്നത് എഴുതിച്ചേക്കാതെ ചൊല്ലിയിരുന്നുവെന്ന അനുമാനമാണ്. അഹിതങ്ങളായവയുടെ സാമീപ്യം മൂലം വസ്തുക്കൾ നിഷ്പ്രയാസം അശുദ്ധമാകുന്നുവെന്നൊരശയം യഹൂദന്മാർക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നു വേദപുസ്തകത്തിൽനിന്നും 'മിഷ്ന'യിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കാം. 'മിഷ്ന' ഇപ്രകാരം വാമൊഴിയായി സൂക്ഷിച്ചിരുന്നതു പവിത്രതയേപ്രതി ആയിരുന്നു. (2) ക്രിസ്തപണ്ഡത്തിന്റെ ആദ്യശതകങ്ങളിൽ യഹൂദജനങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ ഉടലെടുത്ത ഈ കുർബ്ബാനയിലെ പരമപ്രധാനമായ കൗടാശികവാക്യങ്ങൾ 'വരമൊഴിയാക്കാതെ' ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ ഓർമ്മയിൽനിന്നു ചൊല്ലിയിരിക്കാം. (3) ഇപ്രകാരമൊരു രീതി പവിത്രമായതു ലിഖിതമാക്കാതെ ഓർമ്മയിൽ സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന (സ്മൃതി) ഇൻഡ്യക്കാരുടെയിടയിൽ, അനുസ്മൃതം തുടരാൻ വിഷമം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

മൊസാറബിക് ആരാധനക്രമത്തിൽ ആകെ രണ്ടു കൈയെഴുത്തു പ്രതികളിൽ മാത്രമേ കൗടാശികവാക്കുകൾ കാണുന്നുള്ളൂ. (4) അതിൽനിന്നും മറ്റു കൈയെഴുത്തുപ്രതികൾ ഉപയോഗിച്ചു ചൊല്ലിയവരാരും കൗടാശികവാക്കുകൾ ചൊല്ലിയിരുന്നില്ല എന്നു ആരും വാദിച്ചിട്ടില്ല. അന്ത്യോക്യൻറീതിൽപ്പെട്ട ചില അനാഥരകളിലും കൗടാശികവാക്കുകളില്ലെന്നു മുകളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ? (5)

(2) 'മിഷ്ന' എന്ന സംജ്ഞ "മനുപാരം പഠിക്കുക" എന്നർത്ഥമുള്ള ഹീബ്രു ധാതുവിൽനിന്നാണ് Cfr. Mishnayoth, Vol I P. 5 London 1951

(3) Dalmais: Eastern Liturgies; New York, 1961, P. 90 Botte, 'Lanaphore chaldeenne des Apotres; orient Christ. Periodica XV pp. 259-276, Rome 1949.

(4) Toledo Ms. Lileer ordinum of silos.

(5) ദിവന്നാസിയൂസ് ബർസലിബിയുടെ അനാഥരയിൽ അന്ത്യോത്താഴവിവരണമുണ്ടെങ്കിലും കൂടാതെ സ്ഥാപനവാക്കുകൾ ഇല്ല.

വിശുദ്ധകർബാനസപീകരണംവരെ : വി. ജസ്റ്റിന്റെ കർബാന വിവരണത്തിൽ കൗദാശികവാക്കുകളെത്തുടർന്ന് വി. കർബാനസപീകരണം നടക്കുന്നതായിട്ടാണ് നാം മുകളിൽ കണ്ടത്. എന്നാൽ, ഇവയ്ക്കു രണ്ടിനുമിടക്കു നാം ധാരാളമായോടുകൂടി കർത്തൃപ്രാർത്ഥനയും വിഭജനകർമ്മവും (Fraction) കടന്നുകൂടി. ഇപ്പോൾ ഇവ കൂടാതെ മറ്റു പ്രാർത്ഥനയും ക്രിയകളും (വിഭജനം, കലർത്തൽ-commixture) കർബാനയുടെ ഈ ഭാഗത്തുണ്ട്. (1) വിശുദ്ധവസ്തു വിശുദ്ധക്കു യോജിച്ചതാകുന്നു (sancta sanctis) എന്ന മുന്നറിയിപ്പോടെ ജനങ്ങളെ ദിവ്യകാരുണ്യസപീകരണത്തിനു ക്ഷണിക്കുന്നതും, അതിനു മറുപടിയായി ജനങ്ങൾ ത്രീത്വത്തിലുള്ള വിശ്വാസം ഏറ്റെടുക്കുന്നതും എല്ലാ പൗരസ്ത്യരീതികളിലും ഇന്നു നടപ്പുണ്ട്. (2) ബൈസന്റയിൻറീത്തിൽ തിരുവോസ്തി നാലായിട്ടു മുറിച്ചു ഒരുഭാഗം തിരുരക്തത്തിൽ ഇടുന്നു. ഒരുഭാഗം കാർമ്മികനും ശുശ്രൂഷികളും, രണ്ടുഭാഗങ്ങൾ ജനങ്ങളും കൈക്കൊള്ളുന്നു. വിശുദ്ധകർബാന സപീകരണത്തിനുമുമ്പ് തിരുരക്തത്തിൽ അല്പം ചൂടുവെള്ളം (Zeon) ചേർക്കുന്ന രീതി ബൈസന്റയിൻറീത്തിൽ മാത്രമേ ഉള്ളൂ. 'പരിശുദ്ധാരൂപിയാൽ സംപൂർണ്ണമായ വിശ്വാസതീവ്രത' എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് ദിയാക്കോൻ കുരിശാകൃതിയിൽ ചൂടുവെള്ളം ഒഴിക്കുന്നത്. ഇതിന്റെ ഉത്ഭവത്തെപ്പറ്റിയും, സൂചനാർത്ഥത്തെപ്പറ്റിയും വിവിധാഭിപ്രായം

(1) കർബാനയ്ക്കു വലിയ അപ്പം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് വിശ്വാസികളുടെ കർബാനസപീകരണത്തിന് അതു ചെറുകഷണങ്ങളാക്കേണ്ടിവന്നു. ഈ ക്രിയയ്ക്കു ചില്ലാലങ്ങളിൽ സൂചനാർത്ഥങ്ങൾ നൽകപ്പെട്ടു. അതിനോടനുബന്ധിച്ചു ക്രമേണ പ്രാർത്ഥനകളും ചേർത്തുണ്ടായതാണ് ഇന്നത്തെ വിഭജനശുശ്രൂഷ.

(2) പാശ്ചാത്യരീതികളിൽ മൊസാരബിഷപ്പറീതിലേ ഇതു കുമുളളൂ.

യങ്ങളുണ്ട്. അർമേനിയൻ ക്രമമനുസരിച്ച് വിഭജനത്തിനു മുമ്പ് ബലിവസ്തുക്കൾ സംവഹിച്ചുകൊണ്ട് കാർമ്മികൻ ജനങ്ങളുടെനേരെ തിരിഞ്ഞ് ആശീർവ്വദിക്കുന്നു. അകത്തോലിക്കരുടെ ഇടയിൽ ഇതിനുമുമ്പ് അപ്പം മുഴുവനായി തിരുരക്തത്തിൽ മുക്കിയിരുന്നത്. സിറിയൻ റീത്തിൽ സീറോ-മലബാർ റീത്തിലെ പഴയ കുർബാനക്രമത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ‘ആവാദ്യം’ എന്ന പ്രാർത്ഥന ഈ സമയത്തു കാർമ്മികൻ ചൊല്ലുന്നു. “വിശുദ്ധവസ്തു വിശുദ്ധർ” എന്നു ചൊല്ലുമ്പോൾ കാർമ്മികൻ പീലാസായിലെ തിരുവോസ്തി ഉയർത്തുകയും അതുകൊണ്ട് കണ്ണുകൾ സ്പർശിച്ച ശേഷം അതു ചുംബിച്ചിട്ട് താഴെവെയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇപ്രകാരം തന്നെ പീലാസായും ഉയർത്തുന്നു. ഇങ്ങനെ രണ്ടുപ്രാവശ്യം ഉയർത്തുന്നു. ഈ റീത്തിന്റെ പ്രത്യേകതയാണിത്. (3) ഈ റീത്തിൽ വിഭജനക്രിയ വളരെ സങ്കീർണ്ണമാണ്. മാറോനിത്താറീത്തിൽ രണ്ടു പ്രാവശ്യം തിരുവോസ്തികൊണ്ടു തിരുരക്തം റുശ്മ ചെയ്യുന്നു. (4) വിഭജനത്തിനുശേഷം തിരുവോസ്തിയുടെ ഒരുഭാഗം കാസായിലിട്ടു നീക്കിയിട്ടുമാണ് കർത്താപ്രാർത്ഥനയും കുർബാനസ്വീകരണത്തിനുള്ള ക്ഷണവും. കൽദായ റീത്തുകളിൽ വിഭജനത്തിനുമുമ്പ് കാർമ്മികന്റെ കൈകൾ ധൂപിക്കുകയും, തിരുവോസ്തി ചുണ്ടുകൊണ്ട് (സ്പർശിക്കാതെ) കുരിശടയാളത്തിൽ ചുംബിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ റീത്തുകളിൽ തിരുശ്ശരീരത്തിന്റെ ഒരുഭാഗം തിരുരക്തത്തിൽ

(3) ഇപ്രകാരം പ്രത്യേകമായി ബലിവസ്തുക്കൾ രണ്ടു പ്രാവശ്യം ഉയർത്തുന്ന രീതി ഒരാളെ ബഹുമാനിക്കുന്നതിന് അയാളെ എടുത്തുകൊണ്ടുനടക്കുന്ന പൗരസ്ത്യസമ്പ്രദായത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമാണ് (ദൈവാലയത്തിൽ നിന്നു കല്യാണവീട്ടിലേക്ക് നവമ്പ്രതികളെ ‘നടവിളിച്ചു’ എടുത്തുകൊണ്ടുപോകുന്നതുപോലെ).
A. king. I. 188. op. ext.

(4) സീറോ-മലങ്കരറീത്തിൽ വിവിധതരത്തിലുള്ള വിഭജനശുശ്രൂഷയുണ്ട്. (Cfr. Mar. Ivanios, A hand book of the Holy Mass.

കലത്തുന്നില്ല. കോപ്റ്റിക് റീത്തിൽ കാർമ്മികൻ ഈ സമയത്തു പാപമോചനപ്രാർത്ഥന ചെയ്യുന്നു. പാപം മോചിക്കുവാൻ ക്രിസ്തു പത്രോസിനു നൽകിയ അധികാരം അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ടു പ്രവൃത്തിയിലും വാക്കിലും ചെയ്ത പാപങ്ങൾ പൊറുക്കണമെന്നാണ് ഇതിൽ കാർമ്മികൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്. എത്യോപ്യൻ റീത്തിൽ ഇവിടെയൊരു അനുതാപപ്രാർത്ഥനകൂടിയുണ്ട്.

സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവേ എന്ന പ്രാർത്ഥനയിൽ “നാളത്തെ ഭക്ഷണം ഞങ്ങൾക്കിന്നു തരിക” എന്നാണ് കോപ്റ്റിക് റീത്തിൽ ചെയ്യുന്നത്. നാളയെപ്പറ്റി ആകുലരാകരുത് (മത്ത. 6-34) എന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രബോധനത്തിനു വിരുദ്ധമായിത്തോന്നുന്ന ഈ വാക്യം വളരെ പുരാതനകാലംമുതൽ ഈ സഭയിൽ ചെയ്തിവരുന്നതാണ്. ഗ്രീക്കു ഭാഷാപണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ചു, എപ്പി ഉൾസിയോൻ (super substantial) എന്ന വാക്ക് തെറ്റിച്ചു ‘എപ്പുസോൻ’ (നാളത്തെ) എന്നു വായിച്ചുപയോഗിച്ചതായിരിക്കാം ഈ വ്യത്യാസത്തിനു കാരണം.

വിശ്വാസികളുടെ ദിവ്യകാരുണ്യ സ്വീകരണം

ഇടക്കാലങ്ങളിലുണ്ടായ നിയമമൂലം മാരാനീത്താ, അമ്മേ നിയൻ (കത്തോലിക്കർ) എന്നീ റീത്തുകളിൽ അപ്പത്തിന്റെ സാദൃശ്യത്തിലേ വിശ്വാസികൾക്കു വിശുദ്ധകർബാന നൽകുവാനുള്ള ഈ രണ്ടു റീത്തിലും മുട്ടുകുത്തിക്കൊണ്ടാണ് കർബാന സ്വീകരിക്കുന്നത്. മറ്റു റീത്തുകളിൽ, സാമാന്യമായിപ്പറഞ്ഞാൽ, ദിവ്യബലിശ്ലീലിടയ്ക്കു രണ്ടു സാദൃശ്യത്തിലും നല്കുന്നുണ്ട്. ഇതിനു രണ്ടു സാദൃശ്യങ്ങളും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം നല്കുകയോ തിരുവോസ്തിയിൽ തിരുരക്തം പുരട്ടിക്കൊടുക്കുകയോ ചെയ്യുന്നു. കോപ്റ്റിക് റീത്തിൽ കാർമ്മികൻ തിരുവോസ്തി നൽകിയശേഷം ദിയോ

ക്കോൻ തിരുരക്തം കയിൽകൊണ്ടു പകർന്നുകൊടുക്കുന്നു. അവ സാനം അല്പം വെള്ളവും വിശ്വാസികൾ കവിടുകൊള്ളുന്നു. തിരുവോസ്തി തിരുരക്തത്തിൽ മുക്കിയും കോപ്റ്റിക്സിൽ നൽകാറുണ്ട്. അകത്തോലിക്കരുടെയിടയിൽ വി. കുർബാന ദൈവാലയത്തിൽ സൂക്ഷിക്കാത്തതുകൊണ്ടു രോഗികൾക്കു ആവശ്യപ്പെടുമ്പോഴൊക്കെ വൈദികൻ ദിവ്യബലി അർപ്പിക്കുന്നു. തിരുരക്തംകൊണ്ടു തിരുവോസ്തിയിന്മേൽ രണ്ടു കുരിശു വരച്ചാണു രോഗികൾക്കു ദിവ്യകാരുണ്യം നൽകുക. കൽദായർ പഴയകാലത്തു രണ്ടു സാദൃശ്യവും വേർതിരിച്ചു നൽകിയിരുന്നു. (1) നെസ്തോറിയൻക്രമത്തിൽ ഇപ്പോഴും അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. പ്രായമായവർ തിരുവോസ്തി കൈയിൽ വാങ്ങി ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. (കൈക്കൊള്ളൽ 1) പുനരുദ്ധരിച്ച സീറോ—മലബാർ ക്രമമനുസരിച്ചു ദിയാക്കോൻ കാസ പാനംചെയ്യാം. രണ്ടുസാദൃശ്യത്തിലും വിശ്വാസികൾക്കു ദിവ്യകാരുണ്യം നൽകണമെന്നാണു പൊതുവായ നിർദ്ദേശം. എന്നാൽ, താല്ക്കാലികസാഹചര്യങ്ങളെ പരിഗണിച്ചും ഐക്യരൂപത്തിനുവേണ്ടിയും കേരളസുറിയാനിസഭാമേലദ്ധ്യക്ഷ സംഘം ചെയ്തിരിക്കുന്ന തീരുമാനം ഇപ്രകാരമാണു. “ദിവ്യകാരുണ്യം അപ്പത്തിന്റെ സാദൃശ്യത്തിൽമാത്രം നൽകിയാൽ മതി. എന്നാൽ, ഓരോ കുർബാനയിലും കൂടാശചെയ്യപ്പെടുന്ന പത്ത്ിത്തുകളുടെമേൽ, തിരുരക്തത്തിൽ മുക്കിയ തിരുവോസ്തിയുടെ ഭാഗംകൊണ്ടു പൊതുവായി കുരിശടയാളം വരക്കണം. പട്ടം, വിവാഹം മുതലായവ വിശേഷാവസരങ്ങളിൽ തിരുവോസ്തി തിരുരക്തത്തിൽ മുക്കിക്കൊടുക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും.” എത്യോപ്യൻ റീത്തിൽ വൈദികൻ തിരുവോസ്തി നൽകുമ്പോൾ, “സത്യമായും ഇതു നമ്മുടെ ദൈവമായ എമ്മനുവേലിന്റെ വിലയേറിയ ശരീരവും സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നിറങ്ങിയ ജീവന്റെ അപ്പവുമാകുന്നു” എന്നു പറയുന്നു. തിരുരക്തം നൽകുന്ന ദിയാക്കോൻ ഇപ്രകാരം ചൊല്ലുന്നു. “ഇതു സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നിറങ്ങിയ ജീവന്റെ കാസയാകുന്നു.” ഇതു ക്രിസ്തുവിന്റെ വിലയേറിയ രക്തമാ

കുന്നു.” ബൈബിൾ യിൻറീത്തിൽ ദിയാക്കോൻ തിരുവോസ്തി, കൈപ്പത്തികൾ ഒന്നിനു മീതെ മറ്റൊരു കുരിശാകൃതിയിൽ പിടിച്ചു കൈയ്യിൽ വാങ്ങി ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. കാർമ്മിക്ൻ ദിയാക്കോനെ കാസാ കുടിപ്പിച്ചശേഷം, “ഇതു നിന്റെ അധരങ്ങൾ സ്പർശിക്കുകയും നിന്റെ അപരാധങ്ങൾ നീക്കിക്കളയുകയും പാപങ്ങൾ കഴുകിക്കളയുകയും ചെയ്യും” എന്നു പറയുന്നു. തിരുവോസ്തി മുഴുവനായി കാസായിലിടുകയാണെങ്കിൽ കയ്യിൽകൊണ്ടും, പീലാസായിൽവെച്ചു തിരുരക്തം തളിക്കുകമാത്രമാണു ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ കൈകൊണ്ടുമാണം വിശ്വാസികൾക്കു തിരുശ്ശരീരരക്തങ്ങൾ നൽകുക. അർമ്മേനിയൻ അകത്തോലിക്കർക്കു കാർമ്മിക്ൻ തിരുവോസ്തി തിരുരക്തത്തിൽ മുക്കിക്കൊടുക്കുന്നു. സിറിയൻറീത്തിലും മലങ്കരറീത്തിലും തിരുരക്തത്തിൽ നനച്ചാണ് തിരുവോസ്തി നല്കുന്നത്. “നമ്മുടെ കർത്താവായ ഏശുമിശിഹായുടെ തിരുശ്ശരീരവും തിരുരക്തവുമാകുന്ന ഈ തീക്കട്ട രണ്ടുലോകങ്ങളുടെ കടങ്ങൾക്കും പാപങ്ങളുടെ മോചനത്തിനുമായി നൽകപ്പെടുന്നു” എന്നു ചൊല്ലിക്കൊണ്ടാണ്.

വി. കുബ്ബാനയുടെ വാഴ്വ്

വി. കുബ്ബാനയിൽ സന്നിഹിതനായ ദൈവമായ ക്രിസ്തുവിനെ ആരാധിക്കുന്നതിനും അനുഗ്രഹം സ്വീകരിക്കുന്നതിനുമുള്ള താണല്ലോ ലത്തീൻസഭയിലെ വി. കുബ്ബാനയുടെ വാഴ്വ്. പൗരസ്ത്യറീത്തുകളിൽ പലതിലും ഇപ്രകാരം ദിവ്യബലിയിൽ വി. കുബ്ബാനസ്വീകരണത്തിനുമുമ്പ് കാർമ്മിക്ൻ കൂദാശചെയ്യപ്പെട്ട ബലിവസ്തുക്കൾ ജനങ്ങളെ ഉയർത്തിക്കാണിക്കുന്നു. അർമ്മേനിയൻറീത്തിൽ നമുക്കു ദൈവത്തെ ആരാധിക്കാമെന്നു ദിയാക്കോൻ പറയുന്നതിനെ തുടർന്നു കാർമ്മിക്ൻ ബലിവസ്തുക്കൾ രണ്ടും വെച്ചേറെ ഉയർത്തിയശേഷം അവ രണ്ടു കരങ്ങളിലെടുത്തുകൊണ്ടു ജനങ്ങളുടെനേരെ തിരിഞ്ഞു ആശീർവ്വദിക്കുന്നത് ഇതിനു മകുടോദാഹരണമാണ്. വി. കുബ്ബാനസ്വീകരണത്തിനുശേഷവും ബ

ലിവസ്തക്കുകൊണ്ടു ചില റീത്തുകളിൽ ആശീർവ്വദിക്കുന്നുണ്ട്. സീറോമലങ്കരറീത്തിൽ കാർമ്മികൻ ഈ സമയം ആദ്യം പീലാസാകൊണ്ടും പിന്നീടു കാസാകൊണ്ടും ജനങ്ങളെ ആശീർവ്വദിക്കുന്നതു നാം കണ്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ.

പൗരസ്കാരിത്തുകൾക്കു സ്വകീയമായ ഈ ആരാധനയും വാഴ്‌വു വി. കുർബാനയ്ക്കിടയ്ക്കാണ്. ദിവ്യബലിയ്ക്കു പുറത്തു ലത്തീൻക്രമത്തിലുള്ള വി. കുർബാനയുടെ വാഴ്‌വു വിശ്വാസികൾക്കു ഏറ്റവും ഉപകാരപ്രദമായ ഭക്തികൃത്യമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി മിക്കവാറും എല്ലാ പൗരസ്കാരിത്തുകാരും ഈ ആരാധനയ്ക്കു സ്വീകരിച്ചു. (2) എന്നാൽ സീറോ—മലബാർറീത്തൊഴിച്ചു മറ്റൊല്ലാവരും അവരുടെ റീത്തിന്റെ പ്രകൃതത്തിനനുസൃതമായ പ്രാർത്ഥനകളും കീർത്തനങ്ങളും ചേർത്താണ് വി. കുർബാനയുടെ വാഴ്‌വു നടത്തുന്നത്. സീറോ—മലങ്കരസഭയിൽ ആദ്യകാലത്തു് സീറോ—മലബാർ സഭയിൽ ഇന്നുപയോഗിക്കുന്ന ലത്തീൻ ക്രമജ്ജമ ഉപയോഗിച്ചെങ്കിലും ഇന്നു സിറിയൻ ആരാധനക്രമത്തിൽനിന്നു ചേർത്ത പ്രാർത്ഥനകൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തു് സ്വന്തമായ ക്രമമുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

(1) കൽദായറീത്തിൽ ഇതില്ല.

(2) റഷ്യൻറീത്തിൽ ഇപ്രകാരമുള്ള കുർബാനയുടെ വാഴ്‌വു സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല.

ദിവ്യവിരുന്നിന്റെ സമാപനം

കാർമ്മികനും വിശ്വാസികളും ദൈവികവിരുന്നിൽ ഇപ്രകാരം പങ്കുകൊള്ളുന്നു. എല്ലാറീത്തുകളിലും അടുത്തതായി കൃത്ജ്ഞതാപ്രകടനമാണ്. ഗായകസംഘവും നന്ദിസൂചകങ്ങളായ ഗാനങ്ങൾ ആലപിക്കുന്നു. വൈദികൻ പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലി ജനങ്ങളെ ആശീർവ്വദിക്കുന്നു. അധികം പുരാതനമല്ലാത്ത ഈ ചടങ്ങോടു കൂടി ഓരോറീത്തിലും ഓരോ പ്രത്യേകത കാണാം. ബൈസന്റയിൻ, അർമ്മേനിയൻ, കോപ്റ്റിക്, എത്യോപ്യൻറീത്തുകളി

ലും ചില അവസരങ്ങളിൽ സിറിയൻറീത്തിലും ദിവ്യബലിയിൽ ഉപയോഗിച്ചതിന്റെ ബാക്കി (അപ്പം കൂടാശചെയ്യാത്തത്) ആശീർവ്വദിച്ച ജനങ്ങൾക്കു വീതിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. സീറോമലങ്കര റീത്തിൽ ദിവ്യബലിയുടെ അന്ത്യത്തിൽ ജനങ്ങൾ കാർമ്മികന്റെ കരം ചുമ്പിക്കൊണ്ടു്.

സിറിയൻ, മാറോനീത്താ, സീറോമലബാർ എന്നീ റീത്തുകളിൽ കാർമ്മികൻ അരുത്താരയോടു യാത്രപറയുന്ന പ്രാർത്ഥന ഏകയസ്തൂർഗിയാണ്. സീറോമലബാർറീത്തിലുള്ള ഈ പ്രാർത്ഥന മാറോനീത്താറീത്തിൽനിന്നു സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. “വിശുദ്ധീകരണത്തിന്റെ ബലിപീഠമേ സ്വസ്തി, ഞങ്ങളുടെ കർത്താവിന്റെ കബറിടമേ സ്വസ്തി. നിന്നിൽനിന്നു ഞാൻ സ്വീകരിച്ച കുർബാന എന്റെ കുടങ്ങളുടെ പൊരതിക്കും പാപങ്ങളുടെ മോചനത്തിന്നുമായിബ്ദവിക്കട്ടെ. ഇനിയും ഒരു ബലി നിന്റെമേൽ അർപ്പിക്കുവാൻ ഞാൻ വരുമോ ഇല്ലയോ എന്നെന്നിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ.”

മാറോനീത്താറീത്തിലെ വിടവാങ്ങൽ പ്രാർത്ഥന അല്പം വ്യത്യാസത്തോടുകൂടിയതാണ്. “വിശുദ്ധബലിപീഠമേ സ്വസ്തി. സമാധാനത്തിൽ ഞാൻ നിന്നിലേക്കു തിരിച്ചുവരും. നിന്നിൽനിന്നു..... മോചനത്തിന്നുമായിബ്ദവിക്കട്ടെ. ക്രിസ്തുവിന്റെ സിംഹാസനത്തിന്നു മുമ്പിൽ നിഷ്കളങ്കനായും നിർമ്മലനായും നില്ക്കുന്നതിനു് അതെന്നെ സഹായിക്കട്ടെ. ഇനിയുമൊരു ബലി.....അറിഞ്ഞുകൂടാ. പിതാവിനും പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവിനും സ്തുതി.

സിറിയൻറീത്തിൽ ഇതിലും ദൈഘ്യമുള്ള പ്രാർത്ഥനയാണ്. അതവസാനിക്കുന്നതു്, “പരിശുദ്ധയായ ബലിപീഠമേ, ജീവന്റെ മേശയേ, നീ സമാധാനത്തിലാശ്വസിക്കുക. നിന്നെപ്പറ്റിയുള്ള എന്റെ കാമം അവസാനിക്കാതിരിക്കാൻവേണ്ടി നമ്മുടെ നാഥനായ ഈശോമിശിഹായോടു് എനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുക.

അമ്മേനിയൻകർബാനക്രമത്തിൽ റോമൻകർബാനയിലുള്ള തുപോലെ അവസാനം വി. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം ആദ്യം ധ്യായഭാഗം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അതിനെത്തുടർന്ന്, “ദൈവമായ മിശിഹായേ, ഞങ്ങളെ സമാധാനത്തിൽ നിന്റെ കരിശിന്റെ തണലിൽ സംരക്ഷിക്കണമേ. ദശ്യവും അദശ്യവുമായ ശത്രുക്കളിൽനിന്നു ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കുകയും പിതാവിനോടും പുത്രനോടും കൂടെ നിന്നെ കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം സ്തുതിക്കുന്നതിനു ഞങ്ങളെ യോഗ്യരാക്കുകയും ചെയ്യണമേ” എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചശേഷം കാർമ്മിക് ജനങ്ങളെ ആശീർവ്വദിക്കുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവയുടെ കൃപയാൽ നിങ്ങൾ അനുഗ്രഹീതരാകട്ടെ. സമാധാനത്തിൻ പോകുവിൻ. നാഥൻ നിങ്ങളെല്ലാവരോടുംകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ.”

കോപ്റ്റിക് റീത്തിൽ അവസാനം കാർമ്മിക് ജനങ്ങളുമൊത്തു സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവേ എന്ന പ്രാർത്ഥന ചെയ്യുന്നു. സീറോ മലബാർ, കൽദായരീത്തുകളിലും ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. (1) പല രീത്തുകളിലും ദിയാക്കോൻ “നമുക്കു സമാധാനത്തിൽ പോകാം”, “സമാധാനത്തിൽ പോകുവിൻ” എന്നിങ്ങനെ പറഞ്ഞു ജനങ്ങളെ പിരിച്ചുവിടുന്നു. അന്ത്യോക്യൻ രീത്തുകളിൽ ഈ സമയം കാർമ്മിക് ജനങ്ങളോടുകൂടുന്ന വാക്കുകൾ ഹുദയസ്സർഗിയാണ്: “കത്താവിന്റെ പാപപ്പരിഹാരം ചെയ്യുന്ന യാഗപീഠത്തിൽനിന്നു നിങ്ങൾ കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളോടും യാത്രാഭക്ഷണത്തോടുംകൂടെ.....സമാധാനത്തോടെ പോകുവിൻ..... കത്താവിന്റെ സ്നീഹായാൽ രക്ഷപ്രാപിച്ചവരും വി. മാമ്മോദസയാൽ മുദ്രിതരും ആയവരേ, ഈ ക്രമം നിങ്ങളുടെ കടങ്ങളെ പരിഹരിക്കുകയും.....നിങ്ങളുടെ മരിച്ചവരെ ആശ്വസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. നിങ്ങൾ സന്തോഷിച്ചാനന്ദിച്ചു പോകുവിൻ. എന്നേയ്ക്കും എനിയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.” കോപ്റ്റിക് റീത്തിൽ അപ്പം ആശീർവ്വദിച്ചുകൊടുക്കുകയും ജനങ്ങളുടെമേൽ വെള്ളം തളിയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

(1) ഈ രീതികളിൽ മൂന്നു പ്രാവശ്യം 'സ്വസ്ഥനായ പിതാവേ' ചൊല്ലുന്നുണ്ട്.

ഉപസംഹാരം

അതിപ്രാചീനവും അതോടൊപ്പം പ്രശംസനീയവുമായ പൗ. രീതികൾ ക്രൈസ്തവസഭയുടെ ബൃഹത്തായ സ്വത്താണെന്നു മാപ്പാപ്പമാർ സാക്ഷിച്ചത് (മുഖവുര) ശരിയാണെന്നു് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉടനീളം നാം ദർശിച്ചു. സൈപരമായ അന്തരീക്ഷത്തിൽ പുതുപുതുനാനുഭൂതിയെത്തിയ ആരാധനക്രമങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം ശ്രദ്ധേയവും വിജ്ഞേയവുമാണെന്നു നമുക്കു മനസ്സിലായി. അതോടൊപ്പം അവയ്ക്കുള്ള ഐകരൂപ്യവും പൊരുത്തവും അനുവാചകർ വായിച്ചറിഞ്ഞു. ഈ രീതികളെല്ലാം ഇന്നു സമശീഷ്കത്വം സ്വീകരിച്ച സഭാംബികയുടെ ലാളനമോദ വളർന്നു വരുന്നു.

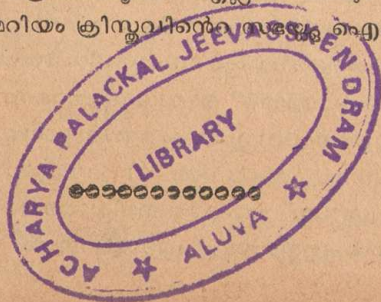
അന്ത്യത്താഴത്തിൽ അപ്പവും വീഞ്ഞും എടുത്തു വാഴ്ത്തി കൊടുത്ത് അപ്രകാരം ചെയ്യാൻ ആജ്ഞാപിച്ച ക്രിസ്തുവിനെ അനുസരിച്ചും അനുകരിച്ചും ഈ ദിവ്യബലിക്രമങ്ങളിലെല്ലാം ബലിവസ്തുക്കളൊരുക്കി, കാഴ്ചവസ്തു, കൂദാശചെയ്യൽ, വി. കുർബാന കൈയ്ക്കൊള്ളൽ എന്നു മൂന്നു പ്രധാനചടങ്ങുകൾ അനുഷ്ഠിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. ആദിമകൃസ്ത്യാനികൾ ചെയ്തിരുന്നതുപോലെ ഇവയിൽ ഒന്നാമത്തെ ഘടകത്തിനുമുമ്പ് അദ്ധ്യയനക്കുർബാന നടത്തുന്നത് ഇന്നു കൽദായരീതികളിലേ ഉള്ളൂ. കാഴ്ചവസ്തുക്കളെതിരെ ബലിവസ്തുക്കൾ സംവഹിക്കുന്ന ചടങ്ങ് ഏറ്റവും ആഘോഷമായി നടത്തുന്നത് ബൈസന്റയിൻ രീതിയിലാണ്. (വലിയപ്രവേശനം) കാർത്തികൻ ആദ്യമായി അർത്താരയെ സമീപിക്കുന്നത് കാഴ്ചവസ്തുക്കളുടെ സമയത്താണെന്നു് സ്പഷ്ടമായി കാണിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥനകളും ക്രമങ്ങളും കൽദായരീതികളിലേ അവശേഷിച്ചിട്ടുള്ളൂ. വിശ്വാസപ്രമാണത്തിനുശേഷം മൂന്നുപ്രാവശ്യം 'മാത്തോനിയ' ആചാരം

ചെയ്തു. “ജീവകാരുണ്യവും ദൈവികവും വിശുദ്ധവുമായ ബലിവസ്തുക്കളെ സമീപിക്കാൻ തന്നെ യോഗ്യനാക്കിയ” പിതാവിനു നന്ദിപ്രദശീലിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥനചൊല്ലി കാർമ്മികൻ അരുത്താരയെ സമീപിക്കുന്നതാണ് ഇവിടെ വിവക്ഷിക്കുന്നത്. വിശ്വാസികൾക്കു ദിവ്യബലിയിലുള്ള സജീവമായ ഭാഗഭാഗിത്വം ഈ റീത്തുകളിലെല്ലാം പ്രസ്താവ്യമായി കാണാം. മുന്നറിയിപ്പുകൾ നല്കിയും പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലിക്കൊടുത്തും ദിയാക്കോൻ ഈ ഭാഗഭാഗിത്വത്തിനു ജനങ്ങളെ സഹായിക്കുന്നു.

പൗരസ്ത്യരാധനക്രമങ്ങളെ താരതമ്യപ്പെടുത്തി പഠിച്ചതിൽ നിന്നും സിറോമലബാർ സഭയുടെ കുർബാനക്രമം പുനരുദ്ധരിച്ചതോടെ പൗരസ്ത്യചൈതന്യസമ്പുഷ്ടമായി എന്ന അനൗമാനത്തിലെത്തിച്ചേരാൻ ഗ്രന്ഥകാരനെപ്പോലെ അനുവാചകർക്കും വൈഷമ്യമുണ്ടാകുകയില്ലെന്നു കരുതുന്നു. അംഗഭംഗപ്പെട്ട ആ ആരാധനക്രമം ഇപ്പോൾ അംഗലാവണ്യം സ്വീകരിച്ചു. പുരാതനരീതിലേക്കു തിരിച്ചുചെന്നപ്പോൾ അപ്പസ്തോലികാരംഭവും സഭാപിതാക്കന്മാരുടെ ഉടമസ്ഥതയുമാണ് അതു കണ്ടെത്തിയത്. കൊള്ളുണ്ടതു കൊണ്ടും തള്ളുണ്ടതു തള്ളിയും പൗരസ്ത്യരീതിന്റെ തനിമിനും അതു കണ്ടെത്തി. തിരുവസ്ത്രങ്ങൾ, മുട്ടുകുത്തൽ, വേദപുസ്തകവായനകൾ, വിശ്വാസപ്രമാണം കൗടാശികവാക്കുകൾ, രണ്ടു സാദൃശ്യങ്ങളിലുമുള്ള ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണം എന്നിങ്ങനെ പലഘടകങ്ങളിലും അതിപ്പോൾ മറ്റു പൗരസ്ത്യരാധനക്രമങ്ങളുടെ സമത്വമായി.

ക്രൈസ്തവരെങ്കിലും ഭിന്നിച്ചും വിഭജിച്ചും വ്യത്യസ്ത സിദ്ധാന്തങ്ങൾമൂലം ചിതറിക്കിടക്കുന്ന വിവിധ സഭകൾക്കു പൊതുവായുള്ള തറവാട്ടുസ്വത്താണ് ആരാധനക്രമമെന്നു നാം ഗ്രഹിച്ചു. അവയിലെല്ലാം ദൈവസ്തുതിക്കും മനുഷ്യരക്ഷയ്ക്കുമായി ദിവ്യബലി അർപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. ‘ദൈവമേ നീ പരിശുദ്ധനാകുന്നു, ബലവാനേ നീ പരിശുദ്ധനാകുന്നു. മരണമില്ലാത്തവനെ നീ പരിശുദ്ധനാകുന്നു’വെന്നു എല്ലാവരും ഏറ്റുപറയുന്നു. ദിവ്യബലിയിൽ

അപ്പിക്കപ്പെടുന്ന കുഞ്ഞാടിന്റെ ശരീരം 'വിശുദ്ധങ്ങളുള്ള വിശുദ്ധ വസ്തു'വാണെന്നു ഏവരും സമ്മതിക്കുന്നു. കന്യകമറിയത്തെ പ്രകീർത്തിക്കുന്നതിൽ, റിതുക്കൾ തമ്മിൽ മത്സരിക്കുന്നവെന്നു തോന്നും. അവർക്കു ദൈവമാതാവു എന്ന സ്ഥാനപ്പേരു നൽകാൻ വിരസത പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന നെസ്തോറിയൻകാരും കന്യകമറിയത്തിനു വിശുദ്ധ മദംബരായിൽ പുഷ്പസ്തൂരണയുണ്ടാകട്ടെ" എന്നു ദിവ്യബലിയിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. അവരുപയോഗിക്കുന്ന കാനോന നമസ്കാരത്തിൽ ഒരാഴ്ചത്തെ ആറു ഇടദിവസങ്ങളിൽ അവളെ പ്രത്യക്ഷമായോ പരോക്ഷമായോ നൂറൊന്നു പ്രാവശ്യം സ്തുരിക്കുന്നുണ്ട്. ത്രൈശുദ്ധകീർത്തനത്തോടു കോപ്റ്റിക് അകത്തോലിക്കർക്കു "കന്യകയിൽനിന്നു ജനിച്ചവൻ" എന്നു ചേർത്തു ചൊല്ലുന്നതിലാണു തൃപ്തി. അന്ത്യോക്യൻ ആരാധനക്രമങ്ങളിലെല്ലാം മാതാവിന്റെപേരിൽ പ്രത്യേക സെദറോയുണ്ട്. കത്തോലിക്കാകത്തോലിക്കാഭേദമെന്തേ മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടി മാധ്യസ്ഥ്യം അപേക്ഷിക്കുന്നത് കന്യകാമറിയമാണ്. "മാതാവു യാചിക്കും... നാഥാ പുണ്യം നൽകിട്ടു മരിച്ചോക്കും." 'സമുദ്രശുദ്ധയും അമലയും സമഭാഗ്യസമ്പുഷ്ടയും മഹത്വമുള്ളവളും നിത്യകന്യകയും ദൈവമാതാവുമായ നാഥയെ ഓർത്തുകൊണ്ടാ"ണ് ബൈസന്റിയൻറീതിയിൽപ്പെട്ട കത്തോലിക്കരും ഓർത്തഡോക്സുകാരും ദിവ്യബലി അർപ്പിക്കുന്നത്. സഭയിൽ ഐക്യവും സ്ഥിരതയും നൽകാൻ എല്ലാവരും വി. കുർബാനയിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുണ്ട്. ഏവർക്കും പൊതുവായുള്ള ആരാധനക്രമത്തിലൂടെ എല്ലാവരുടേയും മാതാവായ പരിശുദ്ധകന്യകമറിയം ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭയ്ക്കു ഐക്യം പ്രദാനം ചെയ്യട്ടെ.

Indic Digital Archive Foundation

Digitized by eGangotri

gpura.org